

WARSZAWA 1944-1990



**INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ
KOMISJA ŚCIGANIA ZBRODNI PRZECIWKO NARODOWI POLSKIEMU**

TWARZE BEZPIEKI

Aparat bezpieczeństwa – w myśl ukutego w Związku Sowieckim sloganu – stanowił „tarczę i miecz Partii”. Był głównym narzędziem, za pomocą którego

komuniści zdobyli, umocnili i przez dziesiątki lat bronili dyktatury PZPR w Polsce. Jego działalność pociągnęła za sobą tysiące zabitych i setki tysięcy prześladowanych. Za zbrodnie i przestępstwa bezpieki odpowiadają jednak nie anonimowe struktury, lecz tworzący je funkcjonariusze.

Od wiosny 2006 r. Instytut Pamięci Narodowej w kolejnych wystawach ukazuje „twarze bezpieki” z poszczególnych regionów. Niniejsza ekspozycja ma charakter przekrojowy. Przedstawiono na niej wybranych funkcjonariuszy UB i SB z całego kraju. Wystawa tworzy swego rodzaju portret zbiorowy funkcjonariuszy, przybliża ich losy i kariery w bezpiece. Za pomocą cytatów oraz kopii dokumentów próbuje pokazać ich sylwetki, a także specyfikę komunistycznego aparatu bezpieczeństwa.

FACES OF THE SECURITY APPARATUS

The security apparatus constituted, in the concept forged in the Soviet slogan, the “shield and sword of the Party”. It was the main tool by which the communists gained, consolidated and defended the dictatorship of the communist party in Poland dozens of years. Its activities resulted in thousands of dead and hundreds of thousands persecuted. However it is not an anonymous structure that is responsible for murders and crimes but its functionaries and workers.

Since the spring of 2006 the IPN, in a series of exhibitions, has revealed “the faces of the secret services” from individual regions. This current exhibition is cross-sectional; presented are selected profiles of UB/SB functionaries from around the country. The exhibition constitutes a kind of a collective portrait of functionaries, displaying their fates and careers in the secret services. With the help of quotations as well as photocopies of original documents an effort has been made to reveal their profiles as well as the specificity of the communist security apparatus.



Wystawa przygotowana przez
INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ
KOMISJĘ ŚCIGANIA ZBRODNI PRZECIWKO NARODOWI POLSKIEMU
BIURO EDUKACJI PUBLICZNEJ
we współpracy z Oddziałowymi biurami Edukacji Publicznej IPN
w ramach ogólnopolskiego projektu

TWARZE BEZPIEKI

Opracowanie: dr Łukasz Kamiński, Paweł Rokicki, Agnieszka Rudzińska

Redakcja i korekta: Małgorzata Strasz, Anna Piekarska

Projekt graficzny i aranżacja wystawy: Danuta Błahut-Biegańska

Skład: Tomasz Ginter

Opracowanie cyfrowe materiałów: Wojciech Czaplicki, Tomasz Ginter

System wystawienniczy: Grupa 7

Druk: Drukarnia Andrus

Na wystawie wykorzystano materiały ze zbiorów Instytutu Pamięci Narodowej oraz Archiwum Dokumentacji Mechanicznej, Centralnego Archiwum Wojskowego, East News, Ośrodka Karta, a także ze zbiorów prywatnych: Wojciecha Czaplickiego, Marii Fieldorf i Leszka Zachuty.

Na planszy tytułowej wykorzystano portret Feliksa Dzierżyńskiego z książki *Encyklopedia siekietnych służb Rosji* (Moskwa 2004).
Hasła pochodzą z przemówienia wiceministra bezpieczeństwa publicznego Jana Płasińskiego z 3 września 1953 r.
i przemówienia ministra bezpieczeństwa publicznego Stanisława Radkiewicza z 25 czerwca 1954 r.

Publikowanie wszelkich materiałów prezentowanych na wystawie bez zgody autorów wystawy jest zastrzeżone.

© Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Komunistyczny aparat bezpieczeństwa 1944–1990

Aparat bezpieczeństwa był jednym z filarów komunistycznej dyktatury w Polsce. Jego budowę rozpoczęto jeszcze przed przejściem władzy. Już w kwietniu 1944 r. w szkole oficerskiej NKWD w Kujbyszewie rozpoczął się specjalny kurs, na którym przeszkolono około 200 osób, które później tworzyły zręby bezpieki.

Resort Bezpieczeństwa Publicznego, powołany jako część samozwańczego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, formalnie powstał 21 lipca 1944 r. Na czele struktury organizowanej według sowieckich wzorców stanął działacz partii komunistycznej i obywatel ZSRS Stanisław Radkiewicz. W kolejnych miesiącach cały kraj pokryła siatka wojewódzkich, powiatowych i miejskich urzędów bezpieczeństwa publicznego. Przez wiele lat ważną funkcję pełnili w nich doradcy sowieccy, okreśłani mianem „sowiecików”.

Systematycznie rozbudowywano także strukturę Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, w które w początkach 1945 r. przekształcił się dotychczasowy Resort. W pierwszym powojennym okresie czołową rolę odgrywał Departament III MBP – „do walki z bandytyzmem”, zwalczający podziemie zbrojne, oraz Departament V – zajmujący się rozpracowaniem opozycji. MBP podporządkowano także Milicję Obywatelską, Korpus Bezpieczeństwa Wewnętrznego, więzienia i obozy. Do 1947 r. aparat bezpieczeństwa mógł liczyć na wsparcie 64. Dywizji Piechoty Wojsk Wewnętrznych NKWD.

Zniszczenie legalnej opozycji i rozbicie większych organizacji konspiracyjnych nie zatrzymało procesu rozbudowy bezpieki. W ministerstwie tworzone kolejne departamenty, ich liczba osiągnęła jedenaście. Zajmowały się one zwalczaniem wszelkich form opozycji i oporu społecznego, walką z Koś-



Partyzanci podziemia niepodległościowego zabici w 1951 r.

Partisans of the Independent Underground killed in 1951

ciotem, „ochroną” gospodarki, nadzorem nad praktycznie wszystkimi dziedzinami życia społecznego. W 1950 r. powstał Departament X, który podjął inwigilację działaczy partyjnych. Struktura MBP była powielana na poziomie województw (odpowiednikami departamentów były wydziały WUBP) oraz częściowo powiatów (referaty PUBP). Systematycznie wzrastała liczba funkcjonariuszy UB, w 1953 r. przekraczając 33 tysiące – bez pracowników cywilnych oraz dziesiątków tysięcy funkcjonariuszy i żołnierzy służb pomocniczych. W szczytowym okresie w kartotekach bezpieki odnotowano informacje o ponad 5 milionach osób! Ukazuje to skalę prowadzonych w okresie stalinowskim działań.

Kryzys aparatu bezpieczeństwa nastąpił wkrótce po apogeum jego rozwoju. W grudniu 1953 r. w ręce Amerykanów oddał się płk Józef Światło, zastępca dyrektora Departamentu X MBP. Po kilku miesiącach Radio Wolna Europa zaczęło

Communist Security Apparatus 1944–1990

The security apparatus constituted one of the most important pillars supporting the communist dictatorship in Poland. Its assembly began even prior to the assumption of power. Already in April 1944 a special course at the NKVD officer school in Kuybyshev (Samarra) trained approximately 200 people, who subsequently built the framework of the security services.

The Department for Public Security, established as a part of the self-proclaimed Polish Committee of National Liberation (PKWN), was formally called into existence on 21 July 1944. At the head of the structure build according to Soviet models, stood a communist party activist and citizen of the USSR, Stanislaw Radkiewicz. In the following months the country was covered by a network of Regional, District and Municipal Departments for Public Security. For a number of years an important role was played by Soviet advisors, dubbed “Sovietniks”.

The Ministry of Public Security (MBP), into which the Department had transformed itself at the beginning of 1945, was systematically extended and developed. In the first post war period the leading role was played by the Department III of the MBP, charged with “fighting banditry” that fought the armed underground, and the Department V,

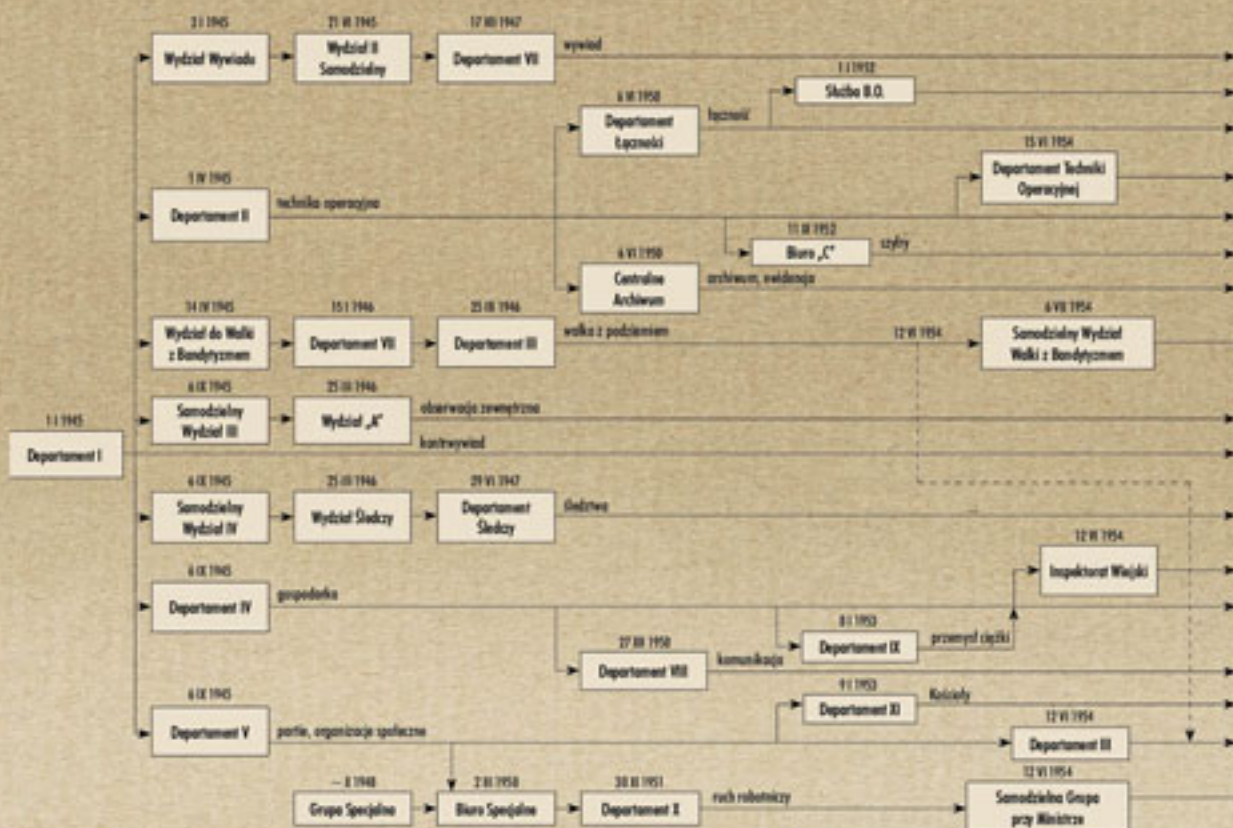
charged with exposing the opposition. The Citizen’s Militia (MO), Internal Security Corps, prisons and camps were also subordinated to the MBP. Until 1947, the security apparatus could also count on the support of 64th NKVD Internal Troops Infantry Division.

The destruction of the legal political opposition and defeat of the majority of larger clandestine anticommunist structures didn’t halt the MBP’s expansion process. Successive departments were created within the Ministry – ultimately numbering eleven. They were responsible for fighting all forms of opposition and civic resistance, fighting the Church, “defense” of the economy, supervision over practically every area of social life. In 1950, the Department X was created that was responsible for the surveillance of party members. The MBP’s structure was replicated on the voivodship level (the department counterparts were sections of the WUBP) and partially on the district level (PUBP offices). The number of UB (secret services) functionaries systematically increased, reaching over 33 thousand in 1953, a figure that does not include civilian employees and tens of thousands of soldiers and functionaries of supporting services. At its peak period the secret service files contained information on over 5 million people! This reveals the scale of activities undertaken during the Stalin era.

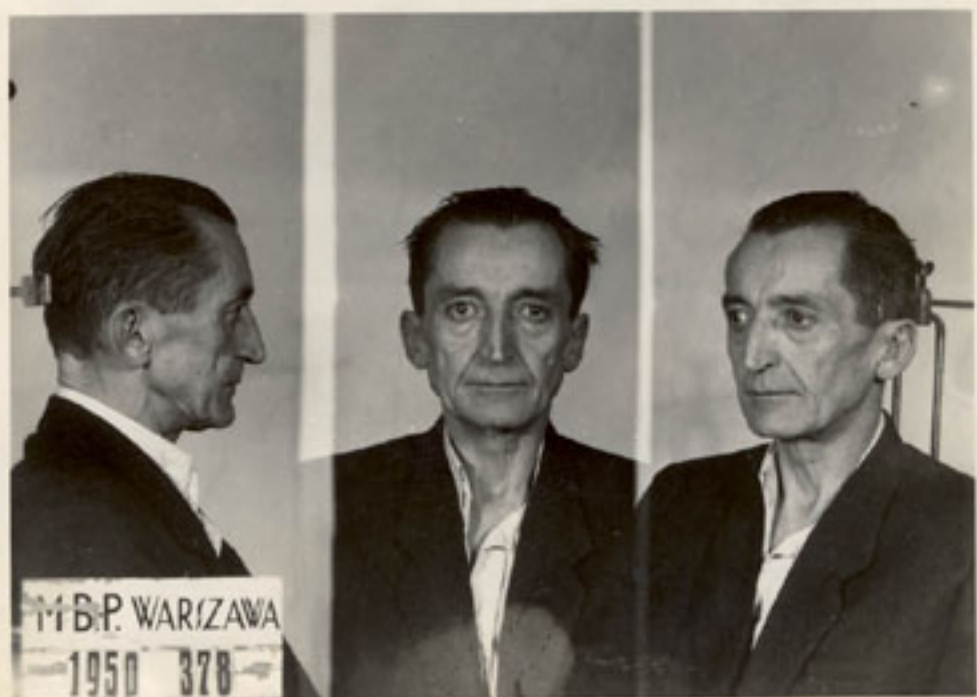
nadawać audycje z jego udziałem, w których z jednej strony demaskowano zbrodnie UB, a z drugiej – ujawniano fakt inwigilacji przywódców PZPR. Sprawa ta stała się wygodnym pretekstem do przywrócenia kontroli partii nad aparatem bezpieczeństwa. W grudniu 1954 r. zlikwidowano MBP, rozdzielając je na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz Komitet do spraw Bezpieczeństwa Publicznego. Wcześniej podobne zmiany przeprowadzono w ZSRS.

W ślad za zmianami organizacyjnymi poszło ograniczanie skali zainteresowania bezpieki, a także redukcja kadr i sieci agenturalnej. Proces ten przyspieszyły wydarzenia 1956 r. W listopadzie tego roku zlikwidowano KdsBP, a Służbę Bezpieczeństwa włączono do MSW. W 1957 r. liczyła ona zaledwie około 10 tysięcy funkcjonariuszy, a więc jedną trzecią stanu z 1953 r. Aparat bezpieczeństwa w ramach MSW składał się początkowo z trzech głównych departamentów (I – wywiad, II – kontrwywiad, III – walka

Przekształcenia jednostek operacyjnych MBP 1945–1954



Fot. ze zbiorów Marii Fieldorf i Leszka Zachary



Aresztowany zastępca komendanta głównego AK, dowódca antysowieckiej organizacji „NIE” gen. August Emil Fieldorf ps. „Nil”, stracony w 1953 r.

Arrested general August Emil Fieldorf „Nil” – Deputy Commander in Chief of the Polish Home Army, leader of anti-Soviet organisation “NIE” – executed in 1953.

z przejawami oporu i nadzór nad gospodarką) oraz innych biur i departamentów (m.in. „A” – szyfry, „B” – obserwacja, „C” – archiwum, „T” – technika operacyjna, „W” – kontrola korespondencji, Biuro Paszportów). Strukturę tę odwzorowano w komendach wojewódzkich MO (odpowiednikami departamentów i biur były wydziały), natomiast w komendach powiatowych MO istniały jedynie ogólne referaty do spraw bezpieczeństwa.

Po kryzysie lat 1954–1956 aparat bezpieczeństwa zaczął stopniowo odbudowywać swoją pozycję w państwie, obejmował kontrolą coraz to nowe dziedziny życia społecznego – i rozszerzał swoją strukturę. W 1962 r. z Departamentu III wyodrębniono Departament IV, który zajął się przede wszystkim walką z Kościołem katolickim i innymi związkami wyznaniowymi. W 1972 r. powołano w tym pionie specjalne grupy „D” (od słowa „dezintegracja”), zwalczające Kościół i opozycję przy użyciu bezprawnych – nawet dla komunistycznego państwa – metod.

Dalsze zmiany pociągnął za sobą rozwój ruchów opozycyjnych w drugiej połowie lat siedemdziesiątych oraz powstanie NSZZ „Solidarność”. W 1979 r. utworzono Departament

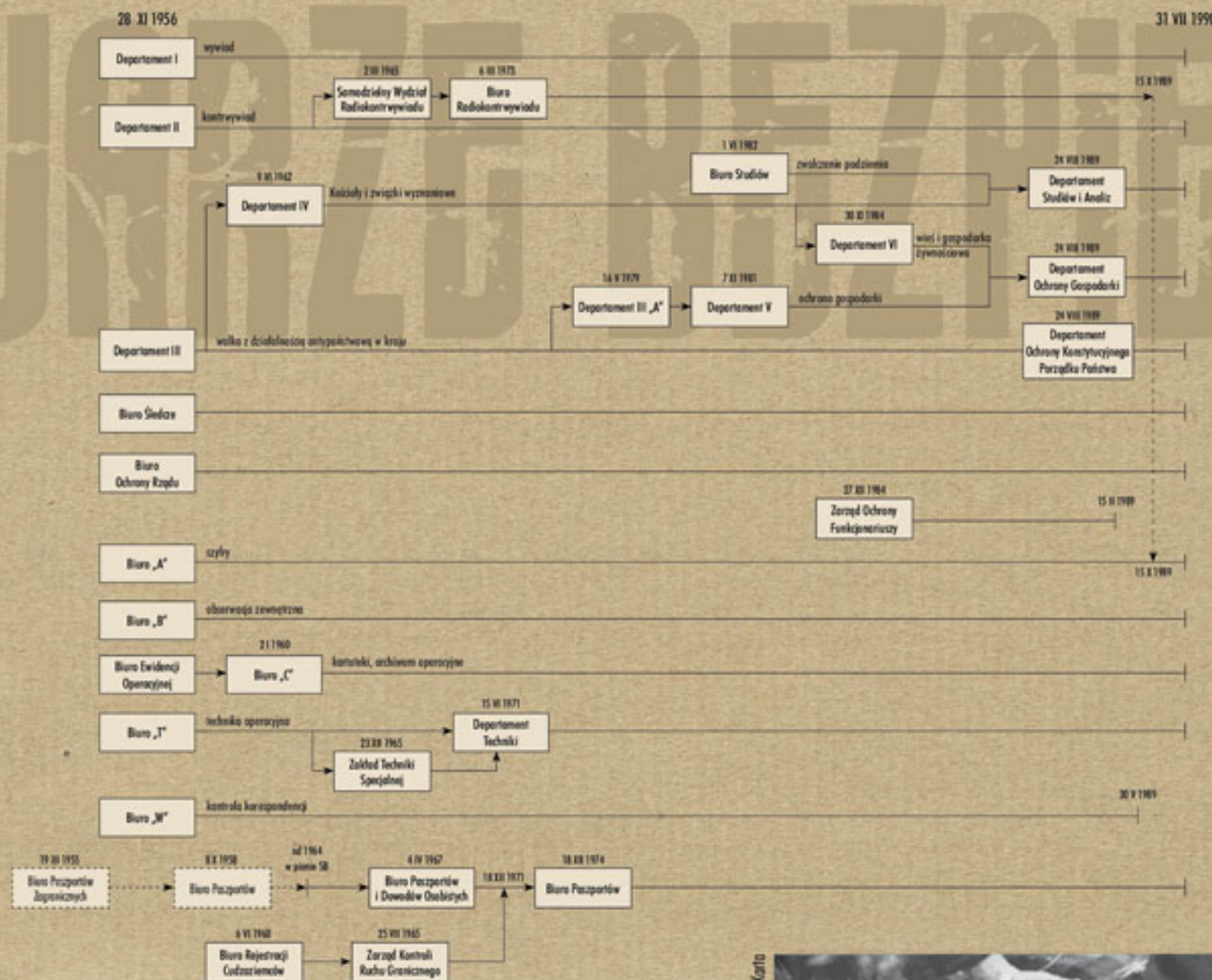
The crisis of the security apparatus came about shortly after achieving its greatest growth. In December 1953, Col. Józef Światło, deputy director of the Department X, gave himself over to the Americans. After several months the Radio Free Europe began to broadcast programs with his participation exposing on one hand the crimes perpetrated by the UB, and on the other revealing the inwigilation of the leaders of the Polish United Workers' Party (PZPR). The matter became a convenient pretext to return control over the security apparatus to the party. In December 1954 the MBP was dissolved, it was divided into the Ministry of Internal Affairs (MSW) and the Committee for Public Security (KdsBP); earlier similar reforms were carried out in the USSR.

Immediately following organizational changes came the gradual narrowing of the areas of the secret services scope, as well as a reduction in cadres and the network of agents. The events of 1956 accelerated this process. In November of that year the KdsBP was liquidated, while the Security Service (SB) was incorporated into the MSW. In 1957 this included approximately 10 thousand functionaries – one-third of the figures from 1953. The security apparatus within the MSW initially consisted of three main departments (I – foreign intelligence, II – counterintelligence, III – combating political opposition and supervising the economy), as well as a series of other offices and

departments (including, among others, “A” – codes, “B” – observation, “C” – archives, “T” – operational technology, “W” – control of correspondence, Passport Office). This structure was multiplied at the level of the voivodship headquarters of the MO (counterparts of departments and offices were sections), while on the district level there existed only general Security Offices of individual MO District Headquarters.

Following the crisis of 1954–1956, the security apparatus began to gradually rebuild its position in the state, expanding its control over new areas of social life. This naturally resulted in the expansion of structures. In 1962, the Department IV was separated out of the Department III and was primarily responsible for fighting against the Catholic Church and other religious denominations. In 1972, a special group “D” (for ‘disintegration’) was created within the Department in order to combat the Church employing methods illegal even according to communist legislation.

Further changes were brought about by the development of opposition movements in the later half of the 1970s and the establishment of trade union “Solidarity”. In 1979, the Department III “A” was created that assumed responsibility for the “operational security” of the economy. Towards the end of 1981 it was re-named Department V and its primary assignment over the next few years was combating



III „A”, który przejął „ochronę operacyjną” gospodarki. Pod koniec 1981 r. przemianowano go na Departament V, a jego głównym zadaniem w kolejnych latach była walka ze strukturami „Solidarności” w zakładach pracy. W 1982 r. stworzono elitarną jednostkę do walki z głównymi strukturami podziemia – Biuro Studiów SB MSW. Rozbudowę bezpieczeństwa zakończyło powołanie w 1984 r. Departamentu VI, który zajmował się sprawami związanymi z wsią i rolnictwem.

Po reformie administracyjnej z 1975 r. zmieniła się organizacja bezpieczeństwa na szczeblu regionalnym. Zlikwidowano placówki powiatowe (w niektórych miejscach pozostawiono je w postaci grup operacyjnych SB), utworzono za to wiele nowych komend wojewódzkich MO, w których skład wchodziły wydziały SB. Kolejne zmiany przyniósł rok 1983, kiedy to przyjęto ustawę o MSW. Komendy wojewódzkie MO stały się wojewódzkimi urzędami spraw wewnętrznych, a na szczeblu dawnych powiatów utworzono rejonowe urzędy spraw wewnętrznych.

Systematycznie wzrastała też liczba funkcjonariuszy SB. W 1985 r. było już ich ponad 25 tysięcy. Od 1956 r. poprawiał się ich (początkowo bardzo niski) poziom wykształcenia. Z czasem oprócz korzystania z doświadczonych kadr z lat czterdziestych i pięćdziesiątych rozpoczęto werbunek zdolnych absolwentów wyższych uczelni.

Jesienią 1989 r., w obliczu nieuchronnych zmian, przeprowadzono ostatnią reorganizację aparatu bezpieczeństwa. Jej podstawowym celem była ochrona jak największej liczby funkcjonariuszy przed zwolnieniami oraz „zamaskowanie” bezpieczeństwa pod możliwie neutralnymi nazwami. Departament III otrzymał nazwę Departamentu Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa, Departament IV połączono z Biurem Studiów w Departament Studiów i Analiz, Departament V i VI przemianowano na Departament Ochrony Gospodarki.

Służba Bezpieczeństwa została zlikwidowana na podstawie ustawy sejmowej z kwietnia 1990 r. Trwający kilka miesięcy

Fot. NN/Osrodek Karta



Jedna z ofiar krwawej pacyfikacji kopalni „Wujek” strajkującej po wprowadzeniu stanu wojennego w grudniu 1981 r.

Bloody pacification of the mine “Wujek” in Katowice, where the strike began in December 1981 after introduction of the Martial Law – one of the victims.

“Solidarity” structures in workplaces. In 1982, an elite unit was created charged with fighting against the main underground structures – Studies Bureau of the SB MSW. The expansion of the secret services ended in 1984 with the creation of the Department VI that was responsible for matters related to rural communities and agriculture.

After the 1975 administrative reform the structure of the secret services on the regional level changed. District outposts were liquidated (leaving them in some places as SB operational groups), while a series of new MO Voivodship Headquarters were created, which included SB departments. Further changes were introduced in 1983 when legislation regarding the MSW was passed. The MO Voivodship Headquarter changed its name to the Voivodship Office of Internal Affairs, and on the former district level Regional Offices of Internal Affairs were created.

The expansion of SB structure was accompanied by an increase in the number of functionaries; in 1985 there were already over 25 thousand. From 1956 the average education levels of functionaries (initially very low) steadily increased. Over time, aside from taking advantage of cadres who gained experience during the 1940s and 1950s, recruitment of gifted university graduates began.

In the autumn of 1989, in the face of ever more inevitable changes, the last reorganization of the secret services began. The basic

proces likwidacji zakończył się utworzeniem Urzędu Ochrony Państwa, w którym służbę podjęło kilka tysięcy pozytywnie zweryfikowanych funkcjonariuszy SB.

Obok opisanych wyżej cywilnych struktur aparatu bezpieczeństwa w całym okresie Polski Ludowej istniały również struktury wojskowe. W latach powojennych zadania wywiadowcze realizował Zarząd II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Pozostałe działania – kontrwywiad, zwalczanie opozycji itp. – prowadzono do 1956 r. w ramach Głównego Zarządu Informacji Wojskowej. Informacja była w dużym stopniu zrusyfikowana, dowodzona przez oficerów sowieckich. Zastępną wyjątkowym okrucieństwem. W 1957 r. została zastąpiona przez Wojskową Służbę Wewnętrzną, a tę z kolei w 1991 r. połączono z wywiadem w Wojskowe Służby Informacyjne.

Przez cały okres swojego istnienia aparat bezpieczeństwa posługiwał się nielegalnymi metodami – od bicia i tortur podczas śledztwa, przez podsłuch telefoniczny i podsłuch pomieszczeń, masową kontrolę korespondencji, prowokacje – po morderstwa. Niszczenie opozycji i Kościoła, kontrola nad wszystkimi dziedzinami życia społecznego nie byłyby możliwe

bez pomocy dziesiątek tysięcy różnego rodzaju tajnych współpracowników.

Funkcjonariusze komunistycznego aparatu bezpieczeństwa są odpowiedzialni za tysiące ofiar śmiertelnych, więzienie i prześladowanie setek tysięcy niewinnych osób. Pierwszą próbę rozliczenia ich podjęła sejmowa tzw. Komisja Rokity, analizując niewyjaśnione przypadki mordów politycznych z lat osiemdziesiątych. W kolejnych latach tylko nieliczne z nich doznały osądzenia. W latach dziewięćdziesiątych kilkaset śledztw w sprawach zbrodni z okresu stalinowskiego wszczęła b. Główna Komisja Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Także tylko niewielka część tych spraw zakończyła się prawomocnymi wyrokami. Sytuacja poprawiła się po utworzeniu Instytutu Pamięi Narodowej, nadal jednak nie ukarano sprawców setek zbrodni i tysięcy przestępstw. Wpłynął na to mijający czas, śmierć wielu świadków, skuteczne zacieranie śladów, wreszcie masowe niszczenie akt w latach 1989–1990.

Nie czekając jednak na werdykty sądów, przytoczyć można wyrok historii – komunistyczny aparat bezpieczeństwa był organizacją zbrodniczą.

Fot. East News/Laski Diffusion



Ks. Jerzy Popiełuszko, kapelan „Solidarności”, zamordowany przez funkcjonariuszy SB w 1984 r.

Priest Jerzy Popiełuszko, chaplain of „Solidarity”, murdered by SB functionaries in 1984.

goal was the protection of as great number of functionaries as possible from unemployment as well as the 'masking' of the secret services behind plausibly neutral names. The Department III was re-named the Department for the Protection of State Constitutional Order, the Department IV was merged with the Studies Bureau into the Department of Studies and Analyses, the Department V and VI were transformed into the Department for Protection of the Economy.

The Security Service was dissolved by means of legislation passed by the Parliament in April 1990. The liquidation process, which lasted several months, ended with the creation of the Office for the Protection of State (UOP), finally employing several thousand former SB functionaries.

In addition to the civilian security apparatus structures described above during the entire communist period military structures also existed in Poland. During the entire post war era intelligence activities were carried out within the Second Bureau of the Polish Army General Staff. Remaining activities (counterintelligence, combating opposition, etc.) were carried out until 1956 by the Main Bureau of Army Information. Military Information was to a significant degree a "Russified" unit, led by Soviet officers. It was infamous for its exceptional cruelty. In 1957 it was replaced by the Internal Military Service, merged with the military intelligence in 1991 into the Military Information Service (WSI).

During its entire existence the security apparatus employed illegal methods – from beatings and torture during interrogation

through wiretapping and bugging of premises, mass filtering of correspondence, provocation and murder. Destruction of the opposition, Church and control over all areas of social life would be impossible without the help of tens of thousands of various kinds of secret collaborators.

Functionaries of the communist security apparatus are responsible for deaths of thousands of victims, hundreds of thousands of innocents imprisoned and persecuted in many other ways. The first attempts of calling the secret services to account were the activities of the so-called Jan Rokita Parliamentary Commission, which analyzed cases of unexplained political murders of the 1980s. In the years that followed only a few of these were brought to trial. During the 1990s, several hundred investigations into Stalin era crimes were begun by the Main Commission for the Investigation of Crimes against the Polish Nation. Again only a few of these cases were concluded with legally binding convictions. The situation improved after the establishment of the Institute of National Remembrance (IPN), however still the perpetrators of hundreds of murders and thousands of crimes remain unpunished. This is influenced by the passage of time, the death of many witnesses, effective covering of traces, and finally the mass destruction of files during 1989–1990.

Not waiting for successive court verdicts history passes its own judgment – the communist security apparatus was a criminal organization.

gen. dyw. Mirosław Milewski

ur. 1 maja 1928 r. w Lipsku, woj. białostockie

- 1944 żołnierz Armii Czerwonej
- 1945–1951 funkcjonariusz w PUBP w Augustowie i WUBP w Białymstoku
- 1951 zastępca naczelnika Wydziału IV WUBP w Białymstoku
- 1953 naczelnik Wydziału IX WUBP w Warszawie
- 1954 naczelnik Inspektoratu Wiejskiego WUBP w Warszawie
- 1955 naczelnik Wydziału IV WUdsBP w Warszawie
- 1957 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Warszawie
- 1958 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Warszawie
- 1959 naczelnik Wydziału XI Departamentu II MSW
- 1962 zastępca dyrektora Departamentu I MSW
- 1969 dyrektor Departamentu I MSW
- 1971 wiceminister spraw wewnętrznych
- 1980–1981 minister spraw wewnętrznych

Notatka z narady w Urzędzie Rady Ministrów, 25 października 1984 r.:

[...] towarzysz premier, dzieląc dezaprobatę zebranych dla działalności towarzysza Milewskiego i nie podając w wątpliwość politycznej, a może i osobistej odpowiedzialności za uprowadzenie, a być może i za morderstwo na osobie ks. Popiełuszki, sprzeciwił się jednocześnie podejmowaniu decyzji personalnych na XVII Plenum KC PZPR.



Pracownicy PUBP w Augustowie z sowieckimi doradcami w 1945 r. Pierwszy od lewej stoi plut. Mirosław Milewski, trzeci st. sierż. Jan Szostak, który w zyciorysie z 15 lutego 1945 r. zanotował: **Z kontrrazwiedki wziął mnie major Wasilenko do współpracy przy wykrywaniu dowódców AK i innych wrogich elementów. Major Wasilenko jest sowietnikiem przy powiatowym urzędzie UBP miasta Augustowa, u którego ja pracuję do tej pory pod pseudonimem Subocki.**

Podanie
Jestem szczerze zainteresowany sprawami do Urzędu Bezpieczeństwa
Stara Biuro i o przyjęciu mnie na pracownika w tym urzędzie
Mam nadzieję, że Urząd będzie moją pomocą
na tym
Sierżant w. 15.12.1945
Z poważaniem
Milewski
Jan Szostak
Pojęci do Pow. U.B.P. z Augustowa
Lewakowski Zofia
Lewakowski Zofia
f. Korbaczewski

por. Jan Szostak

ur. 11 maja 1917 r. w Augustowie

- 1940–1941 tajny współpracownik NKWD w Augustowie ps. „Wrona”
- 1944–1945 tajny współpracownik NKWD i PUBP w Augustowie ps. „Subocki”
- 1945–1947 funkcjonariusz w PUBP w Augustowie, Elku i Białymstoku
- 1947–1948 zastępca szefa PUBP w Augustowie

Stenogram posiedzenia Miejskiej Rady Narodowej w Augustowie:

Na sesji MRN w Augustowie w dniu 27 XII 1952 r. w czasie wyborów nowego przewodniczącego m.in. głos zabrał Szostak Jan [dotychczasowy przewodniczący MRN] i oświadczył, że jak trzeba było wieszać ludzi, strzelać ich oraz topić w ustępach, to nikogo nie było, a teraz zasługi jego nie bierze się pod uwagę — odnosiło się to do tego, kiedy wyżej wymieniony pracował w organach bezpieczeństwa publicznego jako szef PUBP.



Jan Szostak na emeryturze stał się znany w regionie augustowskim „twórcą ludowym”, autorem rzeźb m.in. o tematyce religijnej i patriotycznej.



Partia do służby w aparacie bezpieczeństwa kieruje najlepszymi i najbardziej oddanych sprawie klasy robotniczej, najforniejszych członków partii.

TWARZE BEZPIEKI

mjr Andrzej Szczepański

ur. 18 listopada 1941 r. w Wieliczce

- 1964–1975 funkcjonariusz SB w KMMO w Zakopanem
- 1976 kierownik sekcji paszportów w Zakopanem Wydziału Paszportów SB KWMO w Nowym Sączu
- 1982 kierownik grupy operacyjnej w Zakopanem Wydziału IV SB KWMO w Nowym Sączu
- 1983 starszy inspektor w Grupie IV SB RUSW w Zakopanem
- 1986–1990 zastępca szefa RUSW ds. SB w Zakopanem

Opinia służbowa, 2 maja 1968 r.:

Jest pracownikiem pełnowartościowym i samodzielnym. Mając duże wyrobienie polityczne i dobry poziom inteligencji, samodzielnie rozwiązuje problemy operacyjne na powierzonym mu odcinku pracy operacyjnej wśród reakcyjnego kleru. W pracy z TW „Ryszard” zachowuje prawidłowy kierunek, kształtując jego osobowość i wiążąc go z naszą służbą, pomimo dużych oporów z jego strony. W trakcie pracy z niektórymi innymi zakonnikami uzyskał sobie u nich autorytet i w wyniku stopniowego wiązania ze sobą uzyskuje od niektórych cenne informacje o sytuacji wewnątrz zgromadzeń.

Jest spostrzegawczy i systematyczny w pracy, dobrze układa sobie stosunki z kolektywem oraz stosunki rodzinne. Stan zdrowia b.dobry. W Referacie Służby Bezpieczeństwa KMMO jest organizatorem działalności grupy partyjnej. Jest też lektorem KM. PZPR i pracach lektorskich aktywnie się udziela. Moralnie prowadzi się bez zarzutu, nałogów nie posiada. W związku z powyższymi cechami charakteru jest widziany jako pracownik z perspektywą awansu w naszych organach.



pptk Tadeusz Boczar

ur. 8 lipca 1932 r. w Iwoniczu Zdroju, pow. Krosno



- 1960–1975 funkcjonariusz SB w KPMO w Sanoku i Tarnowie
- 1975 p.o. zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Brzesku
- 1975 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Tarnowie
- 1978 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Tarnowie
- 1989–1990 kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Tarnowie

Opinia służbowa, 10 listopada 1969 r.:

Praca operacyjna ppor. Boczara koncentruje się na odcinku zagadnień kleru zakonnego w mieście i powiecie Tarnów. W okresie dwuletniej pracy poczynił znaczne postępy w rozeznawaniu sytuacji w tym środowisku. Dokonał właściwego doboru kandydatów na TW w bardziej aktywnych placówkach, z którymi w większości prowadzi bezpośredni dialog poprzez rozmowy. Stosując metodę długofalowych pozyskań, wykorzystuje rozmowy z kandydatami na TW do systematycznego rozpoznawania osób z tych środowisk i zamierzeń kierownictwa placówek.

Uprzejmie informuję, że Sekretariat Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Tarnowie na posiedzeniu w dniu 9 września 1978 r. zatwierdził nasz wniosek dotyczący powołania Towarzysza Tadeusza BOCZARA - na stanowisko Naczelnika Wydziału IV SB Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Tarnowie.



Partia do służby w aparacie bezpieczeństwa kieruje najlepszymi i najbardziej oddanych sprawie klasy robotniczej, najofiarniejszymi członków partii.

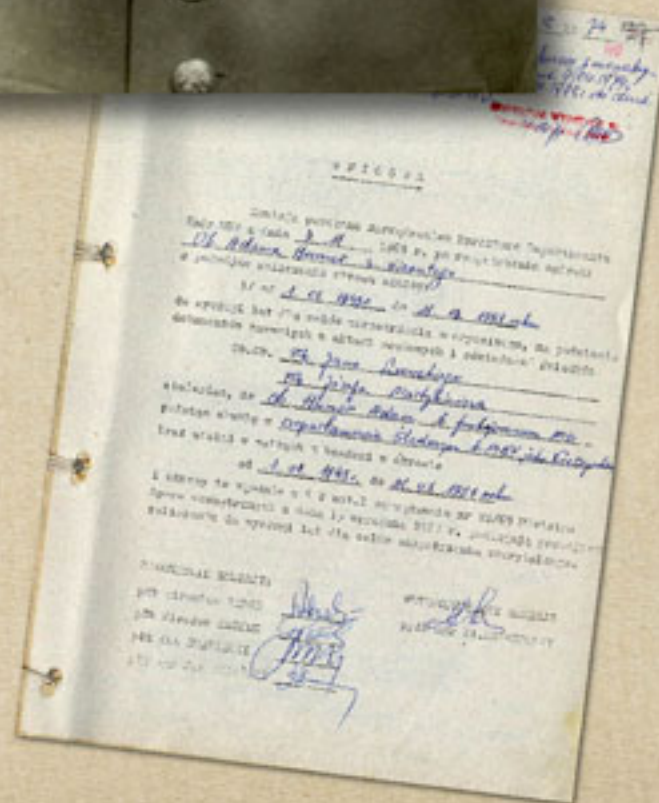
pptk Adam Humer

ur. 27 kwietnia 1917 r. w Camden, USA

- 1944 kierownik Sekcji Śledczej WUBP w Lublinie
- 1945 naczelnik Wydziału I Sekcji VIII WUBP w Lublinie
- 1945 zastępca naczelnika Wydziału VIII Departamentu I MBP
- 1945 zastępca naczelnika Wydziału IV Samodzielnego MBP
- 1947 zastępca dyrektora Departamentu Śledczego MBP i naczelnik Wydziału II Departamentu Śledczego MBP
- 1949–1954 wicedyrektor Departamentu Śledczego MBP
- 1996 skazany na 9 lat pozbawienia wolności za znęcanie się nad więźniami

Notatka służbowa, 24 marca 1962 r.:

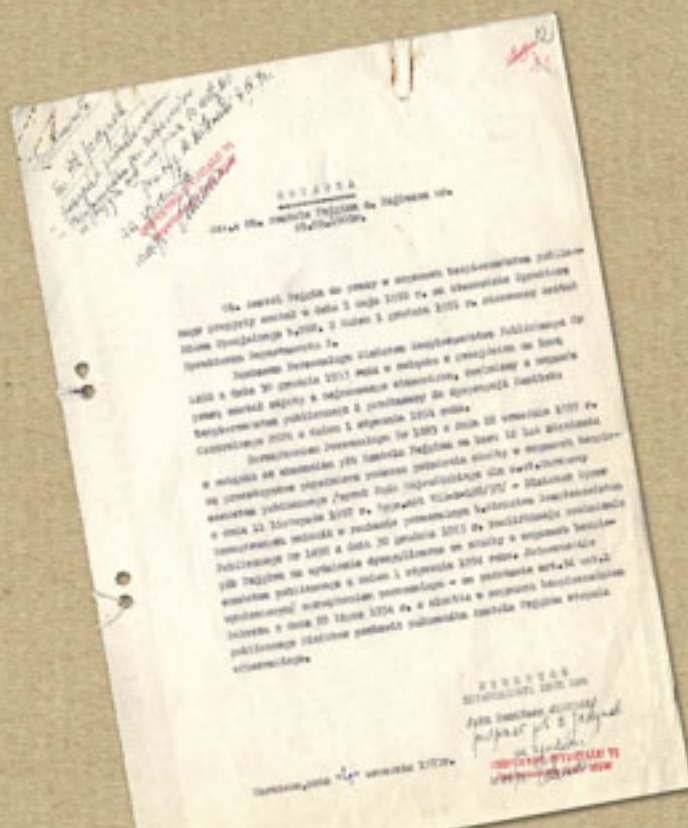
Sprawę działalności pptk. Humera w organach bezpieczeństwa badała komisja pod przewodnictwem płk. Kratko, która w dniu 27 listopada 1954 r. stwierdziła: „Pptk Humer przez wiele lat był zastępcą Różańskiego. Bezwolny wykonawca decyzji Różańskiego, współodpowiedzialny za to, co się działo w departamencie. Uchylił się od decyzji, wycofywał się i zaprzeczał danym uprzednio decyzjom. W obecnej sytuacji nie może pozostać dłużej w Departamencie Śledczym”.



ptk Anatol Fejgin

ur. 25 września 1909 r. w Warszawie

- 1945–1949 zastępca szefa Głównego Zarządu Informacji WP
- 1950 dyrektor Biura Specjalnego MBP
- 1951–1953 dyrektor Departamentu X MBP; zwolniony ze służby w związku z ucieczką jego zastępcy Józefa Światły na Zachód, wyrzucony z PZPR m.in. za „beriofskie metody pracy”
- 1956 aresztowany, oskarżony m.in. o bezprawne przetrzymywanie w areszcie, stosowanie przymusu fizycznego i psychicznego, bicie, długotrwałe przesłuchania, sądzony razem z Józefem Różańskim i Romanem Romkowskim
- 1957 skazany na 12 lat więzienia, następnie pozbawiony stopnia oficerskiego; zwolniony z więzienia w 1964



TWARZE BEZPIEKI

ptk Bogdan Jeleń

ur. 28 czerwca 1924 r. w Żytyniu-Cukrowni k. Równego



Podczas okupacji niemieckiej pracowałem w maj. Lichoborz pow. Hrubieszowski, w charakterze traktarzysty do roku 1943. Tegoroczego roku w grudniu wstąpiłem do Hrubieszowskiego oddziału partyzanckiego SB-De „Rybia”. W którym przebywałem do lipca 1944 r. w oddziale ukończonym szkołą pod oficerską. Po wyzwoleniu armi bezwonną wstąpiłem do służby Obywatelskiej w Hrubieszowie gdzie przebywałem na posterunku w Młociszewie do dnia 19. I. 1944 r.

Bogdan Jeleń

- 1944 milicjant na posterunku w Mienianach, pow. Hrubieszów
- 1944–1954 funkcjonariusz w WUBP w Lublinie
- 1954 zastępca naczelnika Wydziału Śledczego WUBP w Poznaniu
- 1955 zastępca naczelnika Wydziału VII WUdsBP w Poznaniu
- 1956–1957 naczelnik Wydziału VII WUdsBP w Poznaniu
- 1959 inspektor w Inspektoracie Kierownictwa Jednostek SB KWMO w Poznaniu
- 1960 kierownik Samodzielnej Sekcji Śledczej
- 1960 naczelnik Wydziału Śledczego SB KWMO w Poznaniu
- 1975–1985 naczelnik Wydziału Śledczego SB KWMO w Poznaniu; we wrześniu 1979 oddelegowany służbowo do ZSRS
- 1985 skierowany do pracy w Grupie Operacyjnej Departamentu V w ZSRS
- 1985–1990 naczelnik Wydziału Śledczego WUSW w Poznaniu

Raport, 4 listopada 1985 r.:

W dniu 16 X 1985 r. za moją zgodą zostałem [...] delegowany do pracy „Energopol”, na budowę w Kałudze (ZSRR). [...] Wyjeżdżając na budowę, nie znałem warunków, w jakich osobiście znajdę się, nie zdawałem sobie sprawy z trudności przystosowania się oraz i tego, że samotność, rozłąka z najbliższą rodziną aż tak ujemnie zdrowotnie i psychicznie na mnie wpłyną (samemu należy prać bieliznę, była tylko zimna woda, śniadania i kolacje samemu robić [...]) obiady na stołówce tłuste nie odpowiadały mi [...] dostałem zapalenia jamy ustnej, w okresie 2 tygodni spadłem na wadze 8 kg, osłabłem).

W tej sytuacji za zgodą dyrekcji „Energopolu” w Kałudze powróciłem w dniu 2 XI 1985 r. do kraju, nie wytrzymując trudu na budowie.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Państwa
w Lublinie

Dnia _____ 194__ r. Nr _____

18-20-V 13-10-15
mt. 6

WNIOSEK

Wzrost i ciężyść: Jeleń Bogdan, mł. of. i ledwy bez stopnia
na stanowisku: oficera śledczego WUBP w Lublinie
data: 20-10-1943
Charakterystyka w skrócie: ...

Nazwisk Wydziału Śledczego: W. U. B. Lublin
Pierwszy przebieg: Karpacz

Wzrost i ciężyść: 180 cm, 75 kg
Wzrost i ciężyść: 180 cm, 75 kg
Wzrost i ciężyść: 180 cm, 75 kg

Dnia 20.10.1943 r. w Lublinie

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej: *[Signature]*

ptk Zenon Ring

ur. 24 sierpnia 1925 r. w Warszawie

- 1949–1963 funkcjonariusz w PUBP w Grójcu i WUBP (KWMO) w Gdańsku
- 1955–1956 wykładowca w Krajowym Ośrodku Szkolenia WUdsBP w Gdańsku i Szkole nr 2 KdsBP w Gdańsku
- 1963 kierownik Grupy 2 Wydziału Śledczego SB KWMO w Gdańsku
- 1966 zastępca naczelnika Wydziału Śledczego SB KWMO w Gdańsku
- 1967 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Gdańsku
- 1981–1990 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Gdańsku

Charakterystyka, 1950 r.:

[...] poziom intelektualny średni, doksztalca się [...] jest uczciwym, prawdomównym, bez szkodliwych nałogów w życiu prywatnym, zachowuje się nienagannie [...]

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej

ptk mgr Zenon RING

/stopień, imię i nazwisko podpis/



ptk Zenon Marcinkowski

ur. 12 grudnia 1928 r. w Toruniu

- 1949 słuchacz szkoły Centrum Wyszkożenia MBP w Legionowie
- 1951–1957 funkcjonariusz w WUBP w Bydgoszczy
- 1966 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Bydgoszczy
- 1969 naczelnik Wydziału Śledczego SB KWMO w Bydgoszczy
- 1970 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Bydgoszczy
- 1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Toruniu
- 1978 komendant wojewódzki MO w Toruniu
- 1983–1989 szef WUSW w Słupsku

Arkusz słuchacza, 1949/1950 r.:

Średnio wyrobiony politycznie, początkowo religijny, obecnie zobojętniał. Język polski słaby, pisze z błędami. Przeciętnie inteligentny [...] Nauka przychodzi mu z trudnością, posiada jednak upór i pilność.

Arkusz słuchacza z tabelą ocen i notatkami. W tabeli widoczne są kolumny: Ocena, Wyrobienie, Inteligencja, Pielęgnacja, Wygodność, Praca. Wpisane są liczby ocen i notatki. Na dole znajdują się podpisy i daty.



Ponimo dość trudnych warunków pracy nad zabezpieczeniem odcinka ZHP woj. bydgoskiego ptk. Marcinkowski zdolni zawazo w odpowiednim czasie poinformowad kier. służbowe i part. jne o aktualnej sytuacji w ZHP i różnych rzbach wrogiej działalności, tak natur. organizacyjnej jak i politycznej, niektórych wrogich i opozycyjnych elementów z podród kadry starszo-haroczarnej. Dobre wyniki osiągnął również zabezpieczając obecnie taki odcinek jak UMK w Toruniu. Pomimo dużych trudności - bo pracę po UMK trzeba było rozpoczynad bojącas od podstaw-dokonał już werbunku + informatorów i w tym jednym z podród pomozników kadry naukowej. Ponadto on w obracowaniu 3 kandydatów na werbunek „Zalozył i prowadził 3 sprawy ewidencyjno-obszernajne. Na plus nalezy również zanasad ptk. Marcinkowskiego to, że wladciwie koordynuje pracę po zagadnieniu grupy IV-tej - ze służbą bezpieczeństwa w Toruniu.

Doatnią stroną jest i to, że wazutkie czynnoci i posunięcia operacyjne bardzo dokladnie udokumentowuje w rapor-tach, notatkach it.d. *Sobnie pracuje x agencjom.* Uwie też znalazł czas na pracę partyjną. Jako członek egzekutywy miazkowego komitetu zakladowego oraz sekretarz OOP Wydziału III-go wykazuje duzo inicjatyw i aktywnosci.

ptk Henryk Sikora

ur. 21 października 1924 r. w Sosnowcu

- 1949–1952 funkcjonariusz UB
- 1952 zastępca naczelnika Wydziału IV WUBP w Katowicach
- 1953 naczelnik Wydziału IX WUBP w Katowicach
- 1954–1956 naczelnik Wydziału IV WUdsBP w Stalinoegradzie (Katowicach)
- 1962 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Katowicach
- 1968 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Katowicach
- 1975 naczelnik Wydziału III „A” SB KWMO w Katowicach
- 1977–1987 zastępca komendanta wojewódzkiego MO (szefa WUSW) ds. SB w Katowicach

Opinia służbowa, 23 lipca 1974 r.:

Z inspiracji Wydziału tylko w 1973 r. zwolniono z pracy 168 osób – elementów warcholskich i wichrzyelskich. [...] Wydział pod kierunkiem ptk. Sikory zanotował dość dobre wyniki w zdobywaniu myśli naukowo-technicznej, w ujawnianiu autorów ulotek i anonimów, a także sprawców zagarnięcia mienia na sumę 1 miliona złotych.

Opinia służbowa z datą 23 lipca 1974 r. Zawiera informacje o działalności Wydziału III SB KWMO w Katowicach pod kierunkiem ptk. Sikory, w tym o zwolnieniu 168 osób w 1973 r. i o sukcesach w ujawnianiu autorów ulotek i anonimów.



MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

TWARZE BEZPIEKI



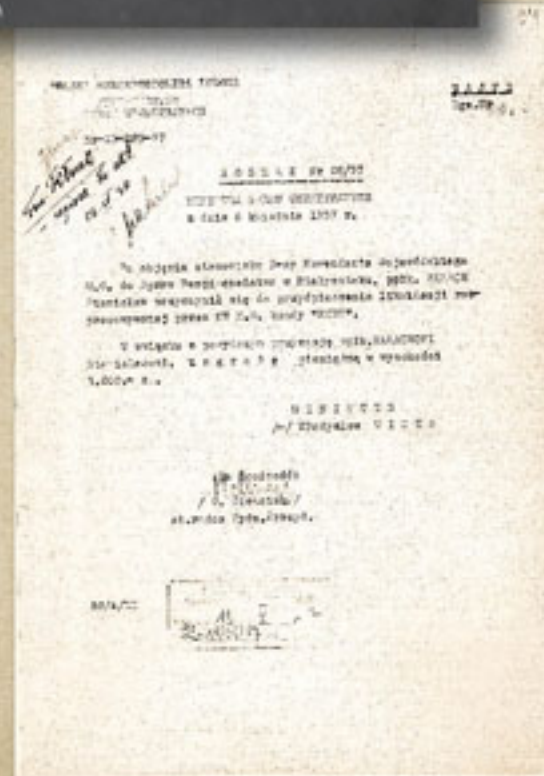
ptk Stanisław Watach

ur. 30 kwietnia 1919 r. w Żarkach, pow. Chrzanów

- 1945 kierownik PUBP w Chrzanowie
- 1946 kierownik PUBP w Limanowej
- 1947 szef PUBP w Nowym Sączu
- 1948 naczelnik Wydziału III WUBP w Krakowie
- 1952 inspektor przy Kierownictwie WUBP w Krakowie
- 1953 zastępca szefa WUBP w Kielcach
- 1954 p.o. szef WUBP w Kielcach
- 1955–1956 zastępca szefa, następnie szef WUdsBP w Kielcach
- 1957 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Białymstoku
- 1959 II zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Krakowie
- 1969–1974 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Krakowie

Komitet Powiatowy PPR w Nowym Sączu do Komitetu Wojewódzkiego PPR w Krakowie, 17 marca 1948 r.:

W roku 1946 i częściowo w roku 1947 na naszym terenie mieliśmy bandy: ukraińskie, NSZ-etowskie, WiN-owskie i pospolite. Robiły one ogromne spustoszenie, a teren górzasty, jak również silna opozycja były ich sprzymierzeńcami. Dzięki odpowiedniej orientacji, sprężystości i przytomności umiały władze bezpieczeństwa opanować niebezpieczną sytuację w terenie, jak również przyczynić się do likwidacji bojówek. [...] Doprowadzenie Urzędu Bezpieczeństwa do odpowiedniej sprawności, wyrobienie pracowników bezpieczeństwa pod względem ideowo-politycznym i zawodowym zawdzięczamy przede wszystkim tow. Watachowi.

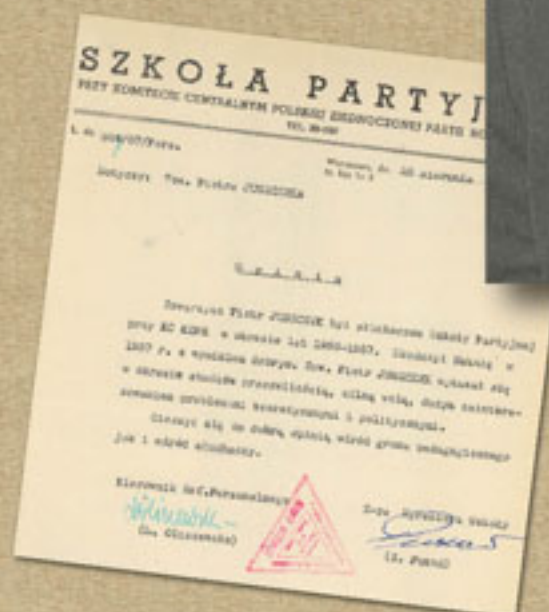
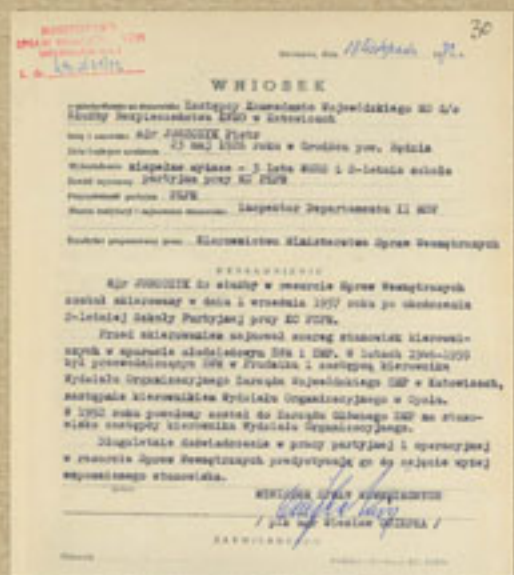


ptk Piotr Juszczyk

ur. 23 maja 1926 r. w Grodźcu, pow. Będzin

- 1957–1972 funkcjonariusz w Departamencie II MSW
- 1972–1980 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach

Na ogół koleżeński i uczynny, mimo tego jednak nie cieszy się popularnością w kolektynie, ze względu na takie cechy charakteru, jak upartość, wybuchowość i brak samokrytycyzmu.



TIWARZE BEZPIEKI

ptk Stefan Stefanowski

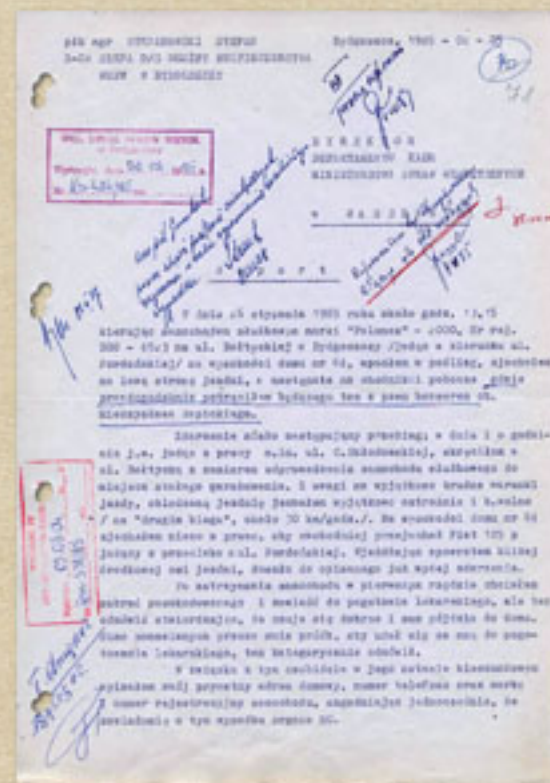
ur. 8 września 1929 r. w Straszewie, pow. Aleksandrów Kujawski



- 1949–1969 funkcjonariusz UB-SB
- 1969 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Bydgoszczy
- 1974 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Bydgoszczy
- 1977 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Bydgoszczy
- 1983–1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Bydgoszczy

Charakterystyka służbowa, 27 lutego 1957 r.:

Pracował po zagadnieniu osób wyjeżdżających do państw kapitalistycznych, po którym wykazywał wiele inicjatyw i pomysłowości. Po ważniejszych wyników nie zdołał osiągnąć ze względu na wyjazd do sanatorium, w którym przebywał przez okres czterech miesięcy.



kpt. Czesław Wojtalik

ur. 20 lipca 1933 r. w Kazimierzu Dolnym

- 1956 słuchacz kursu w Centrum Wyszkolania KdsBP w Legionowie
- 1957–1973 funkcjonariusz SB w KMMO w Gdyni i KWMO w Gdańsku
- 1973 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Gdańsku
- 1980–1983 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Gdańsku; zdegradowany i zwolniony

Rozkaz personalny, 1983 r.:

[...] naruszył zasady dyscypliny służbowej i moralno-etycznej, spożywając alkohol w pomieszczeniach służbowych w towarzystwie osób cywilnych, w stosunku do których ujawniał sprawy objęte tajemnicą służbową. W czasie libacji alkoholowych zmuszał w swoim gabinecie obecne tam kobiety do poddawania się czynom nierządym. Stwierdzono również przypadki prowadzenia prywatnego samochodu w stanie nietrzeźwości oraz przypadek bezzasadnego użycia broni.



TWARZE BEZPIEKI

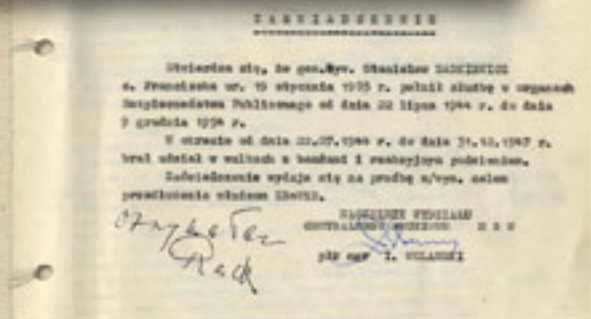


gen. dyw. Stanisław Radkiewicz

ur. 19 stycznia 1903 r. w Kosowie Poleskim

- 1944 kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 minister bezpieczeństwa publicznego
- 1954–1956 minister Państwowych Gospodarstw Rolnych

[...] myśmy słusznie wpajali ludziom nienawiść do wroga, po to, żeby byli w stanie stanąć oko w oko z wrogiem, żeby byli odważni w akcji i działaniu, żeby mieli w sobie tę nienawiść zakodowaną [...] Błąd polegał na tym, że nienawiść do wroga przekształciła się w nienawiść do ludzi w ogóle.



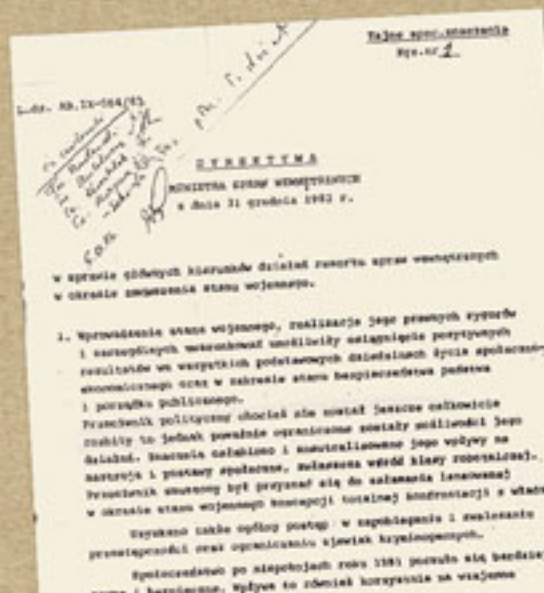
gen. broni Czesław Kiszczak

ur. 19 października 1925 r. w Roczynach, woj. krakowskie

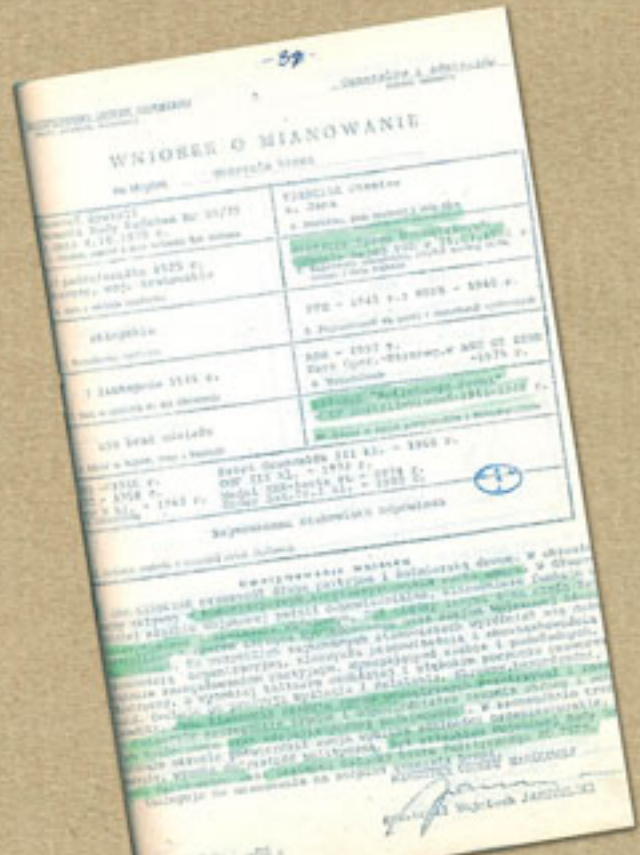
- 1945 słuchacz kursu przy Oficerskiej Szkole Polityczno-Wychowawczej, oficer w Głównym Zarządzie Informacji WP
- 1951 p.o. szef Wydziału Informacji 18 Dywizji Piechoty WP
- 1952 szef Wydziału III Zarządu Informacji Okręgu Wojskowego nr I
- 1953 kierownik Departamentu Finansów MON
- 1954 słuchacz Akademii Sztabu Generalnego
- 1957 szef Oddziału w Szefostwie Wojskowej Służby Wewnętrznej
- 1959 szef Oddziału Wojskowej Służby Wewnętrznej Marynarki Wojennej
- 1965 szef Zarządu Wojskowej Służby Wewnętrznej Śląskiego Okręgu Wojskowego
- 1967 zastępca szefa Wojskowej Służby Wewnętrznej
- 1973 szef Zarządu II Sztabu Generalnego WP
- 1979 szef Wojskowej Służby Wewnętrznej
- 1981 wiceminister spraw wewnętrznych
- 1981–1990 minister spraw wewnętrznych

Szyfrogram ministra spraw wewnętrznych Czesława Kiszczaka do komendantów wojewódzkich MO oraz komendantów szkół MSW i MO, 13 grudnia 1981 r., godz. 11.00:

[...] w wypadkach nadzwyczajnych można użyć środków przymusu bezpośredniego, w tym chemicznych środków obezwładniających i urządzeń do miotania wody, a w przypadkach wyjątkowych również broni palnej, gdy nie można uniknąć niebezpieczeństwa, zagrożenia życia lub zamachu [...]



Fot. CMM



TWARZE BEZPIEKI

por. Sławomir Miastowski

ur. 17 kwietnia 1944 r. w Oszmianie

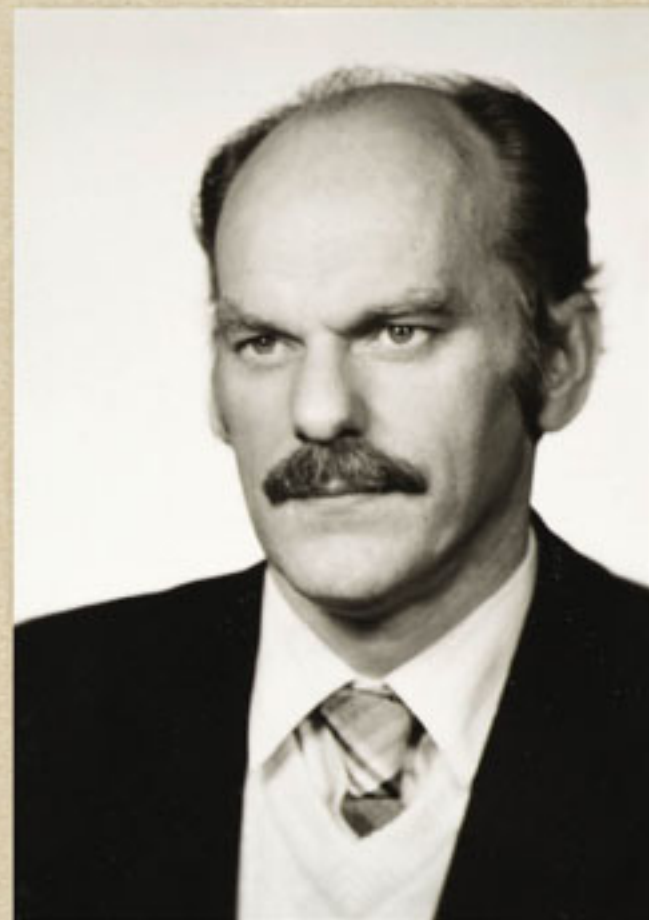
? – 1985 tajny współpracownik SB, prowokator w Międzyzakładowym Robotniczym Komitecie „Solidarności” w Warszawie
 1985 – 1990 inspektor w Grupie 3 Departamentu II MSW

Opinia służbowa, 16 listopada 1988 r.:

W całym okresie służby wykonuje złożone i odpowiedzialne zadania operacyjne na etacie niejawnym Departamentu II MSW [...] Wykazuje dużo inicjatywy i samodzielności w czasie rozwiązywania trudnych i odpowiedzialnych przedsięwzięć operacyjnych [...] Przejawia zmysł operacyjny i dużą odporność psychiczną w trudnych sytuacjach. Te cechy osobowe pozwalają mu na osiąganie znaczących wyników w służbie. Pryncypialny, o ugruntowanym światopoglądzie materialistycznym.

Pocławski

*Upnijwisi prany a popyru unie
 do prany w rozrozu Sprawy Wnawstanych
 zgotosci a uniami kwalifikacyjni: zawalozym.
 Tracty swaje walyjany tyje se abroakho
 prany jst opolny a uniami zwistawowawitru-
 zawalozym: i politycznyj.
 Oawraje abawo zphony zgotosci polityczny
 prany w ramach swajch wostiwosci zgotosci
 unawstany a dwiatowach swajch w zotawo-
 unawstania Jark i bezpawostwa unawstany
 unawstania Powscha.
 Tracty a popytany rozpatruje
 unawstania poclawski.*



WYDZIAŁ I
 DEPARTAMENTU KADR MSW
 17.06.1985
 Kca-3021/85

ppor. Eligiusz Naszkowski

[Karol Wolski, Wojciech Koperski]
 ur. 3 lutego 1956 r. w Sierakowie Wielkopolskim

1981 tajny współpracownik SB ps. „Grażyna”
 1982 inspektor w Wydziale III Biura Studiów MSW
 1984 inspektor w Departamencie I MSW; zbiegł na Zachód

Raport, 8 października 1983 r.:

Na etat jawny do Biura Studiów MSW zostałem przyjęty 1 lipca 1982 r. po wykonaniu zadań specjalnych, realizacja których wymagała ode mnie aktywnej działalności najpierw w regionalnych, a następnie krajowych władzach „Solidarności” od czasu jej powstania. Pragnę nadmienić, iż przed wrześniem 1980 r. dwukrotnie: w Poznaniu i Pile prosiłem o przyjęcie do pracy w organach bezpieczeństwa [...] Kwestię przyjęcia na etat do służby podnosiłem jeszcze w 1980 r., a potem w 1981 r.



*Wzrost 180 cm
 3/1*

*Wzrost 180 cm
 3/1*

*Wzrost 180 cm
 3/1*



TWARZE BEZPIEKI



gen. dyw. Konrad Straszewski

ur. 19 lutego 1927 r. w Czarniejewie

- 1952–1954 funkcjonariusz w Departamencie V i XI MBP
- 1954 kierownik Sekcji III Wydziału II Departamentu XI MBP
- 1955 kierownik Sekcji I Wydziału II Departamentu VI KdsBP
- 1956–1958 funkcjonariusz w Departamencie VI KdsBP i Departamencie III MSW
- 1958 zastępca naczelnika Wydziału V Departamentu III MSW
- 1962–1964 funkcjonariusz w Kierownictwie Departamentu III i IV MSW
- 1964 naczelnik Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1971 zastępca dyrektora Departamentu IV MSW
- 1974 dyrektor Departamentu IV MSW
- 1981 dyrektor generalny w MSW
- 1983–1985 wiceminister spraw wewnętrznych
- 1986 zwolniony ze służby

Pismo ministra spraw wewnętrznych Czesława Kiszczaka do premiera Wojciecha Jaruzelskiego, czerwiec 1985 r.:

Zwracam się z uprzejmą prośbą o odwołanie ze stanowiska podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych gen. dyw. Konrada Straszewskiego.

Gen. dyw. Konrad Straszewski w dniach 3 i 4 maja 1985 roku skierował do pełnomocnika rządu ds. zagranicznych przedsiębiorstw drobnej wytwórczości dwa pisma prezentujące stanowisko Ministerstwa Spraw Wewnętrznych odnośnie istotnych postanowień statutu Polsko-Polonijnej Izby Przemysłowo-Handlowej „Interpolcom”, przy czym w drugim z tych pism zajął krańcowo odmienne stanowisko. Dokonał tego bez jakichkolwiek konsultacji i uzgodnień z kompetentnymi w tym zakresie członkami kierownictwa MSW.

Doprowadziło to do podważenia autorytetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na zewnątrz oraz mogło spowodować poważne szkody w interesach państwa polskiego.

Czyn powyższy jako znaczący błąd polityczny i akt samowoli spowodował, że gen. dyw. K. Straszewski nie powinien nadal pełnić odpowiedzialnej funkcji podsekretarza stanu w MSW.



OPINIA SŁUŻBOWA

Naczelnika Wydziału I Departamentu IV MSW

Ppłk Straszewski Konrad s. Marcina
ur. 19. II. 1927 r., wykształcenie niepełne
wyższe, żonaty, członek PZPR.

Cały czas pracuje na odcinku kleru. Posiada dużą znajomość zagadnień ujętych w zakresie Wydziału. Jest pracownikiem umiejącym dokonać analizy, oceny oraz wyciągać prawidłowe wnioski polityczne i operacyjne w zaistniałych sytuacjach.

Wykonał kilka odpowiedzialnych i trudnych zadań operacyjnych w kraju i za granicą po zagadnieniu kleru. Posiada zdolności pozyskiwania i pracy z poważnymi tajnymi współpracownikami, wyników czego na szereg osiągnięć w uzyskiwaniu informacji. Systematycznie pracuje nad dalszym podnoszeniem poziomu wiedzy politycznej, operacyjnej i ogólnej. Studiuje na Wydziale Prawa U.W.



ptk Jan Żak

ur. 5 grudnia 1930 r. w Brześciu Kujawskim, pow. Włocławek

- 1953–1970 funkcjonariusz m.in. w PUBP w Przemyślu i KPMO w Mielcu
- 1970 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Krośnie
- 1975 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Krośnie
- 1981 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Krośnie
- 1986–1990 szef WUSW w Przemyślu



WIECZOROWY
KONFERENCJETY
MANEŻERSTWA
LENNINGRAŃSKI

Imię i nazwisko: Jan Żak

Adres: ul. ...

SWIADECTWO

Wzrost: ...

Waga: ...

Temperatura: ...

Ciężar ciała: ...

Prędkość: ...

... ..

TWARZE BEZPIEKI



Zadaniem systemu szkolenia w naszym aparacie jest ugruntowanie w kadrach naszych pracowników właściwego poczucia rewolucyjnej praworządności.

TUWARZE BEZPIEKI

ptk Marian Pietrzak

ul. 16 maja 1931 r. w Oltarzewie, pow. Warszawa

- 1952–1967 funkcjonariusz w WUBP (KWMO) w Szczecinie
- 1967 kierownik Grupy Operacyjnej Wydziału III SB KWMO w Szczecinie
- 1970 inspektor w Departamencie III MSW
- 1970 kierownik grupy Wydziału II SB KWMO w Szczecinie
- 1972 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Szczecinie
- 1976 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Szczecinie
- 1979 naczelnik Wydziału III „A” SB KWMO w Szczecinie
- 1981 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Szczecinie
- 1983–1990 zastępca szefa WUSW w Szczecinie

Charakterystyka, 20 stycznia 1969 r.:

Mając na swym koncie stosunkowo liczną sieć TW, nie ma wiele czasu dla podległych sobie pracowników.



ptk Eugeniusz Mirowski

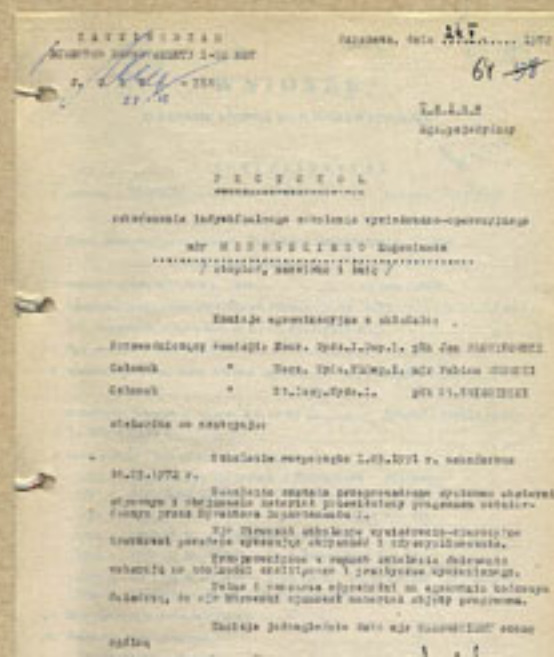
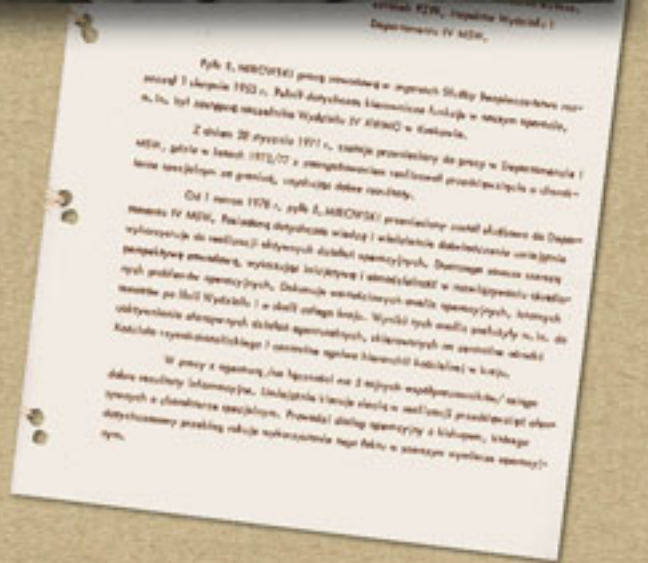
ul. 7 czerwca 1934 r. w Łazach, pow. Wieluń



- 1953–1954 słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej Krajowego Ośrodka Szkoleniowego MBP w Czerwieńsku
- 1954–1958 funkcjonariusz w PUBP (PUdsBP, KPMO) w Olkuszu
- 1958 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Miechowie
- 1962–1966 funkcjonariusz w KWMO w Krakowie
- 1966 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Tarnowie
- 1967 zastępca naczelnika Wydziału IV KPMO w Tarnowie
- 1968–1979 funkcjonariusz w Inspektoracie Kierownictwa SB oraz w Departamencie I i IV MSW
- 1973–1977 w rezydenturze wywiadu w Rzymie (jako II sekretarz Ambasady PRL w Rzymie)
- 1979 zastępca naczelnika Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1981 naczelnik Wydziału V Departamentu IV MSW
- 1982 naczelnik Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1983 zastępca dyrektora Departamentu IV MSW
- 1989–1990 zastępca dyrektora Departamentu Studiów i Analiz MSW

Charakterystyka zawodowo-polityczna, 16 lipca 1975 r.:

Z oceny rezydenta wynika, że ptk Mirowski jest samodzielnym pracownikiem i posiada inicjatywę własną, ale wyraźnie odczuwa się brak śmiałości i agresywności w pracy z agenturą na roboczo. [...] Posiada umiejętność nawiązywania kontaktów z obcokrajowcami, o czym świadczy jego praca oficjalna i związane z nią jego kontakty. [...] Język włoski ma opanowany biegle w mowie i umie się nim posługiwać.

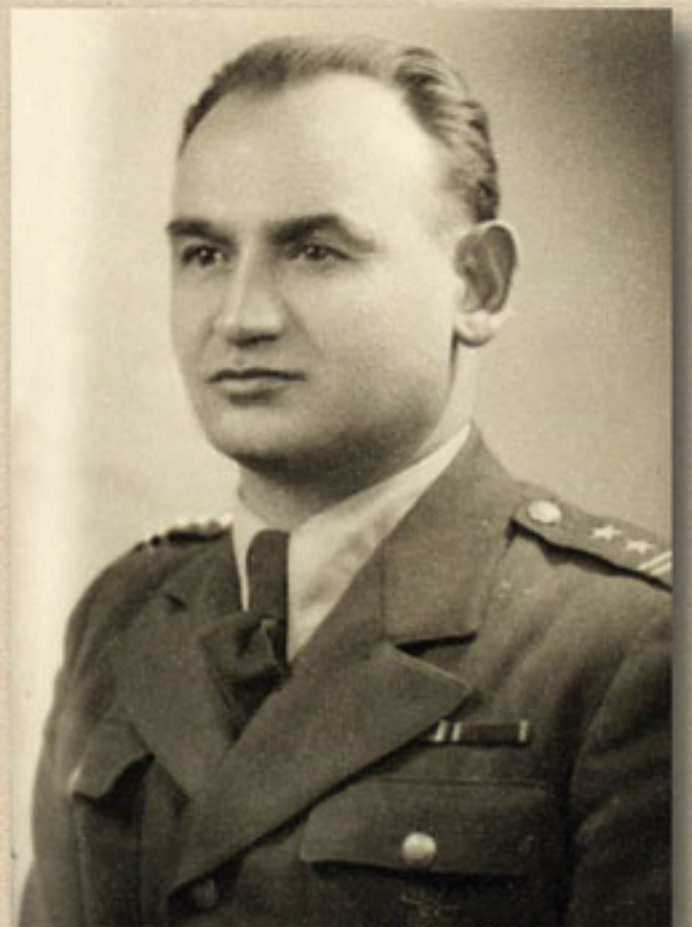
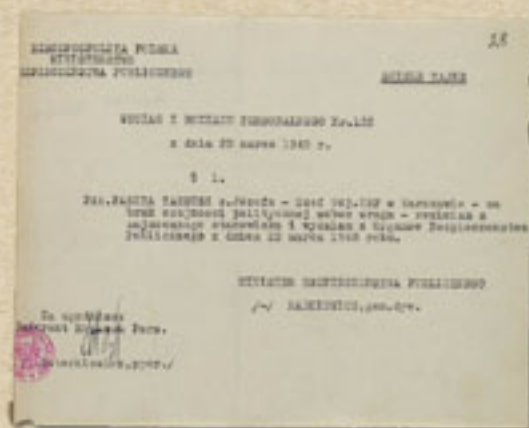


ptk Tadeusz Paszta

ur. 6 marca 1905 r. w Warszawie

- 1945 komendant MO w Poznaniu
- 1945 przeniesiony do dyspozycji MBP
- 1946 zastępca dyrektora Departamentu V MBP
- 1946–1948 szef WUBP w Warszawie

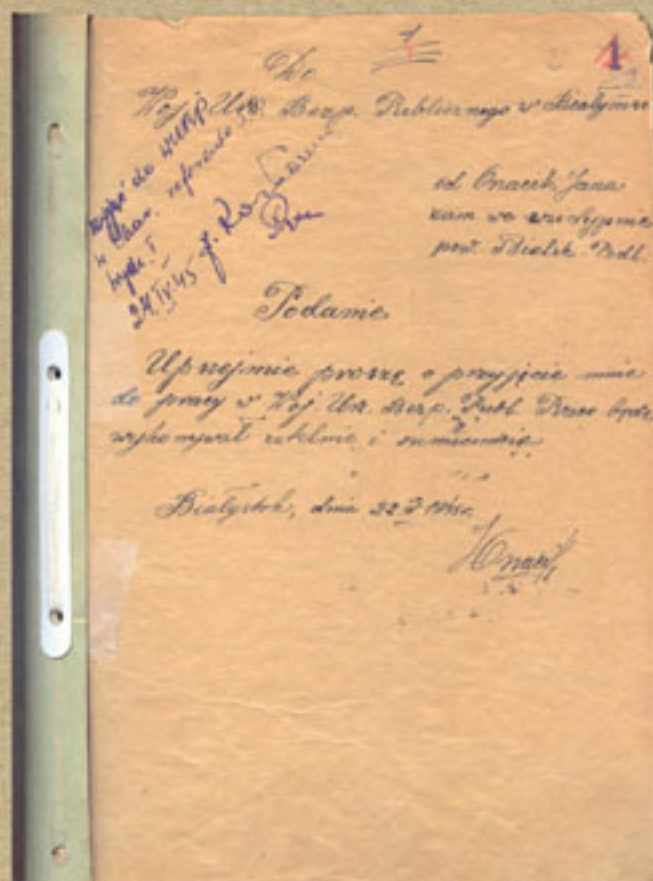
Uchwała Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej, 20 marca 1948 r.:
[...] ptk Paszta, stary członek partii i szef Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie, całkowicie zatracił czujność partyjną i przez to obiektywnie dał się wykorzystać wrogowi klasowemu. Przejawem tej karygodnej ślepoty politycznej jest fakt, że dom tow. Paszty, a zwłaszcza jego gospodarstwo rolne na Z[iemiacz] O[dzyskanych] były w ciągu niemal trzech lat swego rodzaju azylem dla ludzi związanych z podziemiem reakcyjnym. Tow. Paszta, zwiąawszy się z kobietą wywodzącą się z podziemia reakcyjnego, b. sanitariuszką bandy „Łopaszki”, nie potrafił odizolować jej od jej byłego środowiska. Kierując się oportunistycznym życiowym, wziął z nią ślub w kościele, ochrzcił dziecko i tolerował jej bardzo podejrzane kontakty z ludźmi band podziemnych.



pptk Jan Onacik

ur. 2 września 1921 r. w Sypniewie, pow. Bielsk Podlaski

- 1945–1947 funkcjonariusz UB
- 1947 zastępca naczelnika Wydziału I Departamentu V MBP
- 1950 naczelnik Wydziału III Departamentu V MBP
- 1951 szef WUBP w Opolu
- 1954 szef WUBP we Wrocławiu
- 1957 szef WUdsBP w Bydgoszczy
- 1957–1958 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Bydgoszczy



TWARZE BEZPIEKI



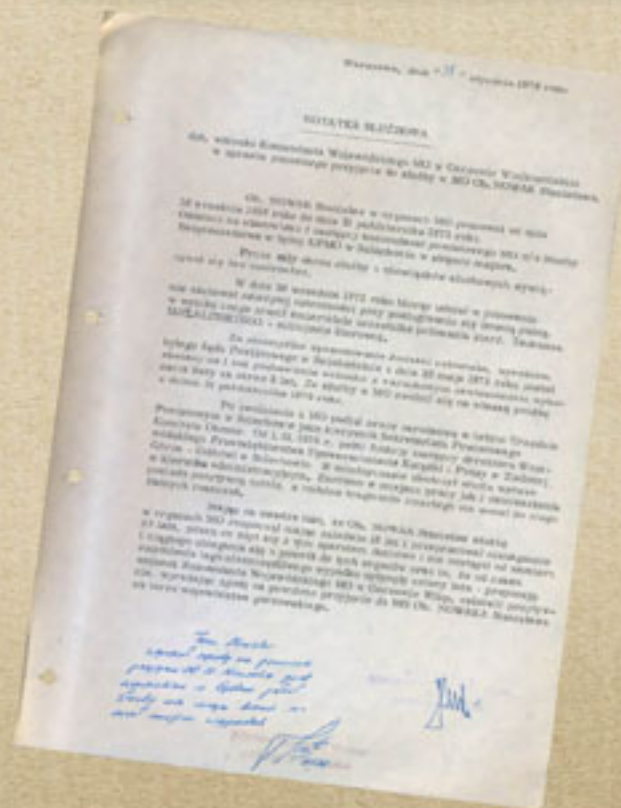
pptk Stanisław Nowak

ur. 16 kwietnia 1932 r. w Jędrzejowie, pow. Opatów

- 1950–1952 słuchacz Dwuletniej Szkoły Centrum Wyszkożenia MBP w Legionowie
- 1952–1960 funkcjonariusz w Departamencie III MBP i PUdsBP (KPMO) w Nowej Soli
- 1960 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Strzelcach Krajeńskich
- 1966 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Sulechowie
- 1967–1973 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Sulechowie; zwolniony ze służby ze względu na nieumyślne spowodowanie śmierci
- 1978 kierownik sekcji Wydziału II SB KWMO w Gorzowie Wielkopolskim
- 1979 zastępca naczelnika Wydziału Paszportów SB KWMO w Gorzowie Wielkopolskim
- 1982 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Gorzowie Wielkopolskim
- 1983 zastępca naczelnika Wydziału Paszportów SB KWMO w Gorzowie Wielkopolskim
- 1983 zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Gorzowie Wielkopolskim
- 1985–1990 naczelnik Wydziału II SB WUSW w Gorzowie Wielkopolskim

Opinia służbowa, 28 lutego 1981 r.:

Przez 15 miesięcy pracy w Wydziale Paszportów był pięciokrotnie nagradzany premiami pieniężnymi przez kierownictwo KWMO. W tym okresie dał się poznać jako człowiek z perspektywą dalszego awansu i zasługujący na mianowanie go pracownikiem stałym.



gen. bryg. Teodor Mikuś

ur. 3 września 1910 r. w Łodzi

- 1946–1948 funkcjonariusz UB
- 1948 zastępca szefa WUBP w Łodzi
- 1949–1951 szef WUBP w Białymstoku
- 1954 szef WUBP w Łodzi
- 1955–1956 kierownik WUdsBP w Łodzi
- 1957 komendant miejski MO w Łodzi
- 1958–1973 dyrektor Departamentu Kadr i Szkolenia MSW

1968 otrzymał odznaczenie sowieckie „50 lat WczK”

1972 otrzymał Order Czerwonej Gwiazdy

Charakterystyka służbowa, 5 stycznia 1951 r.:

Po zwolnieniu go ze stanowiska szefa WUBP notowano pewne psychiczne załamanie, lecz ostatnio stwierdzono poprawę nastroju. Cechuje go pewna niechęć do pracy biurowej. [...] Pracuje z agenturą, umie werbować. W rozmowach uskarża się na brak wykształcenia i wyraża chęć dalszego uczenia się.



Stary towarzysz partyjna b. czł. KPP. W naszym aparacie pracuje od 1947r. Pewny i politycznie wyrobiony. Przez okres 27 miesięcy był Szefem WUBP w Białymstoku. Posiada duży zasób wiedzy i doświadczenia zawodowego.



TWARZE BEZPIEKI



gen. dyw. Stanisław Kowalczyk

ur. 12 grudnia 1924 r. w Pabianicach



- 1950 działacz partyjny
- 1960 sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Katowicach
- 1968 kierownik Wydziału Przemysłu Ciężkiego i Komunikacji Komitetu Centralnego PZPR
- 1971–1973 sekretarz Komitetu Centralnego PZPR
- 1973–1980 minister spraw wewnętrznych

Wystąpienie Stanisława Kowalczyka na spotkaniu z aktywnym Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Katowicach, 27 października 1978 r.:

Zasadniczym celem [...] organów resortu spraw wewnętrznych jest systematyczne pogłębianie kontroli nad działalnością elementów antysocjalistycznych, szybkie ujawnianie ich zamierzeń, inicjatyw i planów, uniemożliwianie realizacji ustalonych poczynąń oraz rozbijanie istniejących grup antysocjalistycznych i ich pełna likwidacja.



MINISTERSTWO
SPRAW WĘWNETRZNYCH

gen. bryg. Bonifacy Jedynak

ur. 15 stycznia 1920 r. w Czarnieckiej Górze, pow. Końskie

- 1945–1946 funkcjonariusz w PUBP w Końskich
- 1946 zastępca szefa PUBP w Końskich
- 1948 szef PUBP w Rawie Mazowieckiej
- 1950–1954 zastępca szefa WUBP w Opolu
- 1955 zastępca szefa WUdsBP we Wrocławiu
- 1955 szef WUdsBP we Wrocławiu
- 1957 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB we Wrocławiu
- 1964–1971 dyrektor Biura „B” MSW
- 1973 dyrektor Departamentu Kadr MSW
- 1981–1984 dyrektor generalny w MSW, szef Służby Kadr i Doskonalenia Zawodowego

Charakterystyka służbowa, 28 listopada 1946 r.:

Stosunek jego do ZSRS jest przyjazny, stosunek do demokracji ludowej i jej rządu jest dobry. Z ludźmi wrogo ustosunkowanymi do obecnego ustroju kontaktu nie ma. Idee antydemokratyczne zwalcza [...] Poziom intelektualny jest średni, jednakowoż stara się wyrobić przez czytanie gazet i innych pism.



№ i data	Adres	Wskazanie
11.11.46	Wrocław, ul. ...	
12.11.46	Wrocław, ul. ...	
13.11.46	Wrocław, ul. ...	
14.11.46	Wrocław, ul. ...	
15.11.46	Wrocław, ul. ...	
16.11.46	Wrocław, ul. ...	
17.11.46	Wrocław, ul. ...	
18.11.46	Wrocław, ul. ...	
19.11.46	Wrocław, ul. ...	
20.11.46	Wrocław, ul. ...	
21.11.46	Wrocław, ul. ...	
22.11.46	Wrocław, ul. ...	
23.11.46	Wrocław, ul. ...	
24.11.46	Wrocław, ul. ...	
25.11.46	Wrocław, ul. ...	
26.11.46	Wrocław, ul. ...	
27.11.46	Wrocław, ul. ...	
28.11.46	Wrocław, ul. ...	
29.11.46	Wrocław, ul. ...	
30.11.46	Wrocław, ul. ...	

TWARZE BEZPIEKI



Aparat śledczy winien być instrumentem ostrym, sprawnym i konsekwentnym i tu nie ma miejsca na wahania.



TWARZE BEZPIEKI

gen. bryg. Artur Jastrzębski

[Artur Ritter]

ur. 12 maja 1906 r. w Żyrardowie

- 1932 (?) współpracownik OGPU-NKWD
- 1945 naczelnik Wydziału II Departamentu I MBP
- 1946 wicedyrektor Departamentu I MBP
- 1947 szef WUBP w Gdańsku
- 1948 dyrektor Departamentu I MBP
- 1948–1950 szef WUBP w Lublinie
- 1957 zastępca szefa Zarządu II Sztabu Generalnego WP
- 1960 zastępca dowódcy ds. politycznych Warszawskiego Okręgu Wojskowego
- 1964 attaché wojskowy w Ambasadzie PRL w Rzymie
- 1968–1972 zastępca Głównego Inspektora Obrony Terytorialnej



ppor. Aleksander Omiljanowicz

ur. 9 grudnia 1926 r. w Remieńkiniu, pow. Sejny

- 1945–1947 funkcjonariusz w PUBP w Suwałkach
- 1947 kierownik Sekcji 3 Wydziału Personalnego WUBP w Białymstoku
- 1948 zastępca szefa PUBP w Hławie
- 1949 zastępca szefa PUBP w Nidzicy; zwolniony dyscyplinarnie
- 2005 skazany na 4,5 roku więzienia za zbrodnie przeciwko ludzkości; zmarł w więzieniu w 2006



Aleksander Omiljanowicz w grupie operacyjnej UBP



WALSKO POLSKIE. Odpis. 5
40/13
50

TYMczasowe ZAŚWIADCZENIE Nr. 73666

Okaziciel niniejszego obrotu Omiljanowicz Aleksander s. Piotra
odznaczony..... /dekretem lub rozkazem/.....
.....Nr.....3.....194.....r.
ZA BOHATERSKIE CIWY I DŁGIELENE ZACHOWANIE SIĘ
W ZALCE Z NIEMIECZYM NAJBRZASZCZĄ BANDAMI
Gródzka, medalem "KRYZY WARSZAWY".

Pełnomocnik:
Szef Sztabu 10 D.P.
Podpis wrocącej
Zajmowane stanowisko i stopień

Pieczec:
Wojska Polskiego
10 Dywizji Piechoty /-/ Szaryj pik.dypl.
Sekretaria P.V. S.I. w Suwałkach

Ze zgodnością z oryginałem
Sekretaria P.V. S.I. w Suwałkach
[Signature]

ptk Zygmunt Bielecki

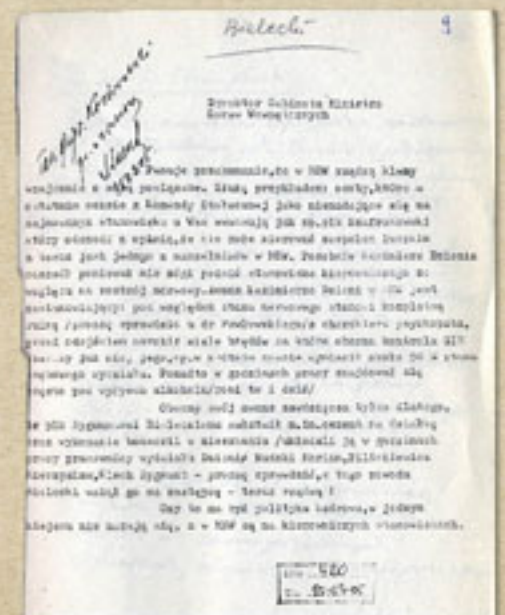
ur. 20 sierpnia 1922 r. w Sielcu, woj. kieleckie

- 1944–1948 funkcjonariusz w PUBP w Stopnicy i WUBP w Kielcach
- 1948–1957 funkcjonariusz w Departamencie V i III MBP
- 1957–1966 funkcjonariusz w Departamencie III MSW
- 1966 zastępca naczelnika Wydziału IV Departamentu III MSW
- 1972 zastępca naczelnika Wydziału III Departamentu III MSW
- 1974 naczelnik Wydziału IV Departamentu III MSW
- 1979 zastępca komendanta stołecznego MO ds. SB w Warszawie
- 1983 zastępca szefa SUSW ds. SB w Warszawie
- 1984 szef Zespołu do Zwalczania Terroryzmu Departamentu III MSW
- 1987–1989 zastępca naczelnika Wydziału XI Departamentu III MSW

Opinia służbowa, 19 grudnia 1975 r.:

Po zagadnieniach nadbudowy pracuje nieprzerwanie od 1947 r. Stąd też duża praktyczna znajomość środowisk inteligencji twórczej, dziennikarzy i naukowych. Posiada duże doświadczenie operacyjne i umiejętność pracy w specyficznych środowiskach nadbudowy. Duża inteligencja, kulturalny i ujmujący sposób bycia, uprzejmość bardzo ułatwiają mu nawiązywanie kontaktów w tych środowiskach.

Niezwykle sumienny i zdyscyplinowany, stojące przed nim zadania i problemy stara się rozwiązywać bardzo szybko co niekiedy powoduje zbyt powierzchowną ich realizację. Ten swój niedostatek ptk. Z. Bielecki doskonale zna i stara się go wyeliminować. Krytyczny w ocenie, umie zanalizować własne niedostatki jak i kierowanego zespołu, w toku dyskusji potrafi dojść do przyczyn błędów i skorygować w dalszych działaniach.

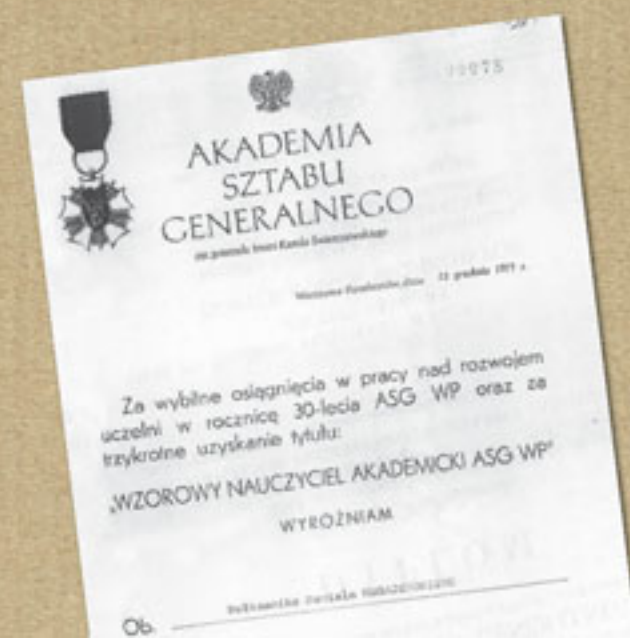


ptk Daniel Kubajewski

ur. 23 grudnia 1923 r. w Orli, pow. Bielsk Podlaski



- 1944 funkcjonariusz UB
- 1945 p.o. kierownik PUBP w Grudziądzu
- 1947 szef PUBP w Grudziądzu
- 1948 funkcjonariusz w WUBP w Bydgoszczy
- 1950 zastępca szefa WUBP w Opolu
- 1951 szef WUBP w Białymstoku
- 1953 szef WUBP we Wrocławiu
- 1954 zastępca kierownika Inspektoratu Wiejskiego MBP
- 1955 wicedyrektor Departamentu V KdsBP
- 1956 dyrektor Departamentu V KdsBP
- 1957 oficer WP
- 1960 szef Oddziału Kontrwywiadu Zarządu Wojskowej Służby Wewnętrznej
- 1963 szef Wydziału II Rozpoznawczego Oddziału I Operacyjno-Rozpoznawczego Sztabu KBW
- 1966–1989 wykładowca w Akademii Sztabu Generalnego



TWARZE BEZPIEKI





TIWARZE BEZPIEKI

mjr Józef Koperak

[Józef Marecki]
ur. 26 lutego 1923 r. w Mogilanach, pow. Kraków

- 1949–1951 funkcjonariusz w Wydziale III WUBP w Krakowie
- 1951 szef PUBP w Brzesku
- 1951 zastępca naczelnika Wydziału III WUBP w Białymstoku
- 1953 naczelnik Wydziału III WUBP w Białymstoku
- 1954 naczelnik Wydziału Walki z Bandytyzmem WUBP w Białymstoku
- 1955 naczelnik Wydziału III WUdsBP w Białymstoku
- 1955 zastępca szefa WUdsBP w Białymstoku
- 1956 zastępca szefa WUdsBP w Krakowie
- 1956 p.o. szef WUdsBP w Krakowie
- 1957–1958 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Krakowie

Wniosek w sprawie przyznania praw emerytalnych, 10 października 1973 r.:
Z akt osobowych wynika, że w pracy był zaangażowany i należycie spełniał powierzone mu zadania. Latem 1958 nawiązał bliższe stosunki z pracownicą KWMO w Krakowie. Spotykał się z nią w lokalu konspiracyjnym, co doprowadziło do dekonspiracji lokalu i podważenia jego autorytetu, gdyż fakt ten komentowany był wśród podległych mu pracowników i otoczenia. Po zwolnieniu ze służby zmienił nazwisko z Koperka na Marecki i podjął pracę w KKKFiT w Krakowie, gdzie pracował do roku 1968.



Wniosek w sprawie przyznania praw emerytalnych, 10 października 1973 r. (fragment)

Wniosek w sprawie przyznania praw emerytalnych, 10 października 1973 r. (fragment)

Wniosek w sprawie przyznania praw emerytalnych, 10 października 1973 r. (fragment)

ptk Czesław Błażejowski

ur. 15 października 1931 r. w Górnej Owczarni, pow. Puławy

- 1956–1971 funkcjonariusz SB
- 1971 zastępca naczelnika Wydziału II Departamentu II MSW
- 1974 naczelnik Wydziału V Departamentu II MSW
- 1975–1987 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Wrocławiu
- 1988–1990 funkcjonariusz w Departamencie II MSW, konsul w Konsulacie Generalnym PRL w Leningradzie
- 1972–1973 uczestnik kursu w Wyższej Szkole KGB w Moskwie

Charakterystyka:
Język rosyjski zna dobrze, zaś hiszpański słabo. W odróżnieniu od innych studentów interesuje się dużo techniką, lubi dyskutować nad bieżącymi osiągnięciami technicznymi, głównie interesuje go elektrotechnika.



Wniosek w sprawie przyznania praw emerytalnych, 10 października 1973 r. (fragment)

Polonium
Frons o przyjęciu mnie do pracy operacyjnej w Komitecie do Spraw Bezpieczeństwa
Interesuję się bardzo pracą konsula
Bezpieczeństwa i chciałbym poznać swój raport w pracy dla ludności i współpracy z Polakami
Worsun un, 15-11-55r

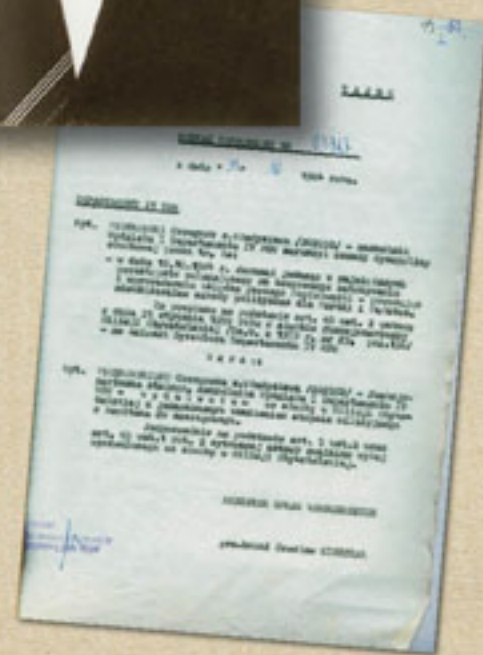
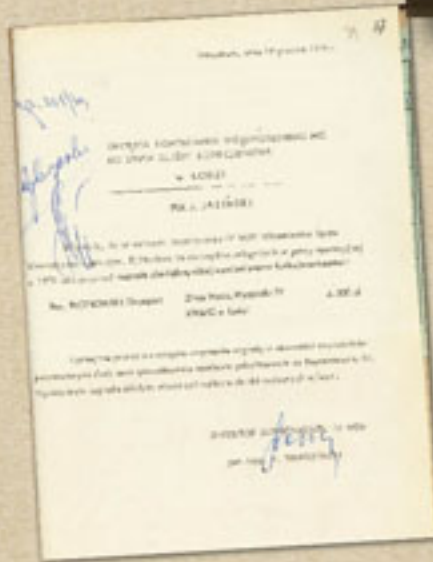
kpt. Grzegorz Piotrowski

ur. 23 maja 1951 r. w Łodzi

- 1975–1979 funkcjonariusz SB
- 1979 zastępca naczelnika Wydziału IV KWMO w Łodzi
- 1981 zastępca naczelnika Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1982 naczelnik Wydziału VI Departamentu IV MSW
- 1983–1984 naczelnik Wydziału I Departamentu IV MSW;
31 października 1984 wydalony ze służby i zdegradowany do stopnia szeregowego
- 1985 skazany na 25 lat pozbawienia wolności za to, że wraz z dwoma innymi funkcjonariuszami SB – Waldemarem Chmielewskim i Leszkiem Pękalą, działając za wiedzą przełożonego, płk. Adama Pietruszki, uprowadził i zamordował ks. Jerzego Popiełuszkę; wyszedł z więzienia w 2001

Wyniki przeglądów kadrowych, 1982 r.:

Przejawia wiele inicjatywy, szuka nowych sposobów rozwiązań problemów operacyjnych. Niekiedy reaguje zbyt impulsywnie, angażując się osobiście w działania zlecane pracownikom. Dobry organizator. Zdyscyplinowany i koleżeński.



ptk Adam Pietruszka

ur. 19 lipca 1938 r. w Kutnie

- 1961–1972 funkcjonariusz SB w KWMO w Szczecinie
- 1972 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Szczecinie, jednocześnie kierownik Grupy I
- 1975 zastępca naczelnika Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1979 naczelnik Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1981–1984 zastępca dyrektora Departamentu IV MSW; aresztowany w związku z zabójstwem ks. Jerzego Popiełuski, wydalony ze służby i zdegradowany
- 1985 skazany na 25 lat pozbawienia wolności; wyszedł z więzienia w 1995

Sprawozdanie z postępowania dyscyplinarnego przeciwko Adamowi Pietruszce, 17 grudnia 1984 r.:

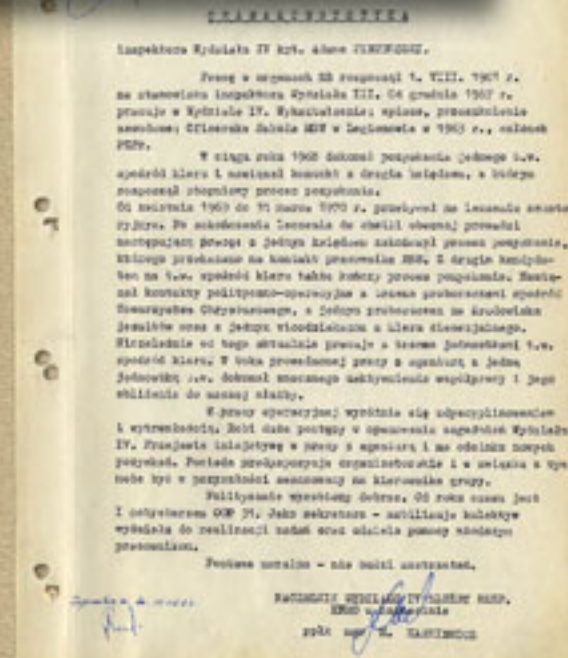
Potwierdzono również, że po powrocie w dniu 14 października [1984 r. Grzegorz Piotrowski] złożył szczegółową relację z pobytu w Gdańsku oraz poinformował ptk. Pietruszkę o nieudolnym zatrzymaniu samochodu ks. Popiełuski na szosie poprzez obrzucenie samochodu kamieniami. Powyższe działanie zostało zaakceptowane przez przełożonego stwierdzeniem [...] „...szkoda, bo mógłby to być piękny wypadek drogowy w tym składzie...” (Popiełuszko jechał wówczas w towarzystwie Seweryna Jaworskiego i Chrostowskiego).



ROZKAZ NR 3 / JK/77
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 7 marca 1977r.

Za wzorowe wykonanie zadań o ważnym znaczeniu, wymagających dużego nakładu pracy, osobistego zaangażowania, inwencji i zmysłu operacyjnego niżej wymienionych funkcjonariuszy Departamentu IV i Departamentu Techniki MSW wyróżniam nagrodą pieniężną w wysokości po 5 tys. złotych:

- | | | |
|---------|-----------------------|-------------------------------------|
| 1. ptk | Zenona Pętkin | - Nacz. Wydz. I Dep. IV |
| 2. ptk | Wiktora Kolenda | - Nacz. Wydz. VII Dep. Techniki |
| 3. mjr | Adama Pietruszka | - 2-ca Nacz. Wydz. I Dep. IV |
| 4. ppłk | Zenona Chmielewskiego | - St. insp. Wydz. I Dep. I/ |
| 5. ppłk | Ryszarda Szeinfeldta | - St. insp. Wydz. VII Dep. Techniki |
| 6. mjr | Mironława Mirowskiego | - Insp. Wydz. VII Dep. Techniki |



TWARZE BEZPIEKI



ptk Faustyn Grzybowski

ur. 16 sierpnia 1913 r. w Nikołajewce k. Dniepropietrowska

- 1944 kierownik WUBP w Białymstoku
- 1945 kierownik WUBP w Lublinie
- 1945 kierownik WUBP we Wrocławiu
- 1948 naczelnik Wydziału Ochrony Rządu MBP
- 1949–1954 wicedyrektor i dyrektor Departamentu Ochrony Rządu MBP
- 1955–1956 dyrektor Departamentu VII KdsBP

1944 kursant szkoły NKWD w Kujbyszewie, skierowany z Armii Czerwonej



ptk Marcei Srokowski

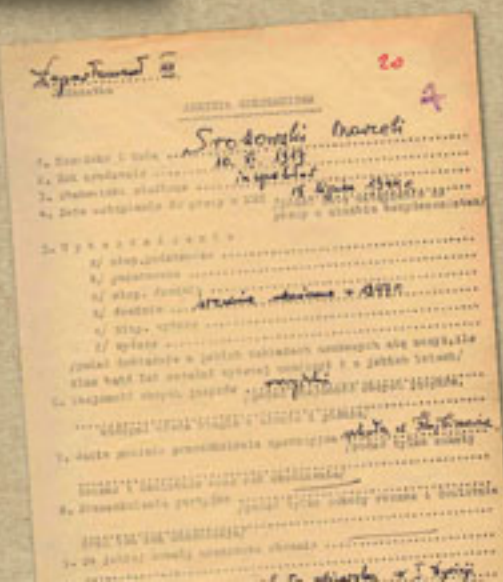
ur. 10 października 1917 r. w Majdanie Średnim, woj. stanisławowskie



- 1944 funkcjonariusz w WUBP w Lublinie
 - 1945 kierownik Sekcji Śledczej WUBP w Kielcach
 - 1945 zastępca naczelnika Wydziału I WUBP w Kielcach
 - 1946 naczelnik Wydziału I WUBP w Poznaniu
 - 1946 naczelnik Wydziału Śledczego WUBP w Poznaniu
 - 1949 zastępca szefa WUBP w Białymstoku
 - 1951 kierownik Sekcji I Wydziału III Departamentu Śledczego MBP
 - 1955 inspektor w Inspektoracie Przewodniczącego KdsBP
 - 1956 inspektor w Inspektoracie Departamentu III MSW
 - 1959 inspektor w Dziale I Głównego Inspektoratu Ministra Spraw Wewnętrznych
 - 1965 inspektor w Zespole II Głównego Inspektoratu Ministra Spraw Wewnętrznych
 - 1975–1976 uczestnik misji w strefie demarkacyjnej w Korei
- 1944 kursant szkoły NKWD w Kujbyszewie, skierowany z Armii Czerwonej

Życiorys:

1 maja 1941 r. zostałem powołany do Czerwonej Armii i służyłem w Groznym na Kaukazie w [...] w baterii moździerzy 120 mm. Po przejściu rekrutckiego wyszkolenia ja razem z pułkiem wyruszyłem na front 1 VII 1941 r. i byłem tam do 1 IX 1941 r., gdzie otrzymałem stopień mł. sierżanta. Następnie w myśl rozporządzenia Wierchownogo Sowietu ja jako Polak zostałem zdjęty z frontu i skierowany do 765 zapasowego batalionu w Czebarkulu czelabińskiej obłasti.



TWARZE BEZPIEKI



pptk Leonard Siwanowicz

ur. 22 sierpnia 1904 r. w Płocku



- 1945 kierownik Sekcji 2 MUBP w Warszawie
- 1945 zastępca kierownika MUBP w Warszawie
- 1946 p.o. komendant wojewódzki MO w Poznaniu
- 1947 szef WUBP w Poznaniu
- 1948 szef WUBP w Rzeszowie
- 1950 szef Delegatury MBP w Koszalinie
- 1950 szef WUBP w Koszalinie
- 1951 – 1952 zastępca dowódcy ds. specjalnych, jednocześnie szef Wydziału VII 16 Brygady WOP; zwolniony ze służby za zatajenie udziału w wojnie polsko-bolszewickiej oraz za negatywne wypowiedzi o „klice” rządzącej MBP i o „czerwonym imperializmie”



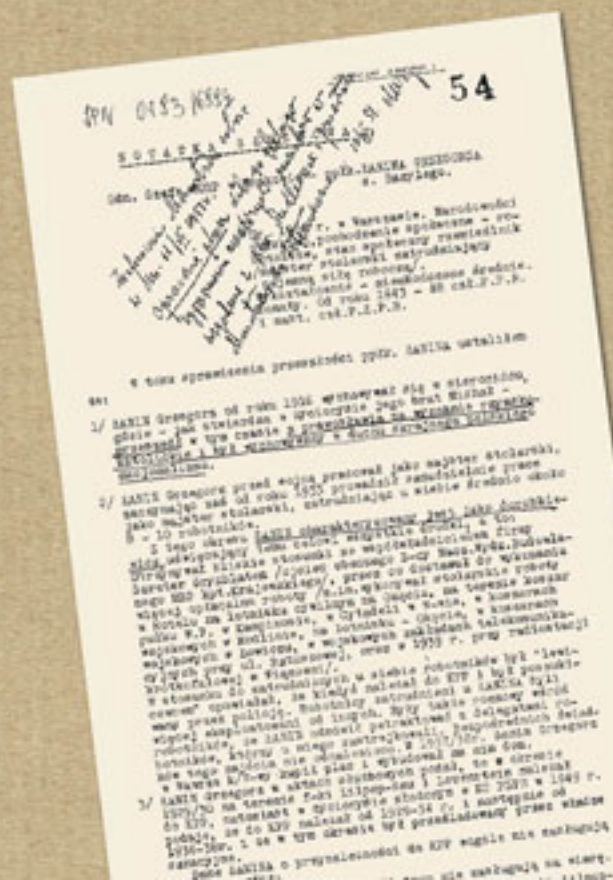
pptk Grzegorz Łanin

ur. 24 czerwca 1906 r. w Warszawie

- 1944 funkcjonariusz w Warszawskiej Grupie Operacyjnej Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 zastępca kierownika Grupy Operacyjnej na m. Warszawę MBP
- 1945 kierownik Sekcji 1 Wydziału Walki z Bandytyzmem MBP
- 1946 zastępca kierownika Wydziału I Departamentu VII MBP
- 1946 naczelnik Wydziału I Departamentu III MBP
- 1948 szef WUBP w Warszawie
- 1950 – 1953 szef WUBP w Krakowie

Notatka służbowa, 7 lutego 1952 r.:

Łanin Grzegorz jako człowiek nieideowy, karierowicz, o niskim poziomie ideologicznym i moralnym nie powinien pracować w naszym aparacie.



W 1945 r. ob. ŁANIN Grzegorz jako kierownik MUBP, będąc na zebraniu pracowników placówki Mokotów w związku z oskarżeniem się funkcjonariuszy na ciężkie warunki materialne – wyraził myśl, że w Polsce nie zdążamy ku komunizmowi, zaś rozwój pójdzie w kierunku burżuazyjnej demokracji, oraz radził nieuczynącym się na siłach zwalniać się z organów BP.

Aparat bezpieczeństwa publicznego z racji powierzonych mu przez partię zadań jest na wskroś aparatem partyjno-politycznym.



TWARZE BEZPIEKI

Partia, praca w szeregach funkcjonariuszy bezpieczeństwa umożliwiły mi zdobycie wiedzy politycznej, ogólnej, zawodowej, utarowały mi drogę do awansu społecznego i zawodowego.

TIWARZE BEZPIEKI

ptk Zbigniew Rajchel

ur. 7 czerwca 1928 r. w Zagórz, pow. Sanok

- 1945–1950 funkcjonariusz w WUBP w Rzeszowie
- 1950–1952 kierownik sekcji Wydziału III WUBP w Rzeszowie
- 1952 szef PUBP w Gorlicach
- 1953 szef UBP Obiektu nr 7 WUBP w Rzeszowie
- 1955 kierownik Delegatury nr 9 w Stalowej Woli WUBP w Rzeszowie
- 1957 zastępca komendanta MO ds. SB w Przemyśle
- 1957 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Rzeszowie
- 1979–1986 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Rzeszowie

Opinia służbowa, 11 stycznia 1983 r.:

[...] w organach SB pracuje 38 rok. W początkowym okresie służby położył szczególne zasługi w rozpracowaniu i rozbiciu band reakcyjnego podziemia. [...] Pracowity, zaangażowany i sumienny. [...] Posiada szczególnie duży wkład pracy po sierpniu 1980 r. w ujawnianiu ekstremalnych grup i osób w zabezpieczonych obiektach, kontrwywiadowczym zabezpieczeniu terenu oraz niektórych gałęzi gospodarki narodowej. [...] Za osobisty udział w realizacji przedsięwzięć operacyjnych, które doprowadziły do neutralizacji wrogich działań przeciwnika w skali kraju i zapewniły interes kontrwywiadu na odcińku poligrafii, wyróżniony został w 1982 roku przez dyrektora Departamentu II MSW nagrodą pieniężną.



*Urodziłem się dnia 7. VI 1928 r. w Zagórz.
Jestem synem kolejarza który obecnie pracuje na kolei.
W siódmym roku życia poszedłem do szkoły powsz.
w Zagórze. Po siódmym roku nauki poszedłem
do szkoły handlowej w Sanoku. Po upływie
roku w szkole, wystąpiłem ze szkoły i poszedłem
pracować na kolei wchodząc jako słusarz, gdzie
pracowałem bez eady czas niemiejskiej ukupacji.
Zechciałem wstąpić do P.P.R. wstąpiłem na P.K.P.
gdzie pracowałem do uboconego czasu. 21. I 1945 r.
wstąpiłem do P.P.R. w celu pracowania dla idei
społecznej*

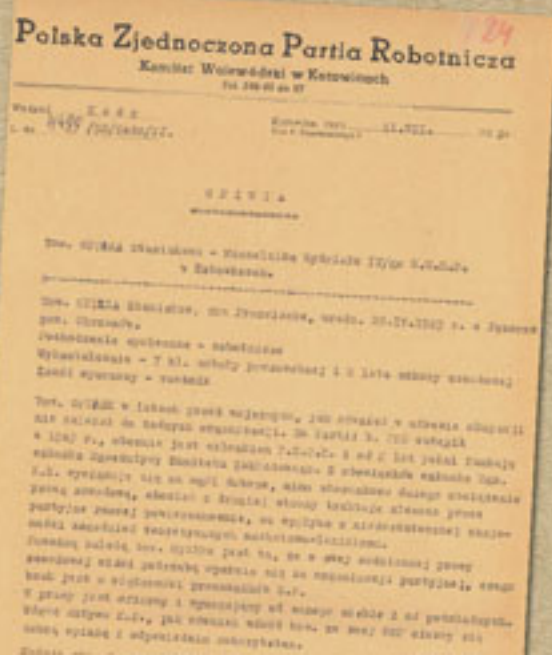
Rajchel Zbigniew

ptk Stanisław Opitek

ur. 28 kwietnia 1923 r. w Jęzorze, pow. Chrzanów

- 1945–1950 funkcjonariusz UB
- 1950 zastępca naczelnika Wydziału IV WUBP w Katowicach
- 1951 naczelnik Wydziału IV WUBP w Katowicach
- 1953 naczelnik Wydziału IX „H” WUBP w Stalinogrodzie (Katowicach)
- 1955–1956 naczelnik Wydziału V WUdsBP w Stalinogrodzie
- 1957 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Katowicach
- 1961 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Katowicach
- 1968 II zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach
- 1969–1975 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach

[...] wykazuje wiele własnej inicjatywy oraz samodzielnie potrafi rozstrzygać niekiedy skomplikowane zagadnienia, jakich nastęca praca operacyjna. W ostatnim okresie grupa, którą nadzoruje, przeprowadziła kilka likwidacji, a m.in. zlikwidowano sprawę kryptonim „Krach”, w której zostało zatrzymanych ponad 50 osób.



ptk Józef Schiller

ur. 5 marca 1931 r. w Bielsku, pow. Międzychód

1959—1973 funkcjonariusz w Wydziale III i IV SB KWMO w Krakowie

1973 I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Nowym Sączu

1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Nowym Sączu

1983—1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Tarnowie

Opinia służbowa, 31 października 1964 r.:

Na stanowisku kierownika Grupy III Wydziału IV pracuje od 1962 r. Praca tej grupy obejmuje takie zagadnienia, jak: „Tygodnik Powszechny”, Znak, Klub Inteligencji Katolickiej oraz inne ugrupowania: PAX, ChSS itp. Są to niewątpliwie bardzo trudne odcinki pracy, wymagające obok znajomości wszystkich zasad pracy operacyjnej również dużego wyczucia politycznego.

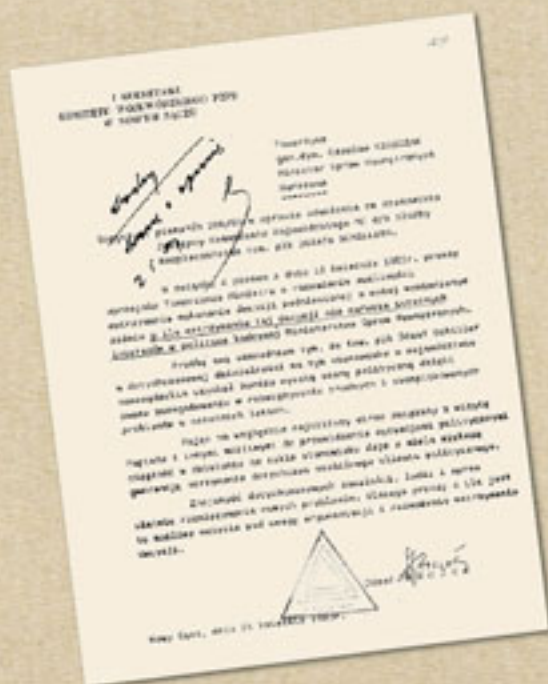
Należy stwierdzić, że pod tym właśnie względem [kpt. Schiller] odpowiada wymogom, w rezultacie wydział posiada dość dobre rozeznanie tych środowisk i pewne wyniki w zakresie politycznego ingerowania wewnątrz środowisk.



ROZKAZ SPECJALNY Nr 44/66

Za szczególny wysiłek w zorganizowaniu aktywnej pracy operacyjnej w związku z zabezpieczeniem przed ewentualnością wrogich wystąpień i zakłóceń porządku publicznego w trakcie uroczystości milenijnych kościoła, niżej wymienionych funkcjonariuszów nagradzam premiami pieniężnymi:

kpt. Józef SCHILLER Kierownik Grupy Wydz. IV-go kwotą 550 zł



ptk Henryk Kamiński

ur. 9 lipca 1933 r. w Gołubiu-Dobrzyniu

1953—1971 funkcjonariusz w WUBP (KWMO) w Poznaniu

1971 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Poznaniu

1975 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Poznaniu

1976 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Lublinie

1981—1990 komendant wojewódzki MO (szef WUSW) w Chełmie

Pismo dyrektora Departamentu IV MSW, 1975 r.:

Informuję, że [...] mjr Henryk Kamiński został wydelegowany do Rzymu na okres 9 X — 13 X 1975 r. celem wykonywania zadań związanych z operacyjnym zabezpieczeniem pielgrzymki Roku Świętego i wyjeżdża tam jako pilot PBP „Orbis”.



4. Premie i nagrody (wgjątkowe)

Nr i data zarządzenia (rozkazu)	Rodzaj premii, nagrody	Totalizowanie wp
16.07.1962	Nagroda 500,- zł za wkład pracy podczas Wzrostu 1962 O.T.P.	
5.07.1966	Nagroda 1100,- zł za wkład pracy i osiągnięte wyniki w czasie Wzrostu 1966 O.T.P.	
31-9-4-68r.	Stypendium 1.400 zł za wkład w realizacji zadań specjalnych z mierz. ds.	
URP-055/82/844 2.25.07.84r.	Medal 40-lecia Rewolucyjnej 11 747	
Kom. Pow. Lubl./84 2.27.09.84r.	Złota Odznaka „H Świątce Powstania 11 747	



TWARZE BEZPIEKI



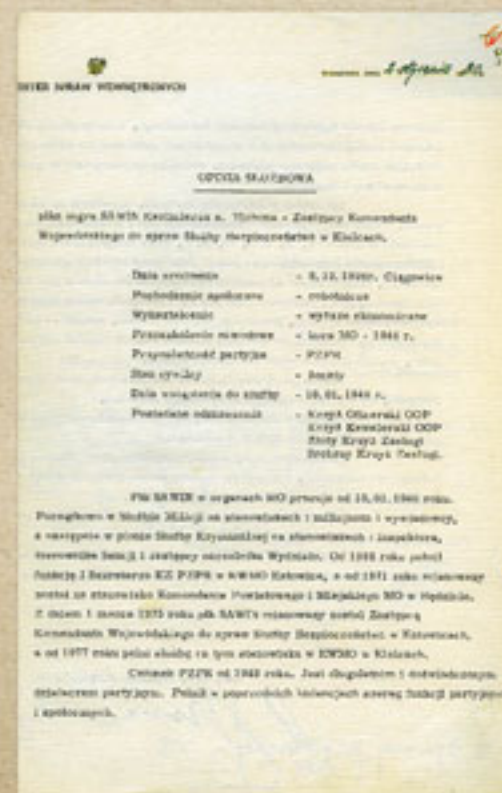
ptk Kazimierz Sawin

ur. 8 grudnia 1926 r. w Ciągowicach, pow. Zawiercie

- 1946–1958 funkcjonariusz MO w Gliwicach, Zawierciu i Chorzowie oraz w KWMO w Kielcach
- 1958 zastępca naczelnika Wydziału Służby Kryminalnej KWMO w Kielcach
- 1965 starszy inspektor w Inspektoracie Szkolenia
- 1967 zastępca komendanta miejskiego MO w Chorzowie
- 1968 I sekretarz Komitetu Zakładowego PZPR KWMO w Katowicach
- 1971 komendant miejski i powiatowy MO w Będzinie
- 1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach
- 1977 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Kielcach
- 1983–1987 zastępca szefa WUSW ds. SB w Kielcach

Charakterystyka, 9 października 1946 r.:

Sawin Kazimierz [...], z zawodu szewc, kawaler, posiada wykształcenie 7 kl. szkoły powszechnej, jest pochodzenia robotniczego. [...] Z obowiązków swych nie wywiązuje się, jest leniwy, niechlujny, nie zdaje sobie sprawy z odpowiedzialności swego stanowiska, żadnego polecenia nie wykona należycie, nie stara się pogłębić swoich wiadomości fachowych. Do przełożonych odnosi się z szacunkiem, do kolegów obojętnie, z interesantami obchodzi się nieodpowiednio. Zachowanie jego jest bez zarzutu, jednak sam wygląd zewnętrzny ośmiesza szeregi MO i dlatego nie nadaje się do służby milicyjnej.



ptk Józef Szybka

ur. 16 maja 1928 r. w Besku, pow. Sanok



- 1949–1954 funkcjonariusz m.in. w PUBP w Brzozowie i Krośnie
- 1954 kierownik Referatu Ochrony PUBP w Krośnie przy Krośnieńskim Kopalnictwie Naftowym
- 1955 funkcjonariusz w PUdsBP w Krośnie
- 1956 zastępca szefa PUdsBP w Jaśle
- 1957 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Jaśle
- 1964 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Rzeszowie
- 1968 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Jaśle
- 1975 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Krośnie
- 1983–1988 naczelnik Wydziału IV WUSW w Krośnie

Opinia służbowa, 11 czerwca 1979 r.:

Postawa etyczno-moralna przykładna. Skromny, prawdomówny, o wysokiej kulturze osobistej. Przestrzega tajemnicy państwowej i służbowej. Prawidłowo układa stosunki rodzinne i koleżeńskie. Świątopogląd rodziny materialistyczny. Wad i nałogów nie stwierdza się. Interesuje się zagadnieniami politycznymi. Wolny czas po pracy spędza w gronie rodziny. Stan zdrowia dostateczny.



gen. dyw. Władysław Pożoga

ur. 8 stycznia 1923 r. w Sierżawach, woj. kieleckie

- 1945–1950 funkcjonariusz w WUBP w Rzeszowie
- 1950 kierownik Sekcji II Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie
- 1951–1953 zastępca naczelnika Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie i w Bydgoszczy
- 1953 naczelnik Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUBP w Bydgoszczy
- 1955 naczelnik Sekretariatu WUdsBP w Bydgoszczy
- 1957 sekretarz operacyjny Kierownictwa Jednostek SB KWMO w Bydgoszczy
- 1957 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Bydgoszczy
- 1959 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Bydgoszczy
- 1961 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Gdańsku
- 1968 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Gdańsku
- 1973 zastępca dyrektora Departamentu II MSW
- 1973 dyrektor Departamentu II MSW
- 1980–1989 szef Służby Wywiadu i Kontrwywiadu MSW, wiceminister spraw wewnętrznych

Życiorys, 7 listopada 1989 r.:

Po wyzwoleniu, od lutego 1945 r. rozpocząłem pracę w gminie Tarczek, pełniąc jednocześnie funkcję sekretarza Komitetu Gminnego PPR. W tym też czasie realizowałem zadania związane z reformą rolną, za co byłem prześladowany przez reakcyjne podziemie, jak i też moja rodzina. Miałem wydany wyrok śmierci. W miesiącu lipcu 1945 r. wstąpiłem do pracy w Wojewódzkim Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie.



Zobowiązanie

Władysław Pożoga
 wcielony do Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego zobowiązuje się w pełni do pracy w służbie państwowej i do wykonywania obowiązków służbowych. Zobowiązanie zostało przyjęte w dniu 7.11.1945 r. w Urzędzie Wojewódzkim w Rzeszowie. W tym celu został podpisany przez niego następujący dokument. W razie naruszenia warunków tego zobowiązania, będzie on podlegał ukaraniu według prawa o czynach szkodliwych w służbie państwowej.

Władysław Pożoga
 Warszawa, dnia 7.11.1945 r.



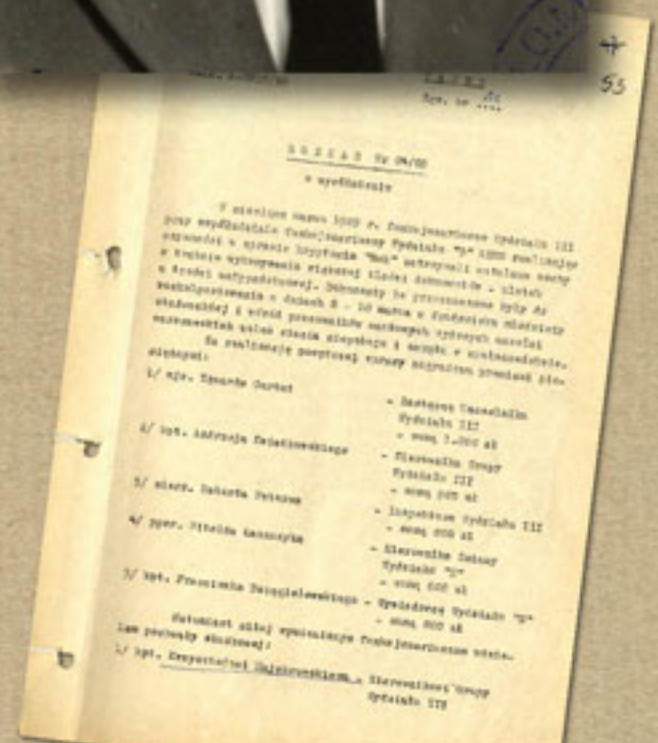
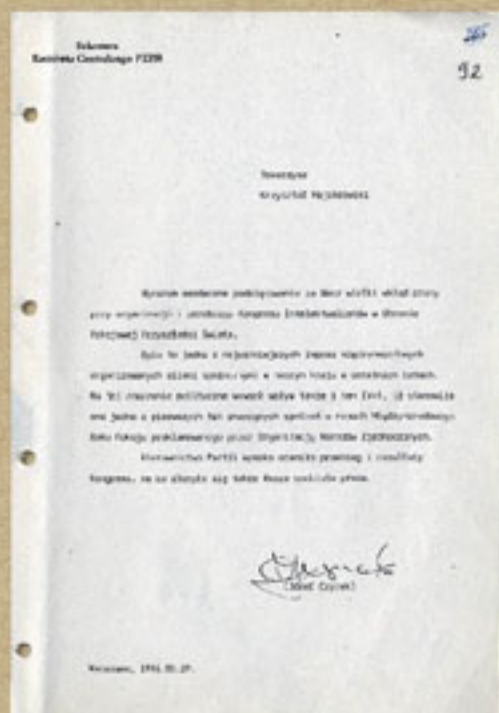
gen. bryg. Krzysztof Majchrowski

ur. 12 lutego 1929 r. w Stefanówce

- 1952–1965 funkcjonariusz w UBP (UdsBP) m.st. Warszawy i KSMO w Warszawie
- 1965 kierownik grupy Wydziału III SB KSMO w Warszawie
- 1969–1979 funkcjonariusz w Wydziale IV Departamentu III MSW
- 1979 zastępca naczelnika Wydziału IV Departamentu III MSW
- 1984 naczelnik Wydziału IV Departamentu III MSW
- 1985–1986 zastępca dyrektora Departamentu III MSW
- 1987 dyrektor Departamentu III MSW
- 1989–1990 dyrektor Departamentu Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa MSW

Opinia służbowa, 13 lutego 1978 r.:

Posiada umiejętność koncentrowania się na istotnych problemach i wykazuje dużo konsekwencji w realizacji zadań zawodowych. Kierowany przez niego zespół osiąga dobre rezultaty, skutecznie przeciwdziałając szkodliwym zjawiskom w środowiskach twórczych.



TWARZE BEZPIEKI



Partia, praca w szeregach funkcjonariuszy bezpieczeństwa umożliwiły mi zdobycie wiedzy politycznej, ogólnej, zawodowej, utarowały mi drogę do awansu społecznego i zawodowego.

ptk Zenon Drynda

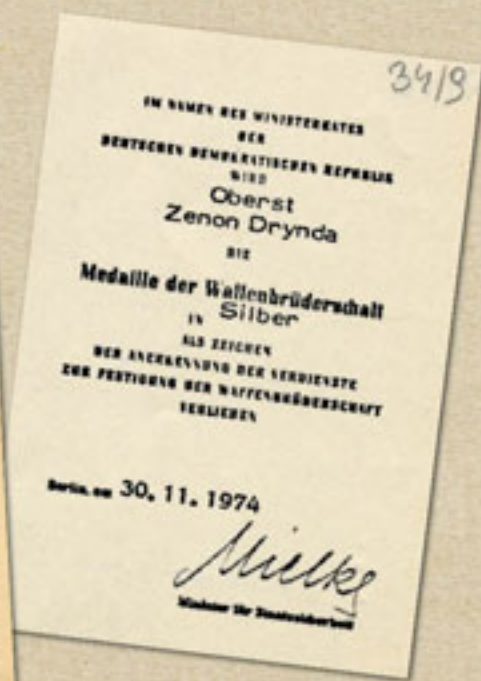
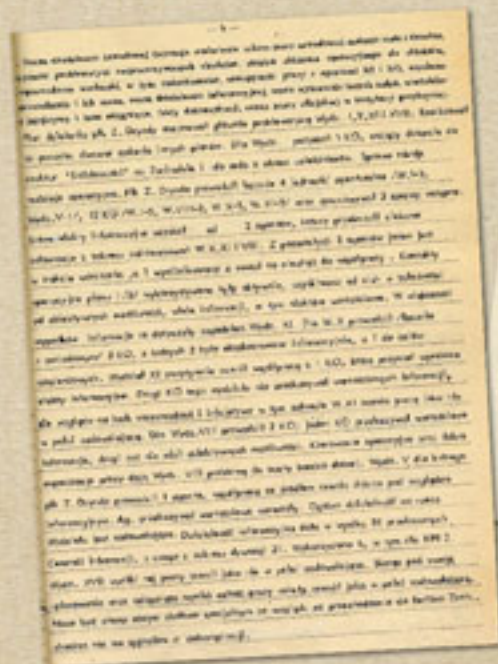
ur. 1 marca 1927 r. w Przystani, pow. Kłobuck



- 1953–1956 funkcjonariusz w WUBP (WUdsBP) w Poznaniu
- 1956–1967 funkcjonariusz SB w KWMO w Poznaniu
- 1967 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Poznaniu
- 1968 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Poznaniu
- 1970 naczelnik Wydziału III Departamentu II MSW
- 1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Bydgoszczy
- 1981 zastępca dyrektora Departamentu I MSW; oddelegowany do pracy w Berlinie
- 1988–1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Poznaniu

Wniosek, 4 czerwca 1981 r.:

Ptk Zenon Drynda zostanie skierowany do pracy w grupie poza-płacówkowej rezydentury w Berlinie (NRD) Departamentu I MSW i jednocześnie zostanie zgłoszony w protokole dyplomatycznym Ministerstwa Spraw Zagranicznych NRD jako I sekretarz Ambasady PRL w Berlinie. [...] Na okres pobytu w terenie ptk Zenon Drynda zostanie przeniesiony na etat niejawny Departamentu I MSW. Po powrocie z terenu zostanie skierowany do dyspozycji Departamentu Kadr MSW.



ptk Józef Jurkowski

[Józef Jungmann]

ur. 30 marca 1913 r. w Lublinie

- 1944 oficer do zleceń specjalnych Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 szef grupy operacyjnej na Górnym Śląsku
- 1945 kierownik WUBP w Bydgoszczy
- 1948 szef WUBP w Gdańsku
- 1950–1951 w dyspozycji wiceministra bezpieczeństwa publicznego
- 1951 starszy inspektor w Inspektoracie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego
- 1955 szef WUdsBP w Katowicach
- 1955 dyrektor Departamentu V KdsBP
- 1956 służba w Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli w Wietnamie
- 1956–1958 w dyspozycji Departamentu Kadr MSW

Przyjechałem do Katowic w styczniu 1945 r. organizować UWB (Urząd Wojewódzki Bezpieczeństwa). Miałem ze sobą 60 ludzi zabranych z Rzeszowa. Potrzeba mi było ludzi. Trzon dostarczyło mi Zagłębie, ale to nie wystarczyło. Wiedziałem, że w Kieleckim była szeroka partyzantka AL-owska, a ponieważ był ze mną Połowniak, posłałem go do swojej wioski i on stamtąd ściągnął mi ok. 200 mało piśmiennych, ale najwierniejszych bojowców – AL-owców.





mjr Józef Kluz

ur. 10 grudnia 1930 r. w Albigowej, pow. Łańcut

- 1953 – 1956 funkcjonariusz w WUBP w Rzeszowie i PUdsBP w Jarosławiu
- 1957 – 1968 funkcjonariusz SB w KPMO w Rzeszowie
- 1968 – 1975 inspektor i kierownik grupy Wydziału IV SB KWMO w Rzeszowie
- 1975 – 1983 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Krośnie

Opinia służbowa, 30 czerwca 1979 r.:

Szczególnie wyróżnił się w realizacji zadań „D” [dezintegracyjnych], na którym to odcinku posiada wysokie kwalifikacje. Należycie kieruje podległymi mu pracownikami, egzekwując od nich wykonawstwo zadań służbowych [...] Bierze aktywny udział w życiu społeczno-politycznym tutejszej komendy, pełniąc funkcję sekretarza Zarządu Zakładowego Towarzystwa Krzewienia Kultury Świeckiej i lektora szkolenia partyjnego, wychowując młodych funkcjonariuszy w duchu laickim.



ptk Henryk Fennig

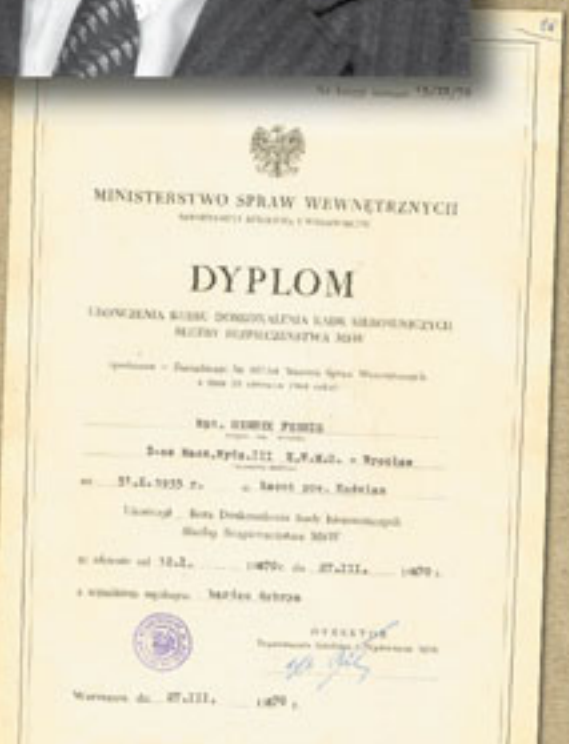
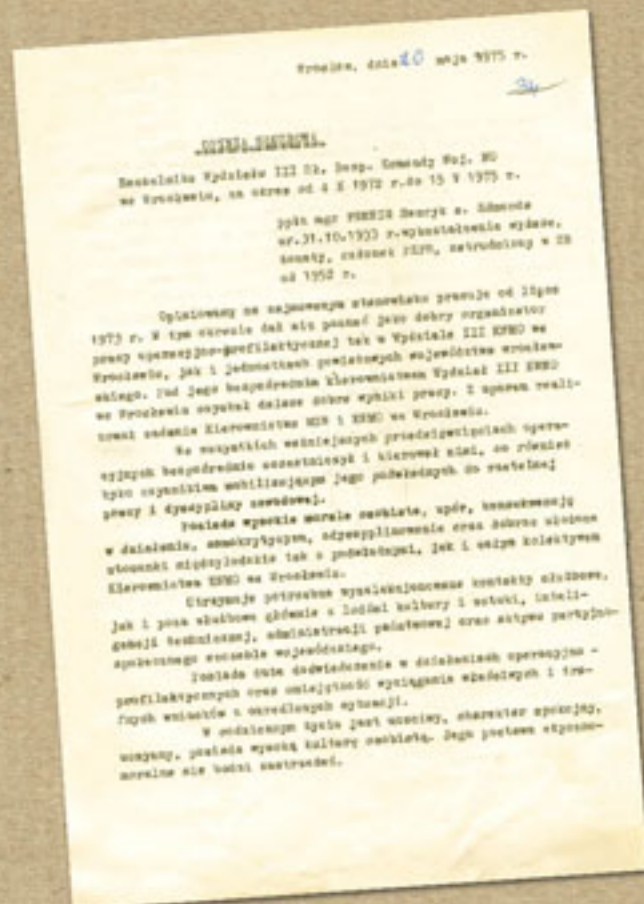
ur. 31 października 1933 r. w Racocie, pow. Kościan

- 1952 – 1969 funkcjonariusz w WUBP (KWMO) we Wrocławiu
- 1969 – 1972 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO we Wrocławiu
- 1973 naczelnik Wydziału III SB KWMO we Wrocławiu
- 1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Wałbrzychu
- 1989 – 1990 szef WUSW w Wałbrzychu

1972 – 1973 uczestnik kursu w Wyższej Szkole KGB w Moskwie

Wniosek personalny:

Kpt. Fennig Henryk pracuje na najtrudniejszym i najbardziej odpowiedzialnym odcinku pracy, tj. rozpracowywanie biskupów i kuriałów.



TIWARZE BEZPIEKI

ptk Władysław Kuca

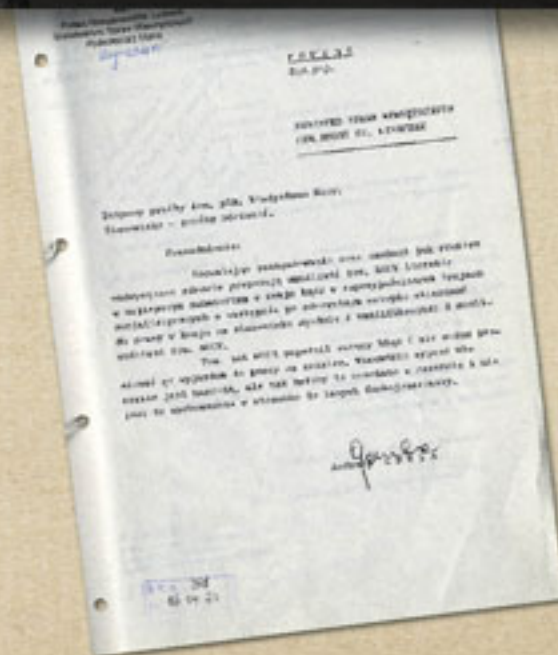
ur. 17 sierpnia 1934 r. w Jasieniu

- 1953–1954 słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej Centrum Wyszkożenia MBP w Legionowie
- 1954–1971 funkcjonariusz w Wydziale III WUBP (WUdsBP, KWMO) w Poznaniu
- 1971 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Poznaniu
- 1973–1974 funkcjonariusz w Departamencie III MSW
- 1974 zastępca naczelnika Wydziału V Departamentu III MSW
- 1979 zastępca naczelnika Wydziału III Departamentu III „A” MSW
- 1980 naczelnik Wydziału III Departamentu III „A” MSW
- 1982 dyrektor Biura Studiów SB MSW
- 1985 odwołany ze stanowiska; w dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW
- 1989 funkcjonariusz w Departamencie V MSW, oddelegowany na stanowisko asystenta dyrektora budowy oczyszczalni ścieków w Kłajpedzie (ZSRS)

Raport, 24 czerwca 1985 r.:

Zwracam się do Towarzysza Ministra z uprzejmą prośbą o skierowanie mnie do pracy za granicą, do któregoś z państw obozu socjalistycznego. Melduję Towarzyszowi Ministrowi, że w resorcie spraw wewnętrznych pracuję 32 lata, wyłącznie operacyjnie. Ostatnie 6 lat pracuję na kierowniczych stanowiskach [...] w jednostkach, które prowadziły bezpośrednią walkę z przeciwnikiem politycznym, w tym powoływanymi grupami tzw. wolnych związków zawodowych i „Solidarnością” – od początku jej powstania. Z ramienia centrali kierowałem grupą funkcjonariuszy MSW od pierwszego do ostatniego dnia strajku w Gdańsku, a wcześniej w Lublinie i później w Bielsku-Białej, realizując zleczone zadania przez kierownictwo resortu.

Wykonując zadania, nie liczyłem się z czasem pracy, co doprowadziło do nadszarpnięcia mojego systemu nerwowego i zaniedbań w stosunku do rodziny.



gen. bryg. Adam Krzysztoporski

ur. 31 maja 1932 r. w Wołominie, woj. warszawskie

- 1954–1955 słuchacz Rocznej Szkoły Departamentu I KdsBP
- 1954 funkcjonariusz w WUBP w Gdańsku
- 1955–1963 funkcjonariusz w Departamencie I MSW
- 1963 zastępca naczelnika Wydziału VII Departamentu I MSW
- 1964 naczelnik Wydziału VII Departamentu I MSW
- 1969 zastępca dyrektora Departamentu I MSW
- 1973 szef Zarządu VII, jednocześnie zastępca dyrektora Departamentu I MSW
- 1973 dyrektor Departamentu III MSW
- 1980–1982 wiceminister spraw wewnętrznych

Charakterystyka służbowa, 5 maja 1965 r.:

Mjr Krzysztoporski jest pracownikiem o wysokim stopniu wewnętrznego zdyscyplinowania, wymagającym względem siebie i podległych mu pracowników. [...] Ma kwalifikacje zawodowe odpowiadające zajmowanemu stanowisku w zakresie wykształcenia. Uczy się języka angielskiego. Strona moralna bez zastrzeżeń.



PREZES RADY MINISTRÓW
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OBYWATEL
MGR INŻ. Adam Krzysztoporski
GENERAŁ BRYGADY

Na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych
powołuję Obywatela na stanowisko
PODSEKRETARZA STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW
WEWNĘTRZNYCH



TWARZE BEZPIEKI



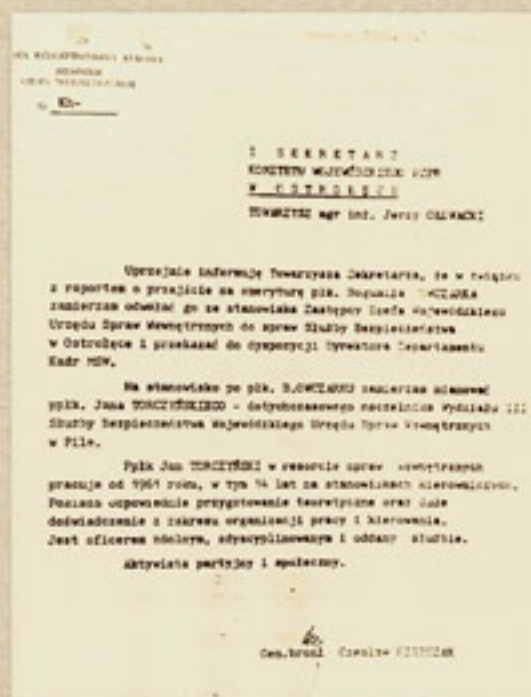


pptk Jan Torczyński

[Jan Torba]
ur. 20 sierpnia 1939 r. w Hucisku, woj. lubelskie

- 1961 – 1975 funkcjonariusz w KMMO w Łodzi
- 1975 kierownik sekcji Wydziału III „A” KMMO w Łodzi
- 1976 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Pile
- 1987 – 1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Ostrołęce

Wniosek, 21 listopada 1986 r.:
Jest oficerem o wysokiej kulturze osobistej, cieszącym się wśród podwładnych autorytetem i uznaniem. Zaangażowany w pracy zawodowej i partyjno-społecznej.



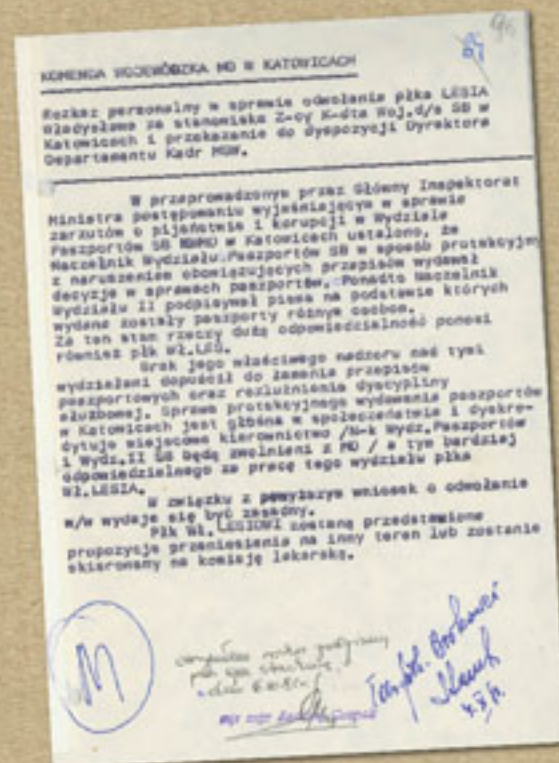
ptk Władysław Leś

ur. 15 kwietnia 1929 r. w Byczynie, pow. Chrzanów



- 1949 – 1962 funkcjonariusz UB-SB m.in. w Krakowie, Oświęcimiu, Katowicach
- 1953 – 1955 wykładowca w Międzywojewódzkiej Szkole Bezpieczeństwa Publicznego w Chrzanowie
- 1962 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Katowicach
- 1965 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Będzinie
- 1969 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Katowicach
- 1977 – 1982 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach

W okresie przed i po ogłoszeniu stanu wojennego byłem kierownikiem sztabu wojewódzkiego. Przygotowywałem wszystkie plany na godz. X [...] Plany nasze zostały wykonane 13 XII 1981 r., a sposób ich realizacji wg naszej koncepcji przy braku sił i transportu okazał się skuteczny. Dzięki tym i innym przedsięwzięciom czołowy aktyw „Solidarności” woj. katowickiego znalazł się w izolacji, a obiekty ochraniające przejęli pracownicy w ramach akcji „Azalia”.



W roku 1963/64 w wyniku rozpracowania ujawniono i zlikwidowano nielegalnie istniejącą redakcję „Świadek” Jechowy w Gliwicach. Osoby kolportujące materiały i odpowiedzialne za rozprowadzanie zostały aresztowane i skazane prawomocnymi wyrokami sądowymi. Przeprowadzono około 50 rewizji mieszkaniowych członków św. Jechowy i zdeponowano różnego rodzaju kolportowane materiały. Poważnie posunięto pracę operacyjną w kierunku okiełznania zakonu Francuskanów w Panewnikach. Osobiście posiada on kontakty t.w. z którymi utrzymuje stały kontakt.

TWARZE BEZPIEKI

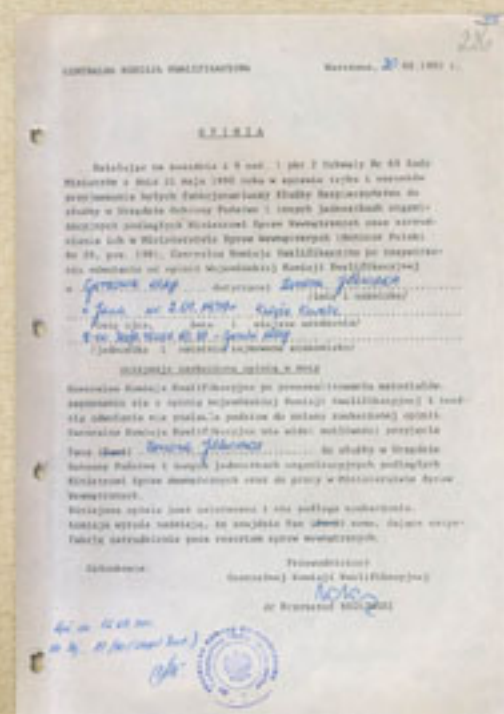
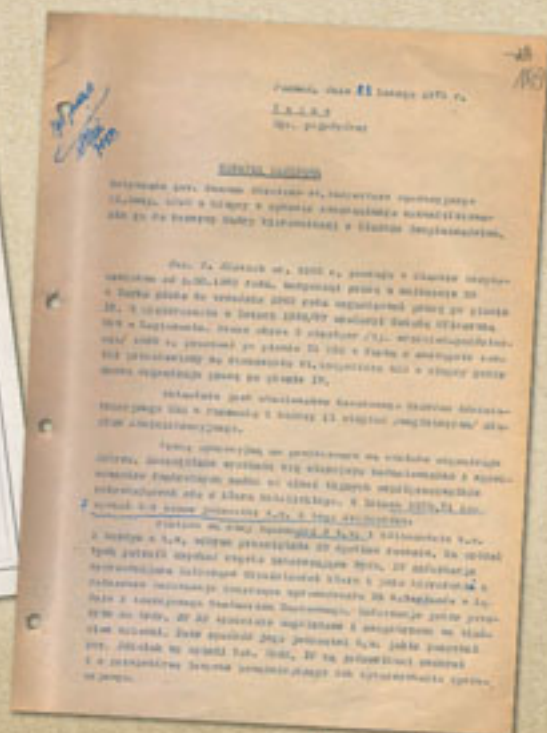
ptk Zenon Józwiak

ul. 2 stycznia 1939 r. we wsi Księża Kowale, pow. Poddębice

- 1965—1973 funkcjonariusz SB w KPMO w Turku i Słupcy oraz KWMO w Poznaniu
- 1973 zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Gnieźnie
- 1974 kierownik grupy Wydziału III SB KWMO w Poznaniu
- 1975 naczelnik Wydziału „C” SB KWMO w Lesznie
- 1981 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Lesznie
- 1988 zastępca szefa WUSW ds. SB w Siedlcach
- 1989—1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Gorzowie Wielkopolskim

Podanie, 1 marca 1965 r.:

Zwracam się z prośbą o przyjęcie mnie w poczet pracowników Służby Bezpieczeństwa. Prośbę swą motywuję tym, że jako członek PZPR chciałbym bardziej czynnie brać udział w życiu politycznym i społecznym naszego państwa i stać na straży zdobyczy mas pracujących naszego kraju.



ptk Aleksander Chochorowski

ul. 12 marca 1936 r. we wsi Łuźniw, pow. Gorlice

- 1964—1972 funkcjonariusz w Wydziale IV SB KWMO w Rzeszowie
- 1972—1976 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Rzeszowie
- 1977—1978 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Szczecinie
- 1981 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Lublinie
- 1987—1990 szef WUSW w Lublinie

1976—1977 uczestnik kursu w Wyższej Szkole KGB w Moskwie

Świadectwo ukończenia kursu specjalnego, 10 marca 1978 r.:

Kpt. Aleksander Chochorowski [...] ukończył kurs specjalny w odznaczonej Orderem Czerwonego Sztandaru Wyższej Szkole Komitetu Bezpieczeństwa Państwowego przy RM ZSRR im. Feliksa Dzierżyńskiego w okresie od 1 września 1976 do 30 czerwca 1977 i uzyskał następujące oceny z przedmiotów egzaminacyjnych:
naukowy komunizm — bardzo dobry,
podstawy działalności agenturalno-operacyjnej radzieckiego kontrwywiadu (SD-1A) — bardzo dobry,
radziecki kontrwywiad w walce z dywersyjną działalnością wywiadów państw imperialistycznych (SD-2) — bardzo dobry,
język rosyjski — dobry.



pptk Józef Pluta

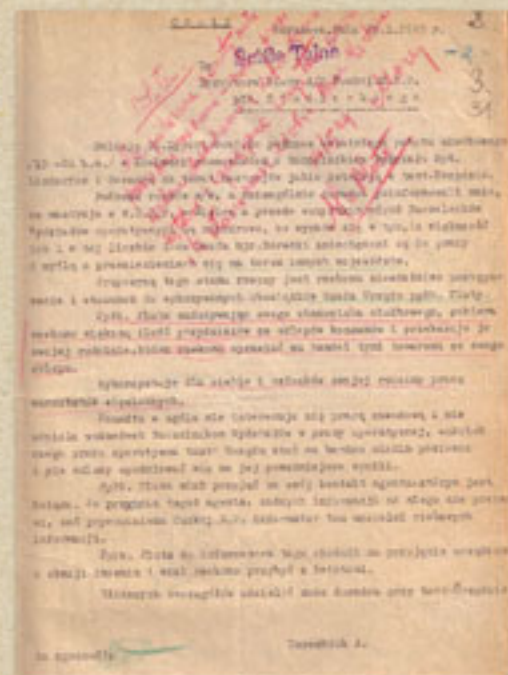
ur. 1 grudnia 1911 r. w Łodzi



- 1945 kierownik PUBP w Końskich
- 1945 zastępca kierownika WUBP w Łodzi
- 1945 zastępca kierownika WUBP w Katowicach
- 1946 zastępca kierownika WUBP w Białymstoku
- 1946 szef WUBP w Białymstoku
- 1947 szef WUBP w Kielcach
- 1950 naczelnik Wydziału II Departamentu III MBP
- 1951 – 1954 inspektor w Inspektoracie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego

Charakterystyka:

[...] pptk Pluta w pracy jest niezwykle powierzchowny, nie wnika w sprawy, poziom jego pracy jest niezwykle niski. Nie ma koncepcji, nie potrafi kombinować operacyjnie. Poziom wyrobienia politycznego jak na naczelnika wydziału w naszym ministerstwie bardzo niski. Cały szereg pracowników wydziału przerasta go tak zawodowo, jak i wyrobieniem politycznym.



ptk Eliaz Koton

ur. 21 czerwca 1915 r. w Wilnie

- 1944 kierownik Sekcji I Kontrwywiadu WUBP w Białymstoku
- 1945 kierownik Kontrwywiadu WUBP w Białymstoku
- 1945 zastępca kierownika WUBP w Białymstoku
- 1946 zastępca szefa WUBP w Krakowie
- 1947 zastępca szefa WUBP w Szczecinie
- 1948 zastępca szefa WUBP we Wrocławiu
- 1950 szef WUBP w Szczecinie
- 1956 szef WUdsBP w Gdańsku
- 1957 zwolniony ze służby
- 1957 starszy radca w Centralnym Archiwum MSW



Białystok, dnia 14.V.49 r.

PROTOKÓŁ

W sprawie ranienia mjr. Kotona Eliasza byłego 2-ego Szefa Woj. U.B.P. w Białymstoku.

W dniu 1-go października 1946 r. mjr. Koton Eliaz, mjr. Pluta Józef, Borowski Henryk, Kieler Efraim, Kiernieżycki Zygmunt i Kiryżenko Jechal samochodem do Warszawy z Białegostoku. W połowie drogi pomiędzy Zambrówem a Ostrowiem Mazowieckim w poprzek drogi na tyoskach wbitych w ziemię był transparent o treści antypaństwowej i antyradzieckiej. Z polecenia mjr. Pluty zatrzymano samochód, z którego wyszedł mjr. Koton z szoferem Piotrowskim Ładuszenem i chcąc uciec w/w transparent musieli wyjąć tyoski, na których był zawieszony. Wyjmując jedną tyoskę która była głęboko wbita do ziemi nastąpił wybuch silny zakończony pod tyoską przez nielegalną organizację jak "WIM" i "KZW" działające wówczas na tym terenie który ciężko zranił obydwóch. Ciężko rannych mjr. Kotona i szofera Piotrowskiego odwieziono do Szpitala w Ostrowiu Mazowieckim, gdzie szofer Piotrowski zmarł, zaś mjr. Kotonowi po udzieleniu pierwszej pomocy odwieziono go do Polikliniki MBP w Warszawie.

Szef Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku

TRZEC	Lp. kurtki
(członek kom. i przez niego wyznaczony)	akt wst.
Nadzwyczajny Komisarz Policji - m. st. k. m. - Thonka AP	
Nagrodę	
Nagrodę - rep. "Boka"	
Wzrost 20. kwietnia 1947 r.	

Aparat śledczy winien być instrumentem ostrym, sprawnym i konsekwentnym i tu nie ma miejsca na wahania.



TIWARZE BEZPIEKI

ptk Wiesław Kołodziejcki

ur. 1 listopada 1934 r. w Kaliszu

- 1954 słuchacz Szkoły Oficerów Bezpieczeństwa Publicznego w Gdańsku
- 1955–1972 funkcjonariusz w WUBP (KWMO) w Poznaniu
- 1972 zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Pleszewie
- 1975 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Kaliszu
- 1976 naczelnik Wydziału III Departamentu IV MSW
- 1980 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Suwałkach
- 1984 urlopowany do pracy w Komitecie Wojewódzkim PZPR w Suwałkach
- 1988 p.o. zastępca komendanta głównego MO
- 1989–1990 szef WUSW w Suwałkach

Opinia:

Tow. Kołodziejcki Wiesław pracuje w naszym aparacie od 1 VI 1952 r. na funkcji instruktora Wydziału Młodzieży Robotniczej. Tow. Kołodziejcki przez cały okres swojej pracy wykazał się pracownikiem ofiarnym i oddanym sprawie partii i organizacji ZMP-owskiej. Tow. Kołodziejcki jest nieustępliwy przed trudnościami, które umie należycie pokonywać. Jest wrażliwy i czuły na bolączki młodzieży, potrafi się bić właściwie w sprawach młodzieży. W ostatnim okresie można zaobserwować u tow. Kołodziejckiego pewne niezadowolenie w pracy, a wynika to z tego, że pewien czas pełnił obowiązki kierownika Wydziału i uważa, że stanowisko, na którym obecnie pracuje, to nie jest zadowalające dla niego.



Towarzyszu Ministrze melduję, że dnia 26 stycznia br. plenium Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Suwałkach wybrało mnie w tajnym głosowaniu członkiem egzekutywy i Sekretarzem KW PZPR. W związku z powyższą prośbą Towarzysza Ministra o oddelegowanie mnie do pracy w Komitecie Wojewódzkim PZPR gdzie z woli partii będę sumiennie wykonywał powierzone mi obowiązki dbając o dobre imię pracownika resortu spraw wewnętrznych.

Jednocześnie zobowiązuję się do czasu mianowania przez Towarzysza Ministra mojego następcy, realizować wszystkie powierzone mi dotychczas obowiązki służbowe.

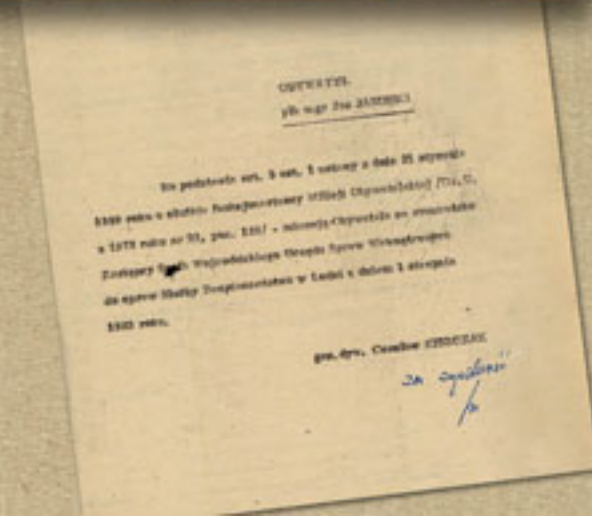
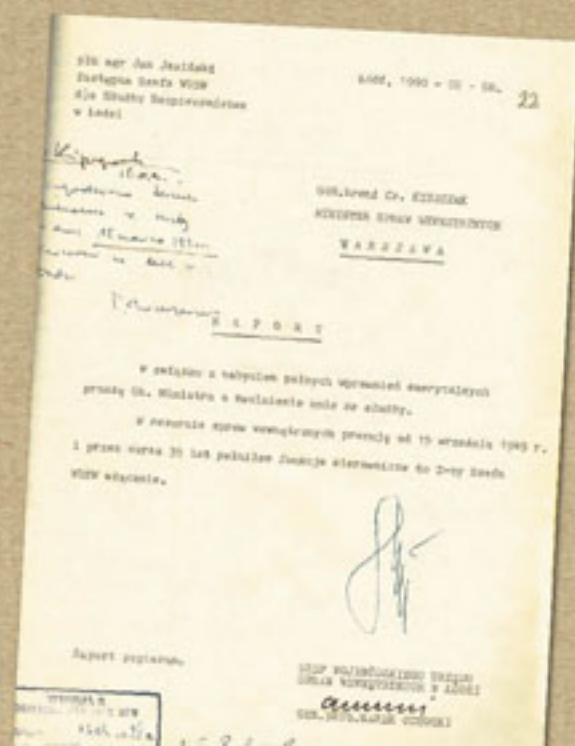
Ponadto na każde wezwanie Towarzysza Ministra i resortu spraw wewnętrznych postawię swoją osobę do dyspozycji.

ptk Jan Jasiński

ur. 7 czerwca 1930 r. w Sosnowcu

- 1949–1955 funkcjonariusz UB
- 1955–1956 zastępca szefa PUdsBP w Tychach
- 1962 zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Sosnowcu
- 1972 zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Katowicach
- 1974 I zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Łodzi
- 1975–1990 zastępca komendanta wojewódzkiego MO (szefa WUSW) ds. SB w Łodzi

Posiada właściwe przygotowanie do wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku. Świadczy o tym długoletnia praca na stanowiskach kierowniczych w jednostkach terenowych, a także odpowiednie doświadczenie polityczne i przygotowanie ogólne. Jest dobrym członkiem partii, oddziaływanie ideologiczne na podległych funkcjonariuszy.



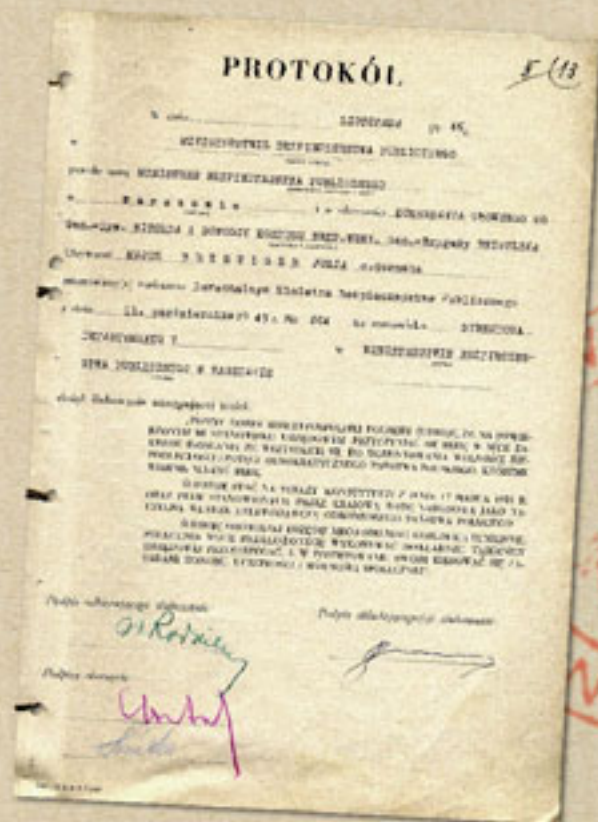
ptk Julia Brystiger

[Brystigier, Brystyger, Brystygierowa, Brüstiger]
ur. 25 listopada 1902 r. w Stryju, woj. stanisławowskie

- 1944 kierownik Sekcji III Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 naczelnik Wydziału III Departamentu I MBP
- 1945 p.o. dyrektor Departamentu V MBP
- 1950 dyrektor Departamentu V MBP
- 1954–1956 dyrektor Departamentu III MBP (KdsBP)

Charakterystyka, 27 grudnia 1949 r.:

Od października 1945 r. sprawuje funkcję dyrektora Departamentu V MBP, na stanowisku tym z obowiązków swoich wywiązuje się dobrze. Operatywnie kieruje podległym sobie aparatem i osobiście posiada cenną agenturę.



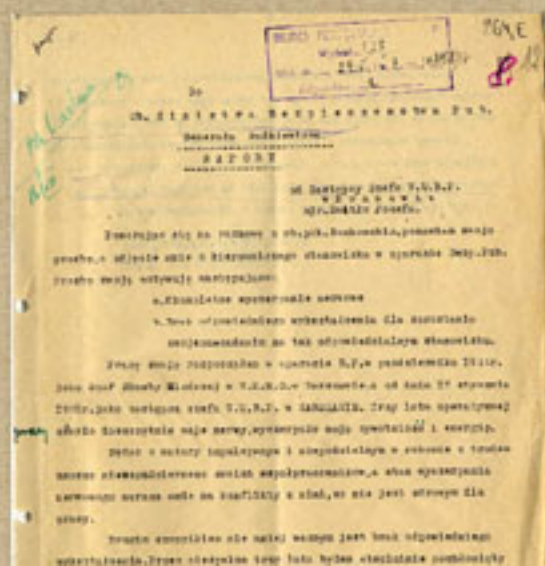
pptk Józef Światło

[Izaak Fleischfarb]
ur. 1 stycznia 1915 r. w Medynie, woj. tarnopolskie

- 1945 zastępca kierownika WUBP w Warszawie
- 1945 zastępca kierownika WUBP w Olsztynie
- 1946 zastępca szefa WUBP w Krakowie
- 1948 naczelnik Wydziału V Departamentu I MBP
- 1950 wicedyrektor Biura Specjalnego MBP
- 1951–1953 wicedyrektor Departamentu X MBP; 5 grudnia 1953 uciek na Zachód, w audycjach Radia Wolna Europa, nadawanych od września 1954, ujawnił tajemnice systemu stalinowskiego w Polsce i aparatu bezpieczeństwa
- 1954 usunięty z ewidencji funkcjonariuszy; w 1959 pozbawiony stopnia oficerskiego

Charakterystyka:

Opanowanie w pracy i umiejętność pracy z agenturą doskonale, samodzielność i inicjatywa b. duża, orientacja i zdolność decyzji b. dobra, poczucie odpowiedzialności duże, pracowity, w stosunku do podwładnych dość chłodny, ale grzeczny. Poziom intelektualny wysoki mimo małego wykształcenia, godność osobista duża, ideowy, zarozumiały.



TWARZE BEZPIEKI



Aparat śledczy winien być instrumentem ostrym, sprawnym i konsekwentnym i tu nie ma miejsca na wahania.



TWARZE BEZPIEKI

ptk Grzegorz Baranowski

ur. 12 marca 1940 r. w Warszawie

- 1962–1972 funkcjonariusz w Wydziale „B” SB KSMO w Warszawie
- 1972 zastępca naczelnika Wydziału „B” SB KSMO w Warszawie
- 1976 zastępca naczelnika Wydziału II SB KSMO w Warszawie
- 1985–1990 zastępca szefa SUSW ds. SB w Warszawie

Opinia służbowa, 18 października 1976 r.:

Od 1972 r. w ramach podziału w kierownictwie bezpośrednio nadzoruje grupę pracowników zajmującą się operacyjnym zabezpieczeniem komunalnych obiektów hotelowych znajdujących się na terenie Warszawy. Pracę operacyjną na tych obiektach rozpoczął od podstaw.



gen. bryg. Zenon Płatek

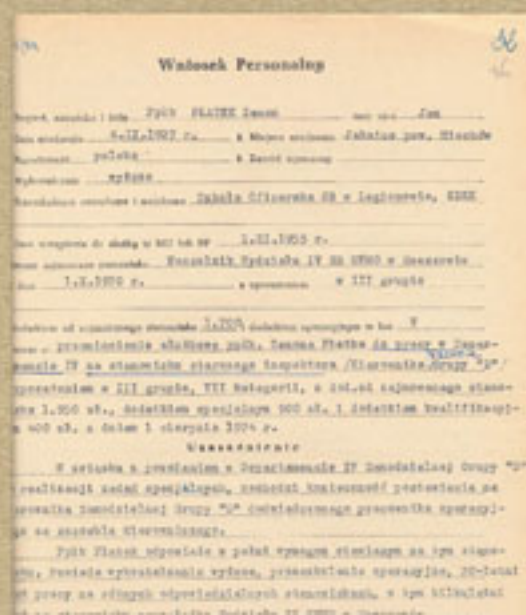
ur. 6 września 1927 r. w Jaksicach, pow. Miechów



- 1953–1965 funkcjonariusz w WUBP (WUdsBP, KWMO) w Rzeszowie
- 1965 kierownik Grupy I Wydziału IV SB KWMO w Rzeszowie
- 1968 zastępca naczelnika Wydziału IV SB KWMO w Rzeszowie
- 1970 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Rzeszowie
- 1974 kierownik Samodzielnej Grupy „D” Departamentu IV MSW
- 1976 naczelnik Wydziału I Departamentu IV MSW
- 1979 zastępca dyrektora Departamentu IV MSW
- 1981–1984 dyrektor Departamentu IV MSW; w związku z morderstwem ks. Jerzego Popiełuszki odwołany z funkcji, w dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW
- 1986–1990 zastępca dyrektora Departamentu V MSW – kierownik grupy operacyjnej tego departamentu w CSRS

Opinia służbowa, 1965 r.:

W okresie opiniodawczym organizował pracę operacyjną wśród profesorów i alumnów Wyższego Seminarium Duchownego. W pracy na tym odcinku wykazuje dobrą znajomość problematyki i działalności poszczególnych osób. Aktywność i umiejętność w pracy z tajnymi współpracownikami i prowadzenie opracowań kandydatów doprowadziło do pozyskania nowych cennych jednostek tajnych współpracowników wśród profesorów i alumnów. Natomiast prowadzone kombinacje operacyjne na obiekcie doprowadziły do usunięcia lub wystąpienia w latach 1963/64 18 alumnów, szczególnie z IV i V roku studiów.



MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Biuro Paszportów

Partia, praca w szeregach funkcjonariuszy bezpieczeństwa umożliwiły mi zdobycie wiedzy politycznej, ogólnej, zawodowej, utarowały mi drogę do awansu społecznego i zawodowego.

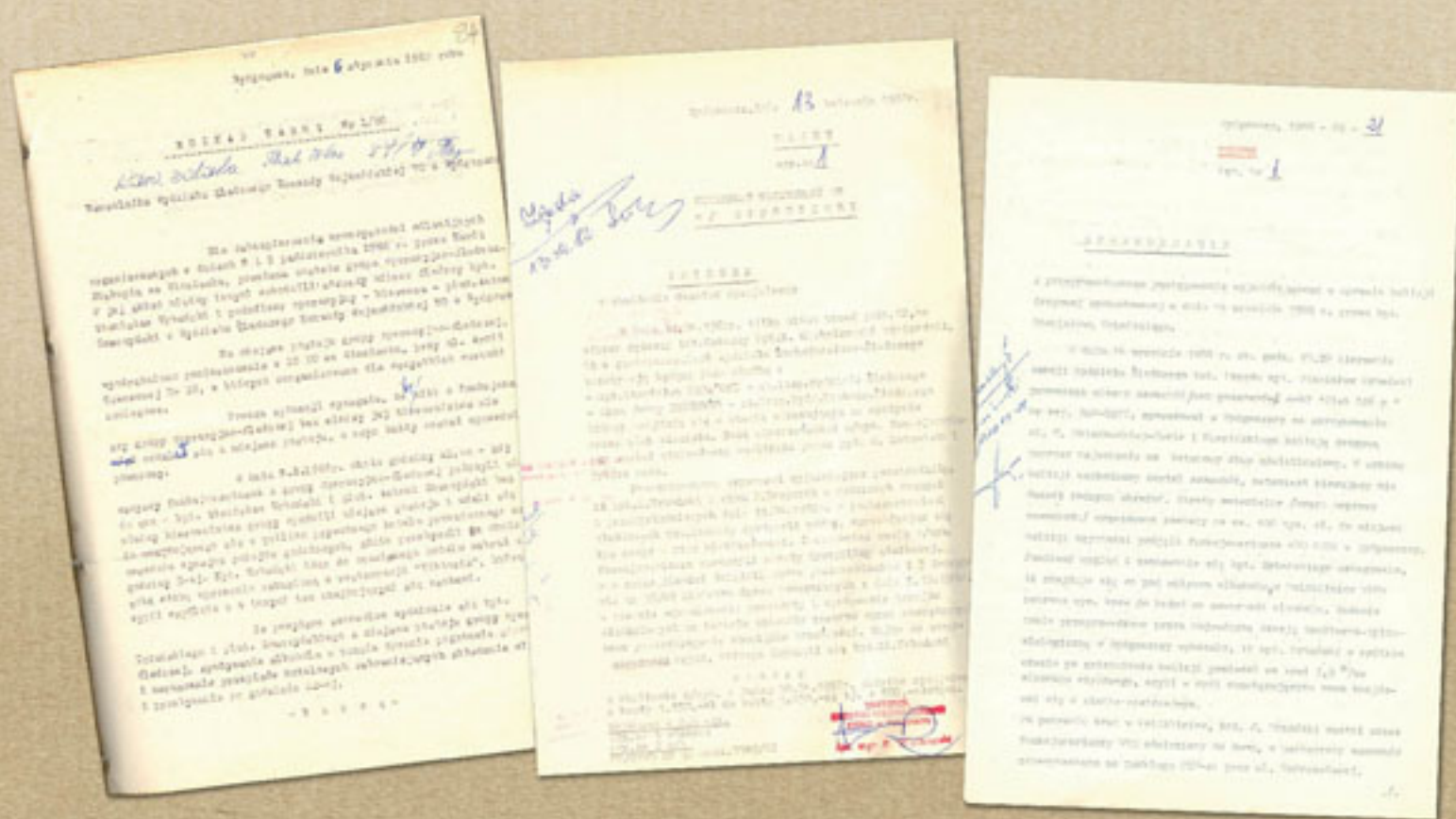
kpt. Stanisław Urbański

ur. 6 września 1930 r. w Seroczkach, pow. Aleksandrów Kujawski



- 1949–1978 funkcjonariusz w PUBP w Chojnicach i WUBP (KWMO) w Bydgoszczy
- 1982 przyjęty повторно do służby w Wydziale Śledczym SB KWMO w Bydgoszczy
- 1983–1988 kierownik sekcji Wydziału Śledczego SB WUSW w Bydgoszczy

Opinia służbowa za okres 1 maja 1981 – 1 marca 1983 r.:
Stanisław Urbański, będąc na emeryturze, w dniu 1 V 1981 r. rozpoczął ponownie pracę na pół etatu w Wydziale Śledczym KWMO w Bydgoszczy. Następnie od 16 II 1982 r., w okresie trwania stanu wojennego, na własną prośbę został przyjęty na pełen etat. W prowadzonych postępowaniach przygotowawczych w pełni wykorzystuje swoje wieloletnie doświadczenia w pracy śledczej. [...] W okresie objętym opiniowaniem kpt. S. Urbański prowadził szereg spraw karnych o charakterze politycznym, cechującym się dużym stopniem trudności, a przede wszystkim pracowitością. Były to m.in. takie sprawy, jak: rozplakatowanie na terenie Żnina w okresie stanu wojennego ulotek, które ze względu na swą treść mogły wywołać niepokój publiczny; wydawanie w Ośrodku Odosobnienia w Potulicach odręcznie pisanych gazetek pt. „Nowości”, w których zawarte były fałszywe wiadomości mogące osłabić gotowość obronną PRL; przeciwko członkom nielegalnej organizacji działającej na terenie Bydgoszczy pod nazwą Ogólnopolski Komitet Oporu „Solidarność” Regionu Bydgoskiego; przeciwko niektórym pracownikom Zakładów Chemicznych w Bydgoszczy, którzy nie odstąpili od działalności związkowej mimo jej zawieszenia i rozpowszechniali ulotki zawierające fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny i rozruchy.



ptk Józef Kniaziuk

ur. 19 marca 1926 r. w Wierzchowinach, pow. Krasnystaw

- 1945–1948 funkcjonariusz w PUBP w Chełmie i Siedlcach
- 1948 funkcjonariusz w Wydziale IX Departamentu IV MBP
- 1951 funkcjonariusz w Sekcji V Wydziału IX WUBP we Wrocławiu
- 1952 kierownik Sekcji V Wydziału IX WUBP we Wrocławiu
- 1954 naczelnik Wydziału VI WUdsBP we Wrocławiu
- 1957–1958 funkcjonariusz SB w KWMO we Wrocławiu
- 1960 inspektor w Samodzielnej Grupie Specjalnej KWMO we Wrocławiu
- 1963 zastępca naczelnika Wydziału „B” SB KWMO we Wrocławiu
- 1966 starszy inspektor w Inspektoracie Kierownictwa KWMO we Wrocławiu
- 1969–1986 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Zielonej Górze
- 1986–1987 w dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW





TWARZE BEZPIEKI

ptk Stefan Gołębiowski

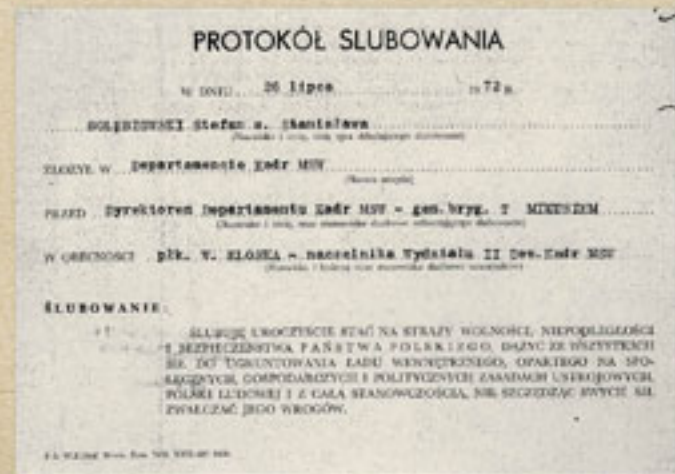
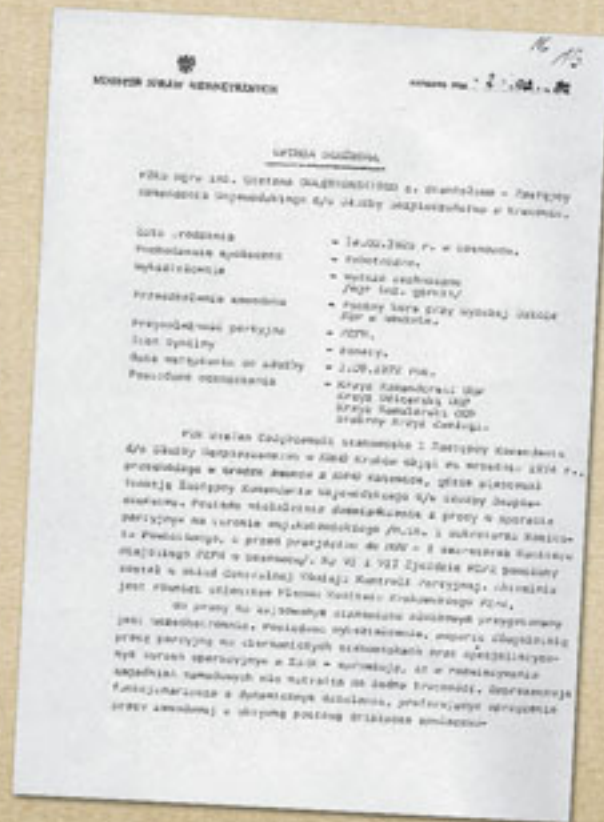
ur. 14 lutego 1925 r. w Sosnowcu

- 1972 III zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach, skierowany z Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Katowicach
- 1973 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach
- 1974 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Krakowie
- 1975–1981 zastępca komendanta miejskiego, następnie wojewódzkiego MO ds. SB w Krakowie

1972–1973 uczestnik kursu w Wyższej Szkole KGB w Moskwie

Charakterystyka, 14 lipca 1972 r.:

Jako długoletni pracownik aparatu partyjnego tow. Stefan Gołębiowski należy do kadry działaczy o bardzo dużym doświadczeniu w działalności partyjnej i społecznej. Legitymuje się również rozległą wiedzą z zakresu problematyki społeczno-politycznej i gospodarczej. [...] Jest ideowym i pryncypialnym działaczem partyjnym oraz dobrym organizatorem przejawiającym dużo inicjatywy i konsekwencji w działaniu. Wśród aktywu i społeczeństwa cieszy się wysokim autorytetem.



gen. bryg. Ryszard Szuster

ur. 28 października 1926 r.

- 1945–1946 funkcjonariusz UB
- 1946 zastępca naczelnika Wydziału VIII WUBP w Bydgoszczy
- 1947 naczelnik Wydział „B” WUBP w Bydgoszczy
- 1948 naczelnik Wydziału II WUBP w Bydgoszczy
- 1950 naczelnik Wydziału II WUBP w Warszawie
- 1951 naczelnik Wydziału IV WUBP w Warszawie
- 1953 kierownik Sekcji I Wydziału II Departamentu VII MBP
- 1955–1962 funkcjonariusz w Departamencie I KdsBP (MSW)
- 1962 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Olsztynie
- 1965 zastępca kierownika Głównego Inspektoratu MSW
- 1967 komendant Centrum Wyszkożenia MSW w Legionowie
- 1972 komendant Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie
- 1973 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Rzeszowie
- 1975 komendant wojewódzki MO w Siedlcach
- 1983–1988 szef WUSW w Katowicach

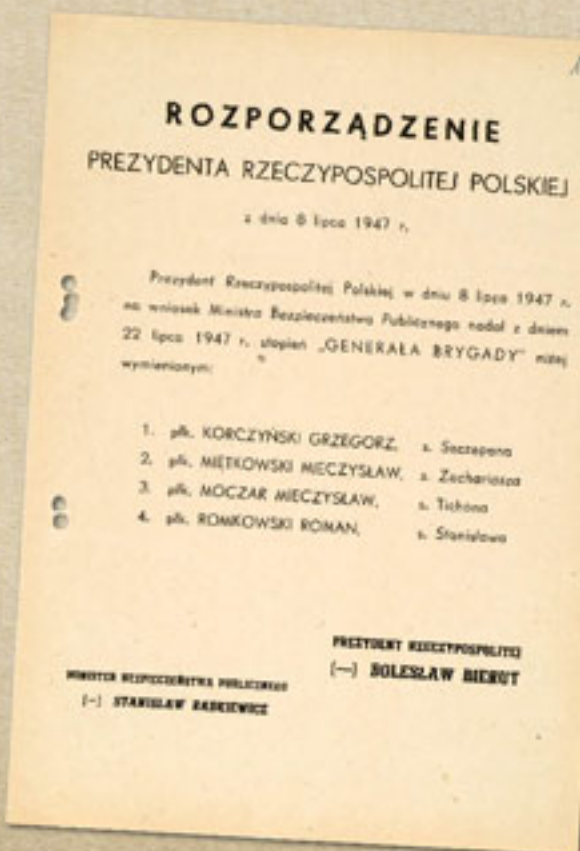




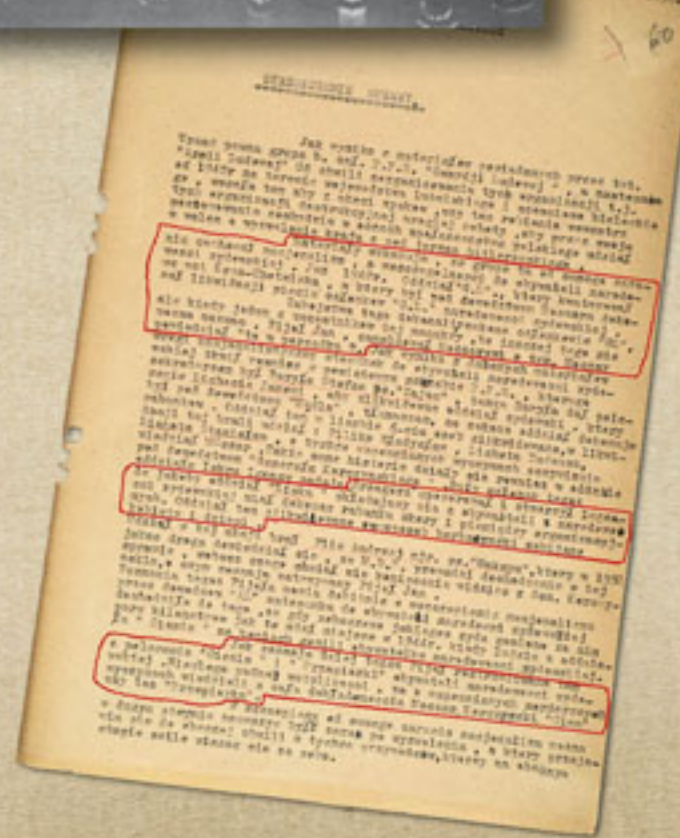
gen. broni Grzegorz Korczyński

[Stefan Jan Kilanowicz]
ur. 17 czerwca 1915 r. w Warszawie

- 1944 komendant wojewódzki MO w Lublinie
- 1944 komendant wojewódzki MO w Warszawie
- 1945 kierownik WUBP w Gdańsku; czasowo oddelegowany do Rządowej Komisji Walki z Bandytyzmem, zajmował się zwalczaniem podziemia niepodległościowego na Lubelszczyźnie
- 1946 pełnomocnik ministra bezpieczeństwa publicznego ds. operacyjnych
- 1947 zastępca dowódcy ds. bezpieczeństwa Grupy Operacyjnej „Wisła”
- 1948 usunięty z Komitetu Centralnego PPR, odwołany z MBP
- 1950 aresztowany
- 1954 skazany za zbrodnie wojenne na ukrywających się Żydach na dożywotnie więzienie; wyrok zamieniono na 15 lat więzienia
- 1958 szef Zarządu II Sztabu Generalnego WP
- 1965–1971 szef Głównego Inspektoratu Obrony Terytorialnej i wiceminister obrony narodowej (w grudniu 1970 dowodził oddziałami wojska pacyfikującymi protesty robotnicze na Wybrzeżu)



Grzegorz Korczyński ps. „Grzegorz”, członek Sztabu Głównego GL



gen. bryg. Mieczysław Moczar

[Nikołaj Demko vel Diomko]
ur. 23 grudnia 1913 r. w Łodzi

- 1945 kierownik Grupy Operacyjnej UB w woj. łódzkim
- 1945 szef WUBP w Łodzi
- 1948 pełnomocnik ministra bezpieczeństwa publicznego ds. operacyjnych
- 1956 minister Państwowych Gospodarstw Rolnych
- 1956 wiceminister spraw wewnętrznych
- 1964–1968 minister spraw wewnętrznych
- 1964–1972 prezes Zarządu Głównego ZBoWiD
- 1968–1971 sekretarz Komitetu Centralnego PZPR
- 1971–1983 prezes Najwyższej Izby Kontroli
- 1980–1983 prezes Rady Naczelnej ZBoWiD
- 1981–1983 wiceprzewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu



Związek Radziecki jest nie tylko naszym sojusznikiem, to jest powiedzenie dla narodu. Dla nas, dla partyjniaków, Związek Radziecki jest naszą Ojczyzną, a granice nasze — nie jestem w stanie dziś określić, dziś są za Berlinem, a jutro będą na Gibraltarze.



Mieczysław Moczar wśród partyzantów sowieckich

TIWARZE BEZPIEKI

Zadaniem systemu szkolenia w naszym aparacie jest ugruntowanie w kadrach naszych pracowników właściwego poczucia rewolucyjnej praworządności.

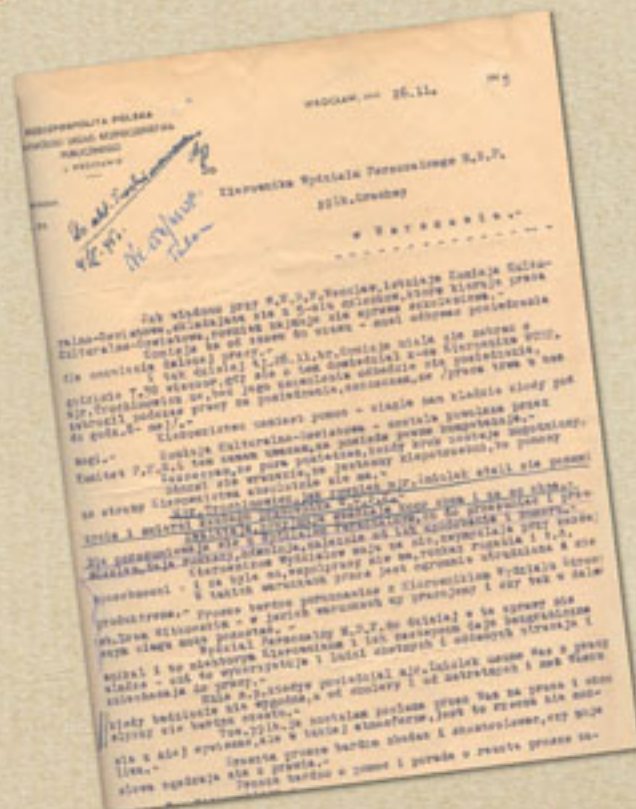
pptk Bronisław Trochimowicz

ur. 21 września 1904 r. w Stacji Kryłowskiej, Krasnodarski Kraj (ZSRS)



- 1944 po zwolnieniu z Armii Czerwonej podjął służbę w UB
- 1945 p.o. kierownik Wydziału Gospodarczego MBP
- 1945 zastępca kierownika UB na Okręg Dolny Śląsk (WUBP we Wrocławiu)
- 1947 zastępca szefa WUBP w Gdańsku
- 1948 zastępca szefa WUBP w Warszawie
- 1950 – 1954 szef WUBP w Warszawie

Zdawałem sobie sprawy z tego, że nie znając pracy operatywnej, nie władając językiem polskim, nie umiejąc pisać po polsku, skampromituję nie tylko stanowiska, powiezonego przez ministra, ale i osobiście, jak partyjniak, nie podolam utrzymać darowanego mi zaufania.

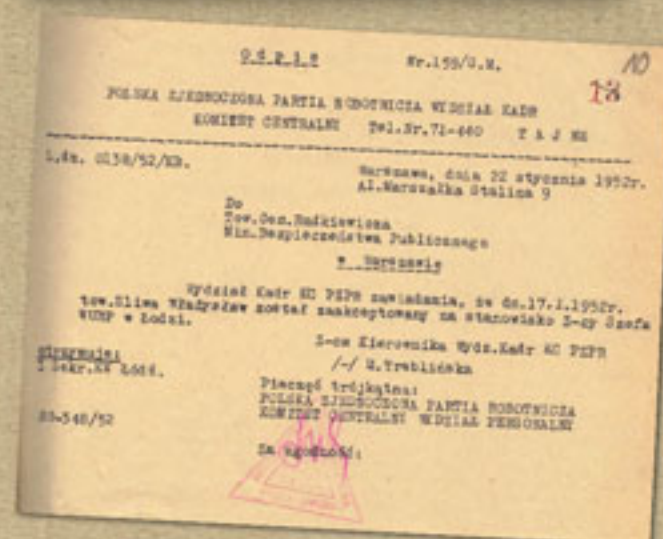


ptk Władysław Imiołek-Śliwa

[Władysław Śliwa-Imiołek, Władysław Śliwa]
ur. 12 sierpnia 1919 r. w Dziewięzycach, pow. Miechów

- 1944 kierownik WUBP w Rzeszowie
- 1945 p.o. kierownik WUBP w Krakowie
- 1945 kierownik Grupy Operacyjnej MBP na Okręg Dolny Śląsk (kierownik WUBP we Wrocławiu)
- 1946 naczelnik Wydziału III Departamentu VII MBP
- 1948 naczelnik Wydziału II Departamentu III MBP
- 1951 zastępca szefa WUBP w Łodzi
- 1952 zastępca szefa WUBP w Koszalinie
- 1953 – 1954 p.o. szef WUBP w Koszalinie
- 1955 zastępca szefa WUdsBP w Koszalinie
- 1955 – 1956 zastępca szefa WUdsBP w Warszawie
- 1958 – 1961 inspektor Inspektoratu Biura „T” MSW
- 1964 naczelnik Wydziału Ogólnego Zarządu Administracyjno-Gospodarczego MSW
- 1965 naczelnik Wydziału Kwaterunkowo-Mundurowego Zarządu Administracyjno-Gospodarczego MSW
- 1974 – 1976 naczelnik Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej Zarządu Administracyjno-Gospodarczego MSW

Charakterystyka służbowa, 12 stycznia 1951 r.:
Politycznie pewny, słabo wyrobiony. [...] Bezwzględnie oddany partii, bojowy i ofiarny towarzysz. [...] Do religii i kleru posiada stosunek negatywny. [...] Cechuje go pragnienie należytego wykonania nałożonych na niego zadań, lecz natrafia na trudności wynikające z braku wykształcenia i braku własnych koncepcji organizacyjnych i operacyjnych.



ptk Tadeusz Dutkiewicz

ur. 1 sierpnia 1928 r. w Piastowie, woj. warszawskie

- 1949–1952 funkcjonariusz w PUBP we Włochach i WUBP w Warszawie
- 1952 zastępca szefa PUBP w Sochaczewie
- 1953–1961 funkcjonariusz w WUBP (KSMO) w Warszawie
- 1961 zastępca naczelnika Wydziału III SB KSMO w Warszawie
- 1963 naczelnik Wydziału III SB KSMO w Warszawie
- 1970 naczelnik Wydziału VI Departamentu III MSW
- 1971 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Warszawie
- 1975 komendant wojewódzki MO w Płocku
- 1983 szef WUSW w Płocku
- 1988–1990 na etacie zastępcy dyrektora Departamentu V MSW, oddelegowany na stanowisko II sekretarza Ambasady PRL w Pradze. Poza oficjalną funkcją był członkiem grupy operacyjnej Departamentu V MSW w Czechosłowacji, zajmował się „zabezpieczeniem obywateli polskich zatrudnionych przy realizacji budów eksportowych oraz w zakładach przemysłowych”.

Wniosek personalny, 1 lipca 1969 r.:

Kierowany przez ppłk. Dutkiewicza wydział osiągnął w ostatnim okresie szereg cennych rezultatów operacyjnych, wysuwając się na czołowe miejsce w kraju.



ptk Henryk Wojciechowski

ur. 12 stycznia 1925 r. w Rzeszówku, pow. Jędrzejów

- 1945–1950 funkcjonariusz w WUBP w Legnicy, PUBP w Wałbrzychu i Żaganiu
- 1950 zastępca szefa PUBP w Żaganiu
- 1950 zastępca naczelnika Wydziału IV WUBP w Zielonej Górze
- 1952 naczelnik Wydziału IV WUBP w Zielonej Górze
- 1953 naczelnik Wydziału IX WUBP w Zielonej Górze
- 1954 naczelnik Wydziału IV WUBP w Zielonej Górze
- 1957 starszy oficer operacyjny w Wydziale II SB KWMO w Zielonej Górze
- 1958 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Zielonej Górze
- 1962 naczelnik Wydziału IV SB KWMO w Zielonej Górze
- 1963 II zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Zielonej Górze
- 1967 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Zielonej Górze
- 1969 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Krakowie
- 1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Częstochowie
- 1983 zastępca szefa WUSW ds. SB w Częstochowie
- 1983 zastępca dyrektora departamentu w Grupie Rezerwowej przy Departamencie Kadr SB MSW
- 1983–1987 starszy inspektor w Grupie 2 Departamentu V MSW, delegowany do grupy operacyjnej SB w Czechosłowacji

Opinia służbowa, 1987 r.:

Płk Wojciechowski Henryk był delegowany do pracy jako przedstawiciel Departamentu V MSW do operacyjnego zabezpieczenia zbiorowo zatrudnionych obywateli PRL na terenie województwa Hradec Králové w CSRS. [...] Pracę operacyjną prowadził w oparciu o pozyskane przez siebie osobowe źródła informacji oraz przekazane mu na łączność z kraju (pozyskał 9 TW, 11 KO). [...] Prawidłowo układał stosunki ze Służbą Bezpieczeństwa CSRS.



TWARZE BEZPIEKI



Aparat bezpieczeństwa publicznego z racji powierzonych mu przez partię zadań jest na wskroś aparatem partyjno-politycznym.



TUWARZE BEZPIEKI

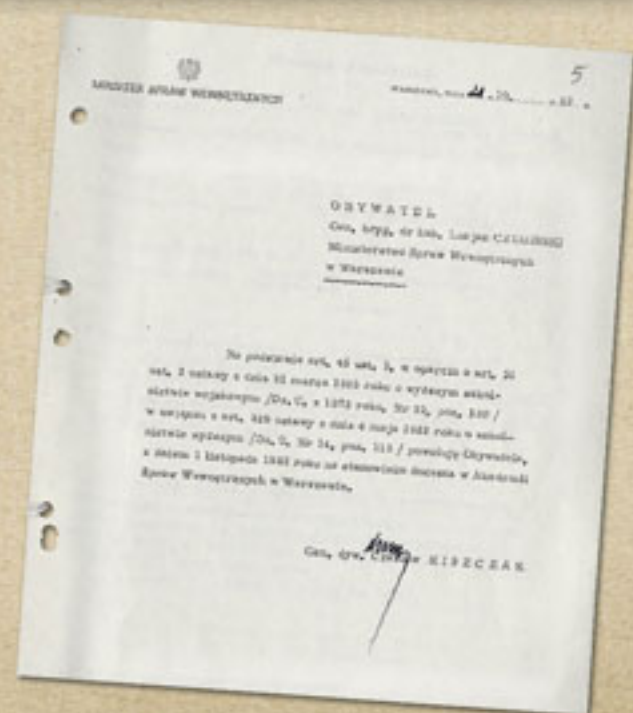
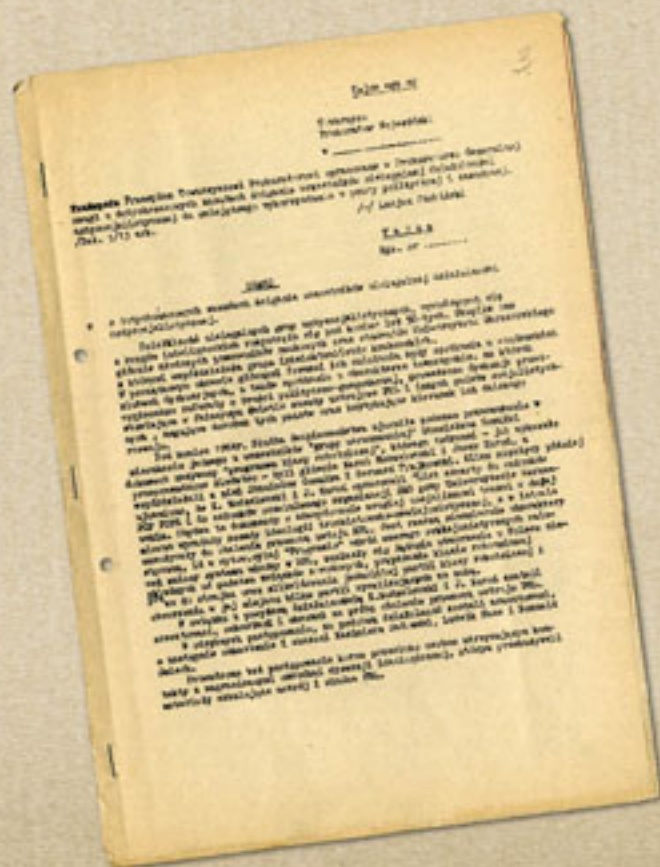
gen. dyw. Lucjan Czubiński

ur. 21 lipca 1930 r. w Dobrzelinie

- 1949–1951 słuchacz Oficerskiej Szkoły Prawniczej
- 1951–1968 pracownik prokuratury wojskowej
- 1968 naczelny prokurator wojskowy — zastępca prokuratora generalnego
- 1972 prokurator generalny PRL
- 1981 dyrektor generalny w MSW
- 1983–1990 wiceminister spraw wewnętrznych

Opinia służbowa, 23 marca 1970 r.:

Płk Lucjan Czubiński jest oficerem sumiennym i pracowitym. Cechuje go wysokie poczucie obowiązku i odpowiedzialności. W wykonywaniu powierzonych mu zadań pilny, obowiązkowy i punktualny. W codziennej działalności przejawia wiele konsekwencji, śmiałości i inicjatywy. Skromny, posiada szerokie zainteresowania ogólne i zawodowe. Towarzyski — poczucie honoru i godności wysokie. Oficer inteligentny, posiada zdolność logicznego i analitycznego myślenia. [...] Aktywny członek PZPR, głęboko związany z ideologią i polityką partii.



ptk Stanisław Stępień

ur. 12 listopada 1931 r. w Warszawie

- 1949–1956 funkcjonariusz Informacji Wojskowej
- 1957–1980 funkcjonariusz Wojskowej Służby Wewnętrznej
- 1971–1973 oddelegowany do Ambasady PRL w Londynie
- 1984 funkcjonariusz w Departamencie III MSW
- 1985 naczelnik Wydziału VI Departamentu III MSW
- 1985 zastępca dyrektora Biura Studiów SB MSW
- 1989–1990 zastępca dyrektora Departamentu Studiów i Analiz MSW

Charakterystyka partyjna, 20 kwietnia 1983 r.:

W związku z ogłoszeniem stanu wojennego od grudnia 1981 r. do chwili obecnej działa społecznie w sztabie aktywnego Komitetu Dzielnicowego Warszawa-Ochota. Wykonuje powierzone mu zadania z całym zaangażowaniem. Rzutki, energiczny, oddany sprawie socjalizmu. Umiejętnie wykorzystuje swoje doświadczenie wojskowe i polityczne w kierunku umocnienia szeregów partyjnych i wpływania na swoje środowisko.



Ze duży wkład pracy, aktywno, dobre i konsekwentne wykonanie zepreparowanych zadań i przedsięwzięć operacyjnych w sprawie obiektywnej kryptonim "KONFERENCJA", polegających na ograniczeniu i neutralizacji wpływu na działalność naczelnych władz Senorządu Adwokackiego, uplasowanej w nich silnej grupy opozycyjnej oraz ze wzorową postawą i zaangażowaniem w wykonywaniu zadań służbowych, na wniosek Z-cy Dyrektora Departamentu III i Naczelnika Wydziału IX Departamentu III, niżej wymienionych funkcjonariuszy wyróżniać:

- negrodzani pieniężnie
1. płk Leszek DULZIKOWSKI 8.000
Naczelnika Wydziału IX Dep. III MSW
 2. płk Stanisław STĘPIEŃ 6.000
Naczelnika Wydziału IX Dep. III MSW

mjr Henryk Chmielewski

ur. 11 kwietnia 1907 r. w Siemieniu, woj. lubelskie

- 1946 p.o. naczelnik Wydziału V Departamentu V MBP
- 1946 p.o. zastępca dyrektora Departamentu V MBP
- 1949 zwolniony ze służby; dyrektor Departamentu Nadzoru Sądowego Ministerstwa Sprawiedliwości, od 1951 członek kolegium Ministerstwa
- 1955 dyrektor Biura Nadzoru nad Orzecznictwem Karno-Administracyjnym MSW
- 1958 dyrektor Departamentu Społeczno-Administracyjnego MSW
- 1964 funkcjonariusz w Samodzielnym Referacie Prasowym Gabinetu Ministra Spraw Wewnętrznych; zwolniony ze służby

Życiorys, 31 października 1955 r.:

W grudniu 1942 r. „Sąd Specjalny Rzeczypospolitej Polskiej” w Wilnie wydał wyrok skazujący mnie wraz z grupą innych towarzyszy „na karę śmierci i pozbawienie praw obywatelskich za współpracę ze Związkiem Sowieckim na szkodę Polski”. [...] W marcu lub kwietniu 1944 r. otrzymałem zadanie rozpracowania Szkoły Podchorążych Armii Krajowej. Po ustaleniu, że szkoła znajduje się przy 6 Brygadzie w okolicy Bieniakoń-Ejszyszek, otrzymałem od tow. Namysłowskiego polecenie udania się w teren i ustalenia składu szkoły. [...] Byłem tam przez cztery tygodnie jako szeregowiec. [...] w końcu czerwca 1944 r. nadszedł do brygady za mną list gończy sądu AK [...] Tylko szybkie nadejście Armii Czerwonej uchroniło mnie prawdopodobnie od sądu polowego. Po nadejściu Armii Czerwonej, w czasie próby powrotu do Wilna zostałem w nocy zatrzymany przez patrol Armii Czerwonej i skierowany do obozu w Miednikach. Wszelkie próby [...] wyjaśnienia sytuacji spełżyły na niczym [...] razem z całym obozem wyjechaliśmy do Katugi.



Henryk Chmielewski ps. „Tatar”, „Lengren” w szeregach 6 Brygady AK w 1944 r.



ptk Jan Zabawski

ur. 6 czerwca 1910 r. w Jeremiczach, woj. nowogródzkie

- 1946 zastępca naczelnika Wydziału ds. Funkcjonariuszy MBP
- 1948 zastępca szefa WUBP we Wrocławiu
- 1948 szef WUBP we Wrocławiu
- 1951 starszy inspektor w Inspektoracie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego
- 1951–1954 dyrektor Departamentu Komunikacji MBP
- 1955 dyrektor Departamentu V KdsBP
- 1955 dyrektor Departamentu X KdsBP
- 1956–1979 dyrektor Biura Ewidencji Operacyjnej (Biura „C”) MSW
- 1980 zwolniony ze służby

Opinia służbowa, grudzień 1968 r.:

Na zewnątrz robi wrażenie człowieka oschłego i mało przystępnego. Faktycznie jest uczuciowy i żywo reaguje na sprawy ludzkie. Interesuje się życiem podwładnych funkcjonariuszy. Szczególnie opiekuje się i udziela pomocy pracownikom młodym i niedoświadczonym życiowo.



W dniu 6 czerwca 1970 roku ptk ZABAWSKI Jan dyrektor Biura „C” MSW kończy 60 lat życia.

Biorąc powyższe pod uwagę wnoszę o wyróżnienie go w uznaniu poważnego wkładu pracy - złotym zegarkiem marki „Tisot”!

ptk Franciszek Szych

ur. 9 sierpnia 1940 r. w Stramnicy, pow. Szamotuły

1966–1973 funkcjonariusz w Wydziale II SB KWMO w Poznaniu

1973 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Poznaniu

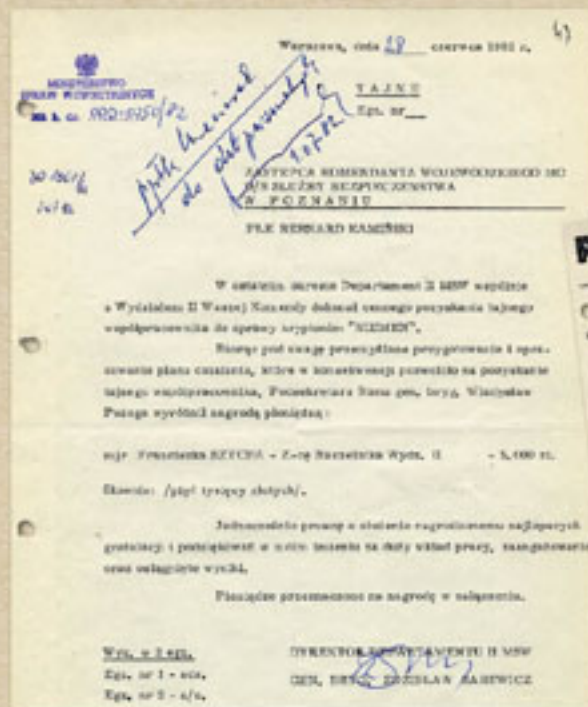
1983 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Poznaniu

1984–1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Poznaniu

Raport, 28 lutego 1975 r.:

Zwracam się z uprzejmą prośbą o skierowanie mnie na roczny kurs stacjonarny do Wyższej Szkoły Komitetu ds. Bezpieczeństwa Państwowego w ZSRR.

Swoją prośbę motywuję chęcią podniesienia kwalifikacji zawodowych, które pozwolą mi lepiej realizować zadania stojące przed Służbą Bezpieczeństwa.



ptk Stefan Ostapiński

ur. 20 sierpnia 1932 r. w Kornelówce, pow. Zamość

1962–1972 funkcjonariusz w Departamencie III i IV MSW

1972 zastępca naczelnika Wydziału V Departamentu IV MSW

1976 naczelnik Wydziału V Departamentu IV MSW

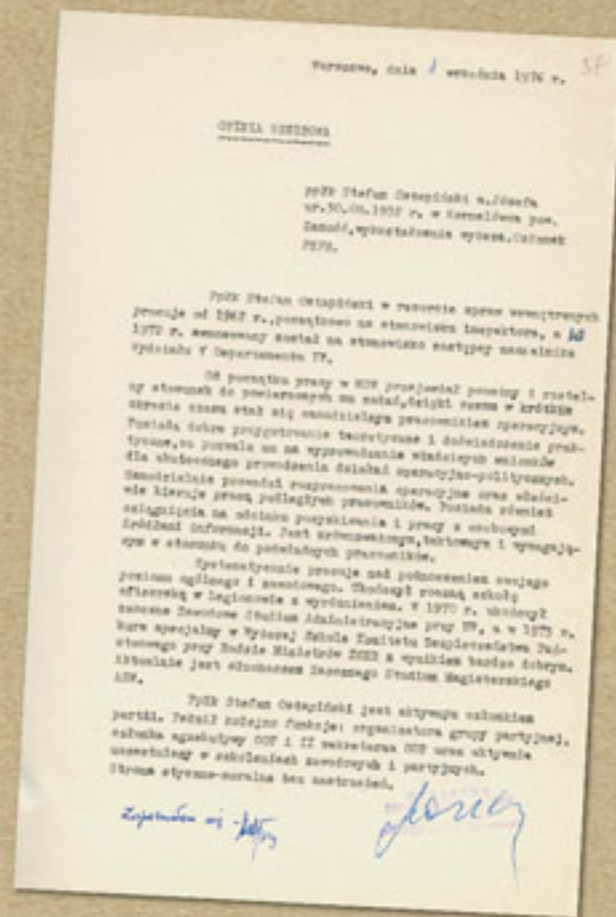
1981 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Radomiu

1984 zastępca dyrektora Departamentu IV MSW

1988 zastępca szefa SUSW ds. SB w Warszawie

Opinia służbowa, 13 listopada 1984 r.:

Jest oficerem inteligentnym, refleksyjnie myślącym i rozważnym. Wymagający w egzekwowaniu poleceń, ale taktowny i umiejący przekonywać o słuszności poszczególnych rozwiązań operacyjnych.



MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

TWARZE BEZPIEKI



gen. bryg. Franciszek Szlachcic

ur. 5 lutego 1920 r. w Byczynie, pow. Chrzanów

- 1945 kierownik kontrwywiadu PUBP w Chrzanowie
- 1946 funkcjonariusz w Grupie do Walki z Bandytyzmem PUBP w Chrzanowie
- 1947 szef PUBP w Olkuszu
- 1948 zastępca szefa WUBP w Krakowie
- 1950 szef WUBP w Olsztynie
- 1953–1954 szef WUBP w Rzeszowie
- 1955 szef WUdsBP w Katowicach
- 1957 komendant wojewódzki MO w Katowicach
- 1962 wiceminister spraw wewnętrznych
- 1971 minister spraw wewnętrznych

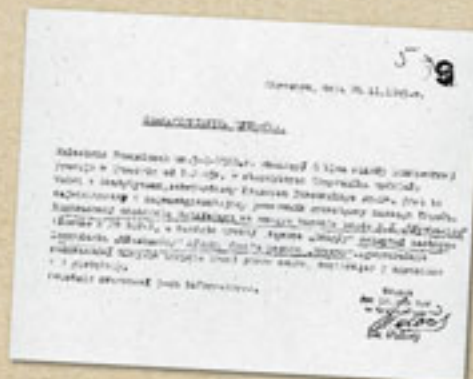
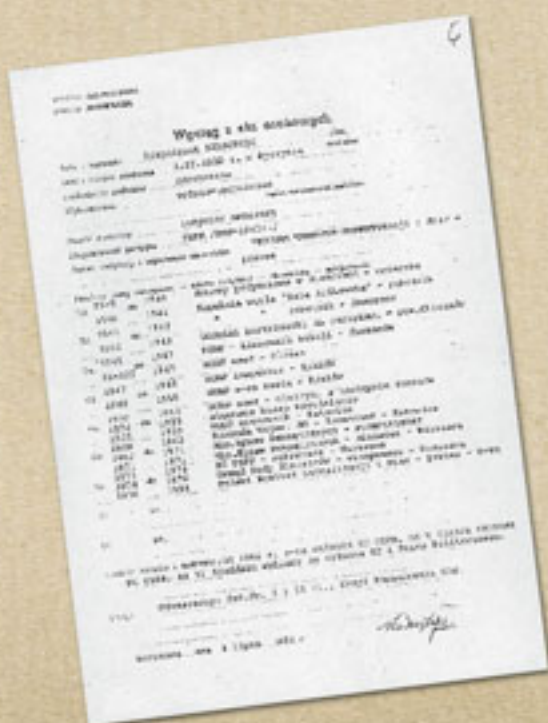
1954–1955 uczestnik kursu specjalnego w Moskwie

Prośba szefa WUBP w Krakowie:

Ob. kpt. Szlachcic [...] człowiek skromny, uczciwy, nadzwyczaj bojowy, znany partyzant. Z pracy swej wywiązuje się bez zarzutu, wykazuje dużą inicjatywę i samodzielność. Ob. Szlachcic jest filarem w pracy agenturalnej Urzędu. Wobec powyższego prosimy przenieść go na samodzielne stanowisko szefa PUBP w Olkuszu.



Wydział Administracyjny KC PZPR zawiadamia, że tow. XI Szlachcic Franciszek – absolwent Kursu Specjalnego – został zatwierdzony na stanowisko Fierownika Wojewódzkiego Urzędu d/s BP w Stalinogrodzie.

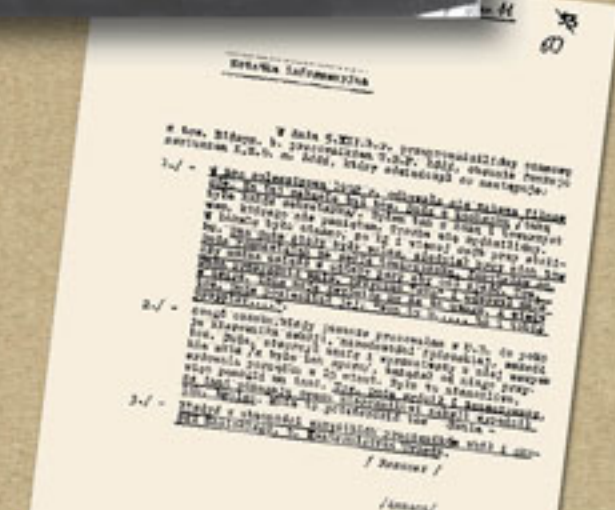


ptk Teodor Duda

ur. 25 listopada 1914 r. w Cześnikach, pow. Tomaszów Lubelski

- 1944 kierownik WUBP w Lublinie
- 1944 oficer ds. specjalnych Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1944 kierownik Wydziału Więzień i Obozów Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 zastępca kierownika Departamentu Zaopatrzenia MBP
- 1947 szef WUBP w Rzeszowie
- 1948 szef WUBP w Krakowie
- 1950–1951 szef WUBP w Łodzi
- 1952 szef UBP m. Łodzi
- 1953 zastępca komendanta głównego MO
- 1957–1960 zastępca szefa Zarządu II WOP

Kiedy bandyta, wiedząc o innych członkach bandy, o miejscu ukrycia archiwum lub zmagazynowaniu broni, nie chciał powyższego ujawnić, wówczas zezwala[em] na stosowanie niedozwolonych metod śledztwa. [...] my jakoś w tym Urzędzie Bezpieczeństwa, a później w Komitecie ds. Bezpieczeństwa śmiali [się] z paragrafów. Kiedy ktoś tam sięgnął po kodeks karny czy kodeks postępowania karnego, to mówili, że w prokuratora chce się bawić [...] jeśli się nie mylę, to chyba od referenta na dole do ministra na górze taki to był ogólny u nas stosunek.



RZECZPOSPOLITA POLSKA
Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego
w Lublinie

Onia _____ 194__ r. Nr _____

TWARZE BEZPIEKI



ptk Wojciech Raniewicz

ul. 18 lutego 1938 r. w Izbicy Kujawskiej, pow. Włocławek

1962–1971 funkcjonariusz SB

1971 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Gdańsku

1978 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Gdańsku

1981 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB we Wrocławiu

1986–1990 komendant Ośrodka Szkolenia MO we Wrocławiu

Raport, 26 marca 1963 r.:

Uprzejmie proszę o umożliwienie mi po ukończeniu Szkoły Podoficerskiej MO w Pile przejścia do pracy w pionie bezpieczeństwa publicznego w Gdańsku w wydziale ds. kleru. Prośbę swą motywuję tym, że praca ta bardzo mnie interesuje i pasjonuje. [...] Uważam, że na tym stanowisku będę mógł dać więcej z siebie i będę bardziej użyteczny dla społeczeństwa.



Tow. Wojciech RANIEWICZ jest członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej od dnia 10.02.1961 r. Do OOP Nr. 12 przybył dnia 10.09.1963 r. W okresie przynależności do naszej OOP dał się poznać jako aktywny członek Partii. Bierze czynny udział w życiu organizacji, aktywnie uczestniczy w dyskusjach na szkoleniach partyjnych i zebraniach. Proszewia żywo zainteresowanie problemami życia partyjnego i politycznego. Śledzi na bieżąco sytuację polityczną w kraju i na świecie i posiada w tej dziedzinie dobrą orientację. Wśród towarzyszy cieszy się opinią dobrą, jest uczynny, koleżeński i szczerzy. Posiada skrytykowany światopogląd materialistyczny. W pracy zawodowej wykorzystuje swe wiadomości polityczne i ogólnie ku zadowoleniu przełożonych. Jest dyscyplinowany i sumienny w wykonywaniu obowiązków służbowych.



ptk Zygmunt Baranowski

ul. 29 września 1933 r. w Sosnowcu

1954–1970 funkcjonariusz UB-SB

1970 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Gdańsku

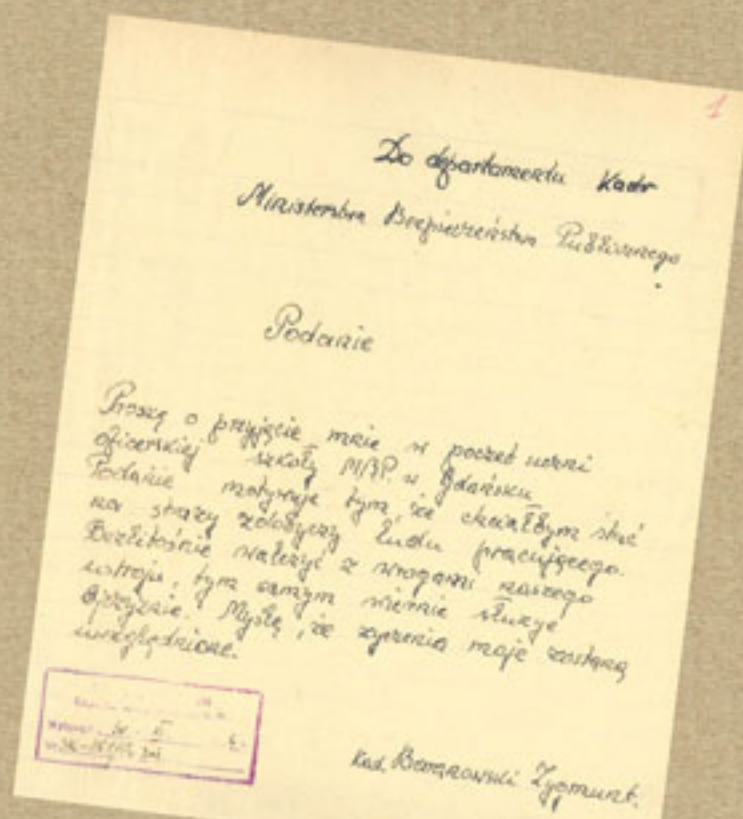
1973 naczelnik Wydziału II SB KWMO w Gdańsku

1975 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Szczecinie

1980 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach

1984–1985 dyrektor Departamentu IV MSW

Dobre wyniki osiągnano pod jego kierownictwem w zakresie ochrony gospodarki narodowej, rozpoznania operacyjnego kleru rzymskokatolickiego i jego aktywu świeckiego, zabezpieczenia tajemnicy państwowej oraz wrogiej działalności podziemia politycznego, a także odwetowo-rewizjonistycznej w środowiskach proniemieckich.



TWARZE BEZPIEKI



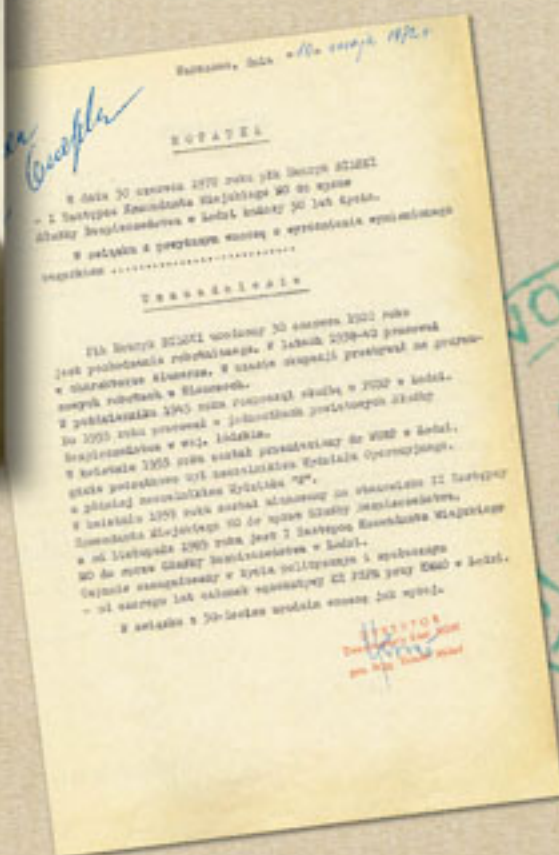
ptk Henryk Bilski

ur. 30 czerwca 1922 r. w Łodzi



- 1945–1950 funkcjonariusz w PUBP w Łodzi
- 1950 zastępca szefa PUBP w Łasku
- 1952 szef PUBP w Łasku
- 1955–1956 naczelnik Wydziału Operacyjnego WUdsBP w Łodzi
- 1957 kierownik Samodzielnej Sekcji „W” KMMO w Łodzi
- 1957 naczelnik Wydziału „W” KMMO w Łodzi
- 1959 II zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Łodzi
- 1969–1974 I zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Łodzi

W sprawach dyscypliny pracy, postawy moralnej pracowników wykazuje dużo troski, głębokiego zaniepokojenia w przypadkach pewnych uchybień ze strony funkcjonariuszy [...] – ptk Bilski jako zwierzchnik i aktywny członek partii kieruje się zasadą, by Służba Bezpieczeństwa w Łodzi miała dobrą opinię w instancji partyjnej i innych ogniwach administracji państwowej.



ptk Stanisław Jastrzębski

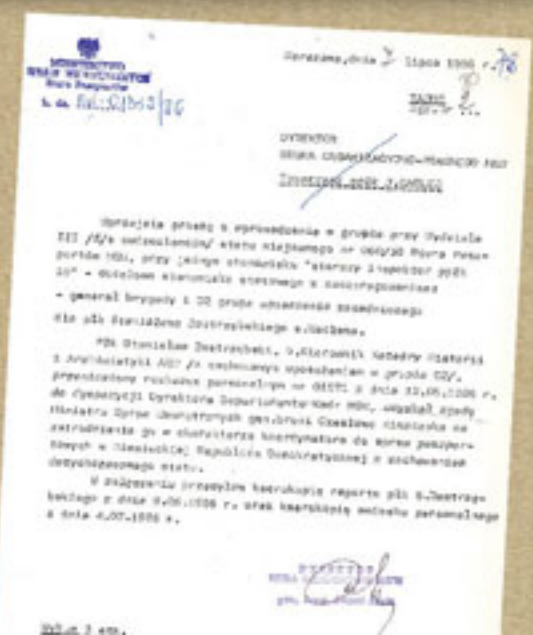
ur. 1 grudnia 1921 r. w Bijsku na Syberii

- 1945–1946 zastępca kierownika Sekcji 3 MUBP w Sosnowcu, WUBP w Katowicach
- 1946–1950 funkcjonariusz w Departamencie III MBP
- 1950 zastępca naczelnika Wydziału II Departamentu III MBP
- 1953 naczelnik Wydziału I Departamentu III MBP
- 1954 naczelnik Samodzielnego Wydziału do Walki z Bandytyzmem MBP
- 1955 naczelnik Wydziału II Departamentu III KdsBP
- 1956 naczelnik Wydziału I Departamentu III KdsBP
- 1956 naczelnik Wydziału VIII Departamentu I MSW
- 1958 naczelnik Wydziału II Departamentu I MSW
- 1961 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Warszawie
- 1971 starszy inspektor w grupie do zleceń specjalnych Departamentu IV MSW
- 1973 w dyspozycji dyrektora Departamentu I („skierowany do pracy w charakterze kuriera dyplomatycznego”)
- 1975 zastępca dyrektora Biura Historycznego MSW
- 1978 dyrektor Biura Historycznego MSW
- 1981 kierownik Katedry Historii i Archiwistyki Akademii Spraw Wewnętrznych
- 1986 funkcjonariusz w Wydziale III na etacie niejawnym Biura Paszportów MSW



Charakterystyka służbowa, 7 września 1965 r.:

[...] w organach służby bezpieczeństwa pracuje od 28 marca 1945 roku. Posiada bogate doświadczenie operacyjne i życiowe, które umiejętnie wykorzystuje w kierowaniu podległym mu aparatem. [...] Lubi pracę operacyjną i wykonuje ją z poświęceniem, często kosztem czynności administracyjnych [...]



TIWARZE BEZPIEKI



ptk Antoni Punda

ur. 20 grudnia 1910 r. w Kodeńcu, woj. lubelskie

- 1941–1943 żołnierz Armii Czerwonej
- 1943–1945 w 2 Dywizji Piechoty I Armii WP, m.in. zastępca dowódcy pułku
- 1945 przydzielony do KBW
- 1946 zastępca dowódcy KBW ds. polityczno-wychowawczych
- 1947 szef Zarządu Informacji KBW
- 1949 szef WUBP w Olsztynie
- 1950 szef Delegatury MBP w Zielonej Górze
- 1950 szef WUBP w Zielonej Górze
- 1950–1951 w dyspozycji MBP
- 1951 szef WUBP w Katowicach
- 1951 starszy inspektor w Inspektoracie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego
- 1955 komendant Ośrodka Szkolenia KdsBP i dyrektor Wyższej Szkoły Aktywu Kierowniczego w Warszawie
- 1957–1962 zastępca dyrektora Biura Ochrony Rządu

Ankieta osobowa, 20 czerwca 1949 r.:

W moim życiu i pracy od 1947 roku [...] poważne miejsce zajmuje praca w organach Informacji, która pochłonęła mnie całkowicie, oddając się jej bez reszty aż do całkowitego wyczerpania się fizycznego.



ANKIETA SPECJALNA

Imię i nazwisko	Punda Antoni
Data urodzenia	20 grudnia 1910 r.
Miejsce urodzenia	Kodeńcu, woj. lubelskie
Wykształcenie	Wyższe
Praca	1942-1945 Armia Czerwona, 1945-1947 KBW, 1947-1949 Zarząd Informacji KBW, 1949-1950 WUBP w Olsztynie, 1950-1951 WUBP w Zielonej Górze, 1951-1955 Inspektorat MBP, 1955-1962 Biuro Ochrony Rządu
Wzrost	175 cm
Waga	70 kg
Barwa włosów	ciemne
Barwa oczu	niebieskie
Barwa skóry	biała
Stan zdrowia	dobry
Wzrost	175 cm
Waga	70 kg
Barwa włosów	ciemne
Barwa oczu	niebieskie
Barwa skóry	biała
Stan zdrowia	dobry

Ja ptk. Punda Antoni

Przysięgam
WROCZYĆ SIĘ NARODOWI POLSKIEMU, WALCZYĆ DO OSTATNIEGO TĘCHU W OBRONIE OJCZYZNY WYZWOLONEJ Z PRZEMOCY NIEMIECKIEJ I NIEZŁOŻNIE STRZEĆ WOLNOŚCI, NIEPODLEGŁOŚCI I MOCY KRZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Przysięgam
WYFELNIĄĆ HONESTNIE I SUMIENNIE OBOWIĄZKI ŻOŁNIERZA, WYKONYWAĆ WIERNIE ROZKAZY PRZEŁOŻONYCH, PRZESTRZEGAĆ ŚCISLE REGULAMINÓW I DOCHOWAĆ TAJEMNICY WOJSKOWEJ.

Przysięgam
SŁUŻYĆ ZE WSZYSTKICH SIŁ KRZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, BRONIĆ NIEZŁOŻNIE JEJ USTROJU DEMOKRATYCZNEGO I DOCHOWAĆ WIERNOSCI PREZYDENTOWI KRZECZYPOSPOLITEJ.

Przysięgam
STĄC NIEUCIECIE NA STRAŻY PRAW LUDU POLSKIEGO, MIEĆ WSZYSTKICH OBYWATELI W RÓWNYM POSZANOWANIU I NIGDY NIE SKAŁAĆ IMIENIA POLAKA.
TAK MI DOPOMÓŻ BOG.

Przysięgam powyższą ślubem dnia 21.12.1947

Punda

ppor. Józef Nocuta

ur. 6 marca 1920 r. w Łodzi

- 1945 funkcjonariusz w Wydziale Śledczym WUBP w Łodzi
- 1948–1949 kierownik Sekcji I Wydziału Śledczego WUBP w Łodzi

Protokół przesłuchania świadka, 1993 r.:

W czasie przesłuchań był zawsze obecny funkcjonariusz w stopniu porucznika o nazwisku Nocuta. Antczak protokółował, zaś Nocuta sam lub czasem z jeszcze dwoma innymi stosował wobec mnie tortury fizyczne. Tego Nocutę pamiętam doskonale, gdyż później w latach 50. pracowaliśmy razem, on był kierownikiem kadr w Centralnym Zarządzie Technicznej Obsługi Rolnictwa przy al. Kościuszki 46 [w Łodzi].



ptk Władysław Zioto

ur. 27 kwietnia 1931 r. w Przybysławicach, pow. Miechów

1951 – 1953 słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej Centrum Wyszkożenia MBP w Legionowie

1953 – 1957 funkcjonariusz w WUBP (WUdsBP) we Wrocławiu

1957 – 1971 funkcjonariusz w Wydziale II SB KWMO we Wrocławiu

1971 zastępca naczelnika Wydziału Kadr KWMO we Wrocławiu

1974 starszy inspektor w Inspektoracie Kierownictwa Służby Milicji KWMO we Wrocławiu

1975 naczelnik Wydziału Inspekcji KWMO we Wrocławiu

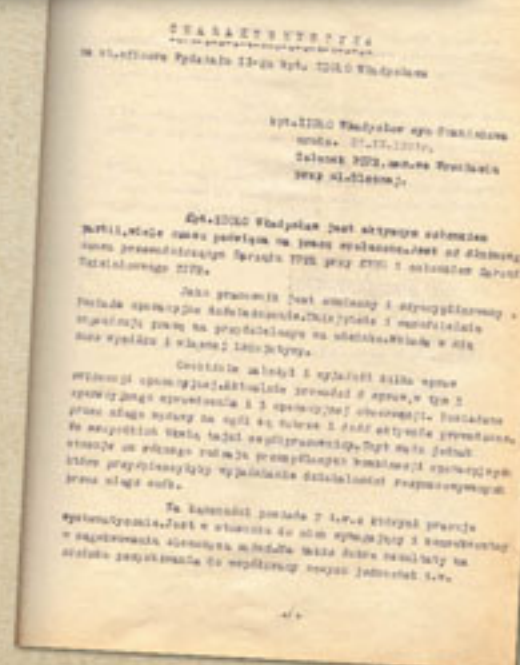
1981 – 1990 zastępca komendanta wojewódzkiego MO (szefa WUSW) ds. SB w Jeleniej Górze

1974 – 1975 uczestnik kursu w Wyższej Szkole KGB w Moskwie

Raport, 20 września 1985 r.:

Uprzejmie proszę o wyrażenie zgody na wyjazd do Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w dniach 20 X – 3 XI 1985 r. w ramach urlopu wypoczynkowego za bieżący rok. Uprzejmie informuję, że na wyjazd ten zostałem zaproszony wraz z zawodnikami sekcji tenisa ziemnego Jeleniogórskiego Klubu Sportowego „Spartakus”, którego jestem wiceprezesem i jednocześnie odpowiedzialnym m.in. za sekcję tenisa ziemnego. [...]

Nadmieniam, że dotychczas z racji mojej działalności społecznej w sporcie za granicę nie wyjeżdżałem.



ptk Aleksander Maj

ur. 27 października 1929 r. w Jelczy Małej, pow. Pińczów



1952 – 1956 funkcjonariusz w WUBP i PUBP w Szczecinie

1957 – 1970 funkcjonariusz SB w KWMO w Szczecinie

1970 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Kamieniu Pomorskim

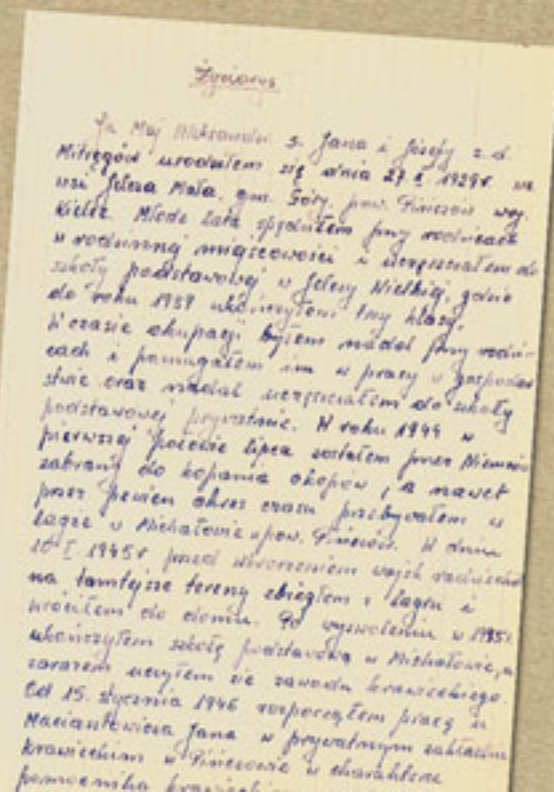
1973 zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO w Szczecinie

1979 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Szczecinie

1982 – 1990 naczelnik Wydziału III-1 SB KWMO (WUSW) w Szczecinie

Podanie, 3 października 1952 r.:

Proszę o przyjęcie mnie do pracy w organach UBP na terenie Szczecina. Prośbę swą motywuję tym, że w najbliższych dniach będę zwolniony do rezerwy i w dalszym ciągu mam zamiar pracować w wymienionych organach.



TWARZE BEZPIEKI



Partia do służby w aparacie bezpieczeństwa kieruje najlepszych i najbardziej oddanych sprawie klasy robotniczej, najofiarniejszych członków partii.

ptk Zygmunt Grochowski

ur. 7 sierpnia 1925 r. w Wyrzysku, woj. pomorskie

- 1945–1950 funkcjonariusz w WUBP w Bydgoszczy, PUBP w Tucholi i Wąbrzeźnie
- 1950 zastępca szefa PUBP w Inowrocławiu
- 1952 zastępca szefa PUBP w Toruniu
- 1954 szef PUBP w Toruniu
- 1957 zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Toruniu
- 1969 komendant miejski i powiatowy MO w Toruniu
- 1970 I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Toruniu
- 1975 naczelnik Wydziału III SB KWMO w Toruniu
- 1978 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Toruniu
- 1983–1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Toruniu

Wniosek o przeniesienie, 23 listopada 1957 r.:

Rozumie i realizuje wytyczne naszej partii na odcinku walki klasowej na wsi i w mieście.



Próbę
Pracę w przemyśle mnie do
woj. Urzędu Prezj. w charakterze
współ pracownika z powieszanymi mi
obowiązkami wywiązuje się będę
uczciwie i sumiennie
Grochowski Zygmunt

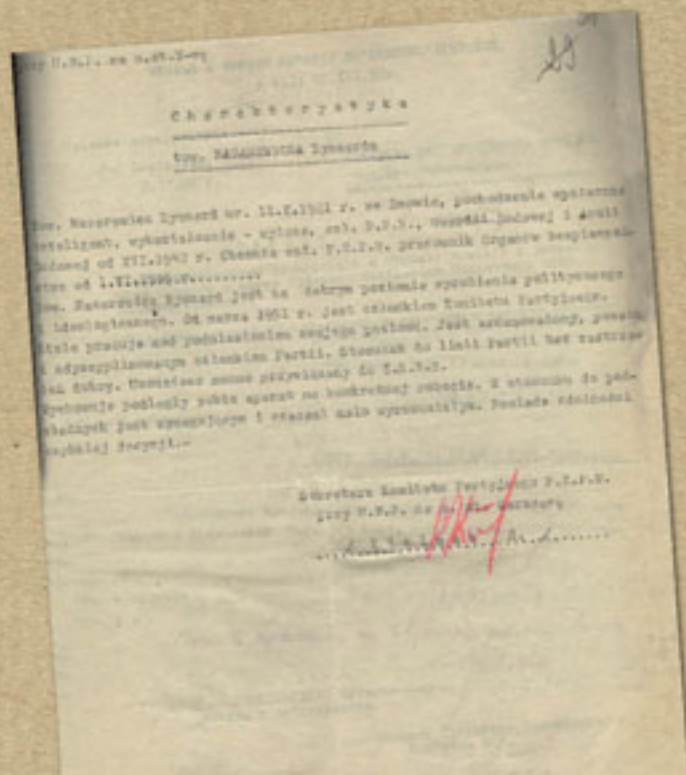
pptk Ryszard Nazarewicz

[Ryszard Raps]

ur. 11 października 1921 r. we Lwowie

- 1945 zastępca kierownika MUBP w Łodzi
- 1946 naczelnik Wydziału V WUBP w Łodzi
- 1951–1956 zastępca szefa UBP m.st. Warszawy

W początku 1946 ówczesny szef WUBP w Łodzi ptk Moczar zaproponował mi przejście do pracy w Wydziale II, wobec zbyt wielkiej – jak uważał – ilości Żydów na pracy operacyjnej. Uważałem to za nieślusne i krzywdzące i poprosiłem tow. dyz. Brystygier o przeniesienie mnie, co nastąpiło.



TIWARZE BEZPIEKI

gen. dyw. Władysław Ciastoń

ur. 16 grudnia 1924 r. w Krakowie

- 1945–1947 funkcjonariusz w MUBP i PUBP we Wrocławiu
- 1947 zastępca szefa PUBP w Bolesławcu
- 1948 szef PUBP w Bolesławcu
- 1949–1952 funkcjonariusz w WUBP we Wrocławiu i w Departamencie IV MBP
- 1952 kierownik Sekcji VI Wydziału I Departamentu IV MBP
- 1953 zastępca naczelnika Wydziału I Departamentu IX MBP
- 1954 zastępca naczelnika Wydziału II Departamentu IV MBP
- 1955 naczelnik Wydziału II Departamentu IV KdsBP
- 1956 wicedyrektor Departamentu IV KdsBP
- 1957–1958 naczelnik Wydziału VI Departamentu III MSW; zwolniony dyscyplinarnie „za postawę niegodną funkcjonariusza bezpieczeństwa”
- 1971 zastępca dyrektora Departamentu III MSW
- 1979 dyrektor Departamentu III „A” MSW
- 1981–1986 szef Służby Bezpieczeństwa, wiceminister spraw wewnętrznych
- 1987–1990 minister pełnomocny Ambasady PRL w Tiranie



Sprawozdanie Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do Zbadania Działalności MSW, 26 września 1991 r.:

Sprawa śmierci górników zabitych w KWK „Wujek” [...] Granica odpowiedzialności gen. Ciastonia kształtuje się na poziomie z całą pewnością nie niższym niż gen. Kiszczaka. [...] gen. Ciastoń pełnił w okresie po 13 grudnia 1981 r. rolę osoby odpowiedzialnej za województwo katowickie z ramienia MSW. [...] przed dniem 16 grudnia pozostawał on w kilkakrotnym kontakcie zarówno z ppłk. Okrutnym, jak i płk. Grubą i Baranowskim. Jako szczególnie interesujący wskazać należy kontakt pomiędzy Ciastoniem a Grubą w dniu 14 grudnia, kiedy płk Gruba zwracał się do gen. Ciastonia z prośbą o zezwolenie na „siłowe rozwiązanie problemu Huty Katowice”. Wynika z tego, że dla rozwiązań tego typu płk Gruba skłonny był uzyskiwać akceptację swego przełożonego, a z owej zgody wynika, że gen. Ciastoń był uprawniony do samodzielnego podejmowania tego typu decyzji.



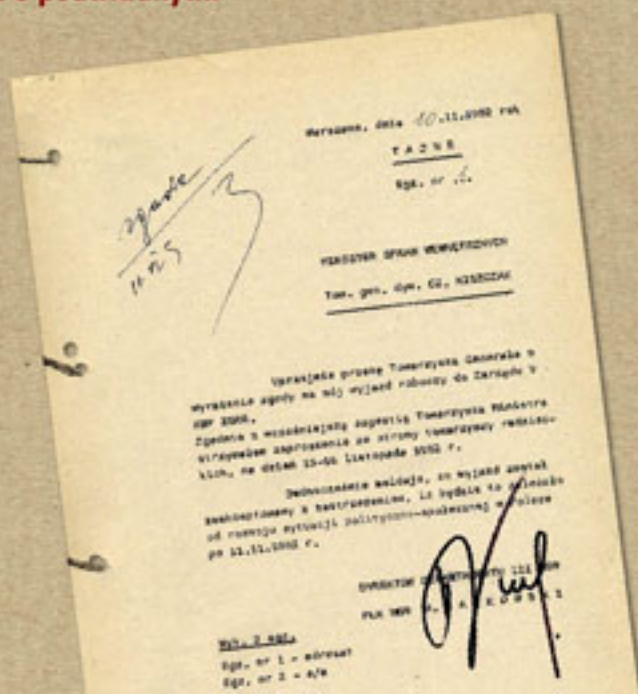
gen. dyw. Henryk Dankowski

ur. 5 stycznia 1929 r. w Bliżanowie, pow. Kalisz

- 1950–1959 oficer WP
- 1959–1982 funkcjonariusz Wojskowej Służby Wewnętrznej
- 1982 dyrektor Departamentu III MSW
- 1985 zastępca szefa Służby Bezpieczeństwa i dyrektor Departamentu III
- 1986 szef Służby Bezpieczeństwa, wiceminister spraw wewnętrznych
- 1989–1990 wiceminister spraw wewnętrznych

Charakterystyka służbowa, 5 grudnia 1986 r.:

Kierowany przez niego departament uzyskał szereg znaczących osiągnięć w rozpoznawaniu, neutralizowaniu i przeciwdziałaniu szkodliwej działalności grup opozycyjnych. Wymagający przełożony, umiejętnie organizujący pracę dużych zespołów. Posiada autentyczny szacunek i autorytet u podwładnych.



TWARZE BEZPIEKI



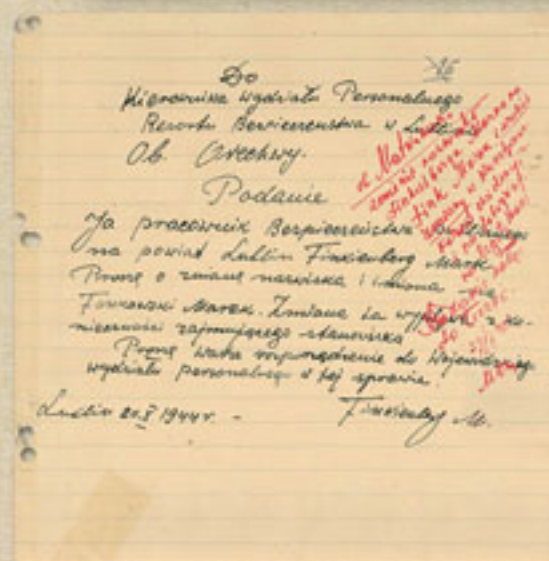
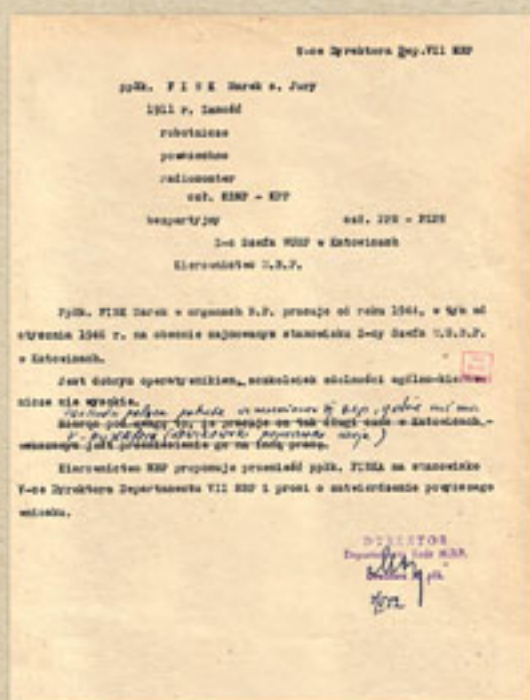
ptk Marek Fink

[Mark Finkenberg]

ur. 15 sierpnia 1911 r. w Zamościu

- 1944 funkcjonariusz UB
- 1945 zastępca kierownika MUBP w Będzinie
- 1946 zastępca kierownika WUBP w Katowicach
- 1948 p.o. szef WUBP w Katowicach
- 1949 zastępca szefa WUBP w Katowicach
- 1952–1956 wicedyrektor Departamentu VII MBP (Departamentu I KdsBP)
- 1958–1961 naczelnik Wydziału VII Departamentu I MSW

Pozytywna, owocna praca ppłk. Finka wypływa z jego wysokiego poziomu uświadomienia politycznego, z nienawiści, jaką pała do obozu wstecznicstwa i reakcji. Pracując z poświęceniem się, sam jednocześnie uczy drugich, jak należy skutecznie bić wroga klasowego.



ptk Włodzimierz Zwierchanowski

ur. 7 października 1919 r. w Odessie



- 1944 zastępca naczelnika Samodzielnego Wydziału III Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945–1947 zastępca naczelnika Wydziału VII, V i IV Departamentu I MBP
- 1947 naczelnik Wydziału IV Departamentu I MBP
- 1949 naczelnik Wydziału I WUBP w Szczecinie
- 1951 zastępca szefa WUBP w Szczecinie
- 1954 zastępca szefa WUBP w Rzeszowie
- 1955 szef WUdsBP w Rzeszowie
- 1957 zastępca komendanta wojewódzkiego MO w Rzeszowie
- 1963 starszy inspektor do zleceń specjalnych w Kierownictwie Departamentu Kadr i Szkolenia MSW
- 1965 starszy inspektor w Wydziale II Zarządu I MSW
- 1966 starszy inspektor w Wydziale III Zarządu I MSW
- 1967 delegowany do ZSRS
- 1968 zwolniony ze służby
- 1944 kursant szkoły NKWD w Kujbyszewie, skierowany z Armii Czerwonej



Partia do służby w aparacie bezpieczeństwa kieruje najlepszymi i najbardziej oddanych sprawie klasy robotniczej, najofiarniejszych członków partii.

kpt. Stanisław Kłys

ur. 28 listopada 1934 r. w Prądzewie, woj. łódzkie

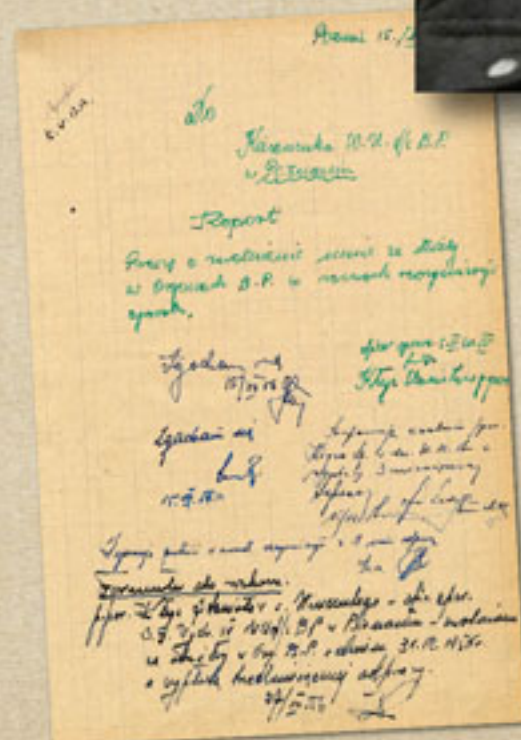
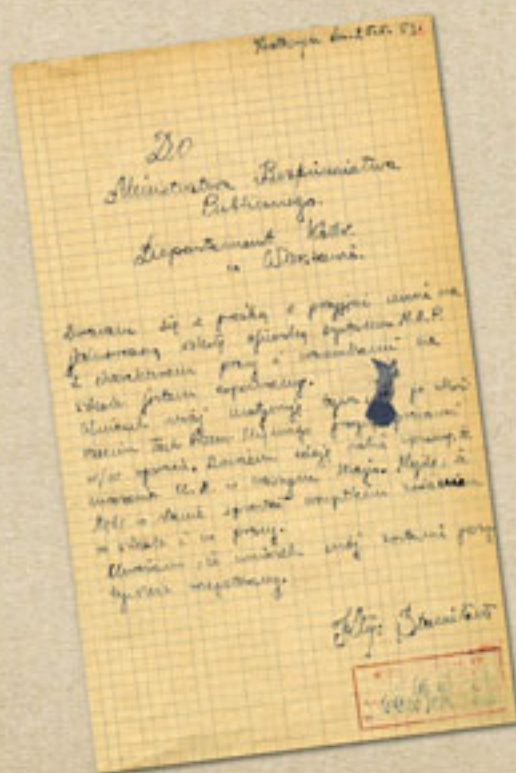
1954–1955 słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej MBP w Gdańsku

1955–1968 funkcjonariusz w WUdsBP (KWMO) w Poznaniu

1968–1970 zastępca naczelnika Wydziału II SB KWMO w Poznaniu;
zwolniony ze służby na skutek nadużyć i oskarżenia o przyjmowanie korzyści majątkowych od osób podejrzanych o udział w aferze mięsnej w Poznańskich Zakładach Mięsnych

Charakterystyka, 9 kwietnia 1965 r.:

Poz. St. Kłys organizuje pracę w środowisku adwokatury i niektórych byłych wrogich środowiskach o zabarwieniu endeckim, wchodzi w skład grupy operacyjnej organizującej operacyjne zabezpieczenie kampanii cukrowniczej oraz angażowany był doraźnie do wykonywania innych zleconych czynności.



pptk Antoni Kowalski

ur. 8 czerwca 1940 r. w Dąbrowicy, pow. Janów Lubelski

1963–1968 funkcjonariusz SB w KPMO w Bychawie

1968 p.o. I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Bychawie

1973 kierownik grupy Wydziału II SB KWMO w Lublinie

1975 kierownik sekcji Wydziału II SB KWMO w Lublinie

1977 zastępca naczelnika Wydziału Paszportów SB KWMO w Lublinie

1981 naczelnik Wydziału „C” SB KWMO w Lublinie

1983–1990 zastępca szefa WUSW ds. SB w Lublinie

Opinia służbowa, 3 stycznia 1968 r.:

Zorganizował sobie dość szeroki doływ informacji w postaci kontaktów obywatelskich. Na kontakcie posiadał dwóch tajnych współpracowników, z czego jednego, będącego na dość wysokim poziomie intelektualnym, pozyskał osobiście. [...] Uzyskał materiały o wrogich wystąpieniach jednego z obywateli, udokumentował je, na których podstawie zostało wszczęte dochodzenie przeciwko Niedźwiedz Pawłowi, a sąd skazał go na jeden rok więzienia.



TWARZE BEZPIEKI

ptk Marian Dziekan

ur. 5 stycznia 1919 r. w Będzinie

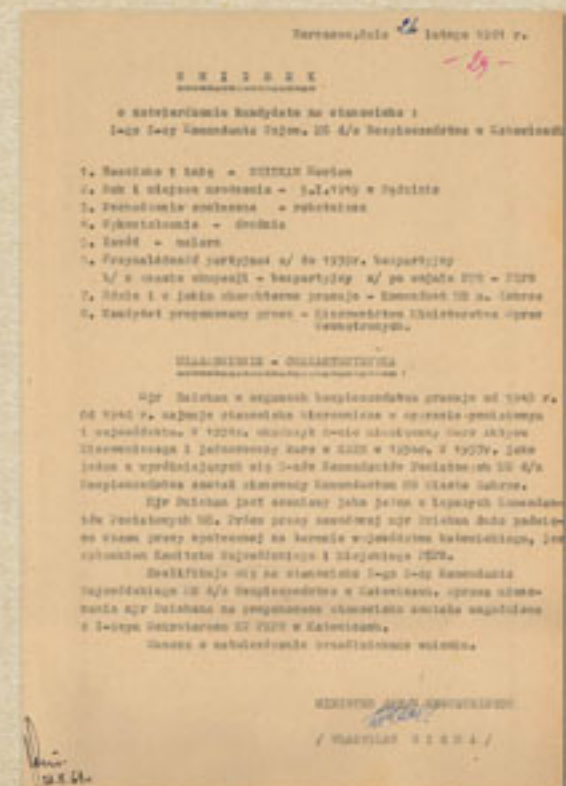


- 1945 p.o. kierownik PUBP w Nysie
- 1946 p.o. kierownik PUBP w Niemodlinie
- 1951 zastępca naczelnika Wydziału I WUBP w Katowicach
- 1952 szef MUBP w Zabrze
- 1955 inspektor w Inspektoracie Kierownictwa WUdsBP w Stalinogrodzie (Katowicach)
- 1956 szef MUdsBP w Zabrze
- 1957 zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Zabrze
- 1957 komendant miejski MO w Zabrze
- 1961 – 1968 zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach

1955 – 1956 uczestnik kursu w Wyższej Szkole KGB w Moskwie

Charakterystyka, 16 września 1953 r.:

Pomimo że kpt. Dziekan na ogół politycznie dobrze zorientowany, jednak ostatnia odprawa szefów uwidoczniła niedociągnięcia w pracy operacyjnej i pewne braki, szczególnie na odcinku autochtonów.



gen. bryg. Ryszard Matejewski

ur. 8 listopada 1923 r.

- 1945 – 1950 funkcjonariusz w WUBP w Bydgoszczy i Wydziale IV Departamentu III MBP
- 1950 zastępca naczelnika Wydziału IV Departamentu III MBP
- 1951 naczelnik Wydziału IV Departamentu III MBP
- 1953 szef WUBP w Gdańsku
- 1954 wicedyrektor Departamentu Śledczego MBP
- 1955 wicedyrektor Departamentu VII KdsBP
- 1956 p.o. dyrektor Departamentu VII KdsBP
- 1956 dyrektor Departamentu II MSW
- 1965 dyrektor generalny MSW ds. SB
- 1969 wiceminister spraw wewnętrznych
- 1971 odwołany po ujawnieniu afery „Zalew”; jako główny oskarżony skazany na 12 lat więzienia (zwolniony po 6 latach)



MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

TWARZE BEZPIEKI



gen. bryg. Roman Romkowski

[Natan Grinspan-Kikiel, Menasze Grinszan]

ur. 16 lutego 1907 r. w Krakowie

- 1944 kierownik Kontrwywiadu Resortu Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 dyrektor Departamentu I MBP
- 1946 pomocnik ministra bezpieczeństwa publicznego
- 1949–1954 wiceminister bezpieczeństwa publicznego; usunięty z PZPR, wydany ze służby w organach bezpieczeństwa publicznego
- 1956 aresztowany, oskarżony m.in. o to, że „bezwładnie pozbawił wolności nie mniej niż 40 osób i spowodował ich szczególne udręczenie”, sądzony razem z Józefem Różańskim i Anatolem Fejginem
- 1957 skazany na 15 lat pozbawienia wolności; zwolniony z więzienia w 1964

Prośba o przyznanie renty za wysługę lat pracy, 5 czerwca 1959 r.:

Bezpośrednim powodem zachorowania na serce (angina pectoris) i dusznicę była ciężka praca, jaką przez wiele lat wykonywałem w aparacie bezpieczeństwa. Powinno to być również uwzględnione przy przyznaniu mi renty. Jestem obecnie w szczególnie ciężkich warunkach materialnych. [...] przyznanie mi renty za wysługę lat będzie faktycznie jedynym środkiem utrzymania dla moich dzieci i mojej rodziny.

Roman Romkowski, Centralne Więzienie Sztum



ptk Józef Różański

[Józef Goldberg]

ur. 13 lipca 1907 r. w Warszawie

- 1939 funkcjonariusz NKWD
- 1944 funkcjonariusz w Resorcie Bezpieczeństwa Publicznego
- 1944 zastępca kierownika sekcji w Resorcie Bezpieczeństwa Publicznego
- 1945 kierownik Wydziału VIII Departamentu I MBP
- 1945 kierownik Wydziału IV Samodzielnego MBP
- 1947–1954 dyrektor Departamentu Śledczego MBP; zwolniony ze stanowiska
- 1954 aresztowany, oskarżony m.in. o to, że „osobiście stosował oraz polecał i zezwalał podległym mu funkcjonariuszom bezpieczeństwa publicznego stosować wobec więźniów śledczych przymus fizyczny i psychiczny w postaci bicia i długotrwałych przesłuchań bez przerw na odpoczynek i w formie innych udręk fizycznych, gróźb, zniewag i poniewierania godności ludzkiej, przez co działał na szkodę interesu publicznego i prywatnego”, sądzony razem z Romanem Romkowskim i Anatolem Fejginem
- 1957 skazany na 15 lat więzienia (wyrok zmniejszono na podstawie amnestii do 14 lat); zwolniony z więzienia w 1964



TWARZE BEZPIEKI

